

RMr. O.

124

RMIr. 0.

124.

János andó Klabarj

Györgyhöz ny

Egerben

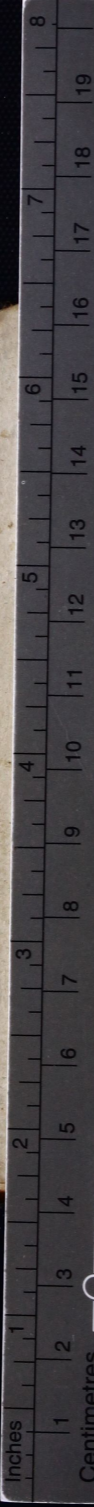
1811.

Egyedöben

#

M. Fozha

Sakari

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								

A JESUS SZIVET-SZE-
RETŐ

Szívek áitatoságára,

SZIVÉS KEPEKKEL

Ki-ábráztatott,

Es azokról-valo Elmélkedésekkel
és Imádfágokkal meg-magya-
ráztatott

Könyvetske:

*Melyből minden hív lelek meg-ismer-
heti, mind az ő Meg-igazulásá-
előtti-
leő rít és veszedelmes, mind az-
után-
valo szép és ádósféges állapot-
tyát, es együtt az egész Meg-
igazulásnak- is módját*

Azút es folyását. ~~teremtését~~

A vége-felé; egy-nehány régi szép
Himnuszok vannak, mellyeket né-
melly áitatos emberek, Deákból
Magyarrá fordítottak.

Nyomatottik Posomban, M. DC. XLII.

Esztendőben.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND AGRICULTURE
AT THE UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

A JESUS SZIVET-SZE-
RETŐ

Szívek áitatoságára,

SZIVÉS KEPEKKEL

Ki-ábráztatott,

Es azokról-valo Elmélkedésekkel
és Imádfágokkal meg-magya-
ráztatott

Könyvetske:

*Melyből minden hívő lelek meg-ismer-
heti, mind az ő Meg-igazulásá-előtt-
levo rút es veszedelmes, mind az-
után-valo szép es nádvösséges állapot-
tyát, es együtt az egész Meg-
igazulásnak-is módgyát*

Azur es folyásat. ~~terran nálat~~

A vége-felé; egy-nehány régi szép
Himnuszok vannak, mellyeket né-
melly áitatos emberek, Deákból
Magyarrá fordítottak.

Nyomtatiták Posomban, M. DC. XLII.
Esz.tendőben.

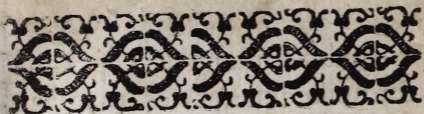
M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

Jerem. 24. §. 7.

Szívet adok nékik, hogy meg-
ismérjenek engem, hogy én vá-
gyok az Ur: és én népem lész-
nek, és én nékik Istenők lészek:
mert hozzám térnek tellyes szí-
vökből.

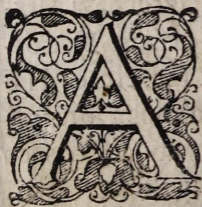
Telleyes Szívemből kerestelek te-
ged; ne űzz-el engem Paranc-
holaridról. Szívemben el-rej-
tettem a te beszédidet, hogy ne
vettsek neked. Psal. 118. v. 10.

A' Nemzetes és Ngős

KAPI KLARA ASZSZONY-
NAK, A' TEKINTETES ES
Ngős Bedegi Nyári István, a' Ro-
mai Chászár és Magyar - Országai Király
Urunk 8 Pölsége Kalsai Generalisa sze-
relmes Házastársának, nekem kegyel-
mes Aszszonyomnak,

Istentől bődög hosszú életet, és
örökke-valo dichőséget kívánok.

L K A L M A S
ideje immár,
Ngős Aszszo-
nyom; hogy
egy-néminémű
Szíves köhvetf-

két, az-az, egy-nehány Szív-

)?(2 for-

Ajánlo Levél.

formára ábráztatott képek-alá ,
Elmélkedéseket , és Imádságo-
kat szerzett egy Lelki Tanító ,
Magyar-országai Nador Ispan U-
ram ō Ngā Udvarában ; nem
egyéb okért , hanem csak a'
maga áitatoságaért. Mellye-
ket látván , és meg-kedvelvén
a' Ngōd Hitvős Urának néhai
szerelmes Húga, a' Nemzetes és
Ngős Grof Bedegi Nyári Kristi-
na Afzszony, a' Tekint : és Ngős
Grof, Galantai Eszterházi Mik-
lósfnak , Magyar-országai Nador-
Ispan Urunknak szerelmes Há-
zas-társa ; mind a' maga áitatos-
ságára ; mind egyéb áitatos és
Isten-félő személyek kérésére
ki-nyomtatott volt Béchben

közel

Ajánló Levél.

közel tizen-két esztendővel ez-
előtt, Ferentzfi Lórintz-által
Melly Könyvetskék, az-után
többektől-is kívántatván, és
fok-felé oszolván (noha akkor
nem keveset nyomtattatott,))
mivel már el-fogytak: Ez ok-
ból, hasonlo indulattól vezérel-
tetvén Ngöd-is, az Istenben el-
nyugodott Palatinusné Afz-
szonyommal, a' Ngöd szerelmes
Ura Húgával, kíváná, hogy a-
zon Szíves könyvetskét, újon-
nan, és kifsebb formán, ki-
nyomtatnám. Melly Ngöd áí-
tatos kívánságának eleget akar-
ván tennem, ki-nyomtattam
azt a' Ngöd bőchületes neve-
alatt: kívánván Istentől, hogy

Ajánló Levél.

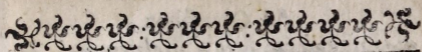
azon Nagöd szivének buzgosá-
ga szivárkozzék fokaknak szí-
vébe; hogy, valakik e' Köny-
vetskét olvasásák, értfék-meg be-
löle mind az ó Meg-igazulások-
előtt-lévő veszedelmes állapot-
tyokat, 's mind az-után-valo
Meg-igazító malasztnak üdvös-
séges-voltát. Eltefse és szeren-
chéltefse Isten Ngödat minden
üdvösséges jókkal. Költ Po-
somban, Sz. Jakab hávának 13.
Napjan, 1642, Esztendőben.

Ngödnak

Alázatos szolgája,

*Azon Posonyi Könyv-
nyomtató.*

A'KE-

A' K E R E S Z T Y E N
O L V A S O H O Z - V A L O
I N T E S.

Zent *David* Király,
az ő Hatvan - ötödik
Sóltárában, elmélked-
vén, és álmétkodván,
Istennek az ő Lelkével
közöltt sok és szép javairól, el nem
födőzhervén gerjedező Szívének
lángolását és égését, imígyen kiált-
Psal. | fel: *Jűjetekek-el, és halljátok-meg*
65. | *minnyájan kik az Urat félítek,*
és meg-beszellem miket chelekedett az
Ur az én Lelkemmél.

Melly, Isten chelekedetinek u-
gyan-ott elő-számlálván javait, így
ragyogtattya langodozo szívének
Psal. | szikráit: *Hozzája kiáltottam,*
65. | *ugy-mond, a' szájammal, és fel*

)(4 magasz.

Az Olvasóhoz,
magasztaltam ötet a' nyelvemmel. Ha-
hamissagra tekintettem az én szívem-
ben, nem halgat-meg az Ur. Holott
Sz. David (a' mint ezt a' helyt egy-
tudós Doctör magyarázza) Isten-
nek Három rendbéli Ajándékját
Bellar. | számlállya-elő : Elsőt, A' Hi-
pf. 65. | tet; melly-által meg-ismér-
te, mind bűnös Lelkének rút és ve-
szedelmes állapotját, mind pedig
e' nyavalyából, a' Meg-váltó Isten-
által-való ki-szabadulását. Azért
mongya : *Az én szájjammal hozzája*
Rom. | *kiáltottam.* Mert ugyan-is, a'
10. | Sz. Pál mondása-ként, *Mi-kép-
pen hívhatták segítségül a' kiben nem
hisznek?*

Második Isten Ajándékját, mon-
gya lenni, A' meg-nevezett el-vőtt
Jóért-való Hálá-adásnak, és Isteni
dichéretnek malasztyát. Azért ve-
ti utánna : *Fel magasztaltam, ugy-
mond,*

Intés-

mond, *ötet az én nyelvemmel*: hogy, tudni illik, ekképpen több jóknak el-vételére-is, mellyek-nélkül szükölködött, készítené Lelkét.

Harmadik Javát, nevezi Elmevilágosító Isten, fényességének; melly-által azt-is meg-ismérte, hogy a' Bűn akadályt teheszen az Imádságban; bár egyéb-ként, a' Hitnek ajándékjával fel-ékesítettve lenne-is a' Lélek. Jelenti ezt amaz igékkel: *Ha hamisságra tekintettem az én szívemben, meg nē halgat az Ur.*

Mivel azért e' Három el-vött. Ajándék-által azon völt, hogy a' Bűnt mindenképpen el-távoztassa; minémű több Istennek ajándékis vette legyen, mellyek-nélkül még szükölködött; és utólyára, mit reménl még a' más Világon-is: másutt azokat-is elő-számlálván, így ébreszti Isteni háláadásra magát.:

Algyad

Az Olvasóhoz,

Pfal. | *Algyad én Lelkem az Urat; es*
102. | *mindenek a'mik bennem vannak,*
az ő szent Nevét. Algyad lelkem az
Urat; és el ne felejtse semmi adomá-
nyit. Ki meg-kegyelmez minden hamis-
ságnak: ki meg-jógyítja minden be-
tegségedet. Ki meg-szabadítja vesze-
delemből a'te életedet: ki téged irgalmas-
sággal és könyörületességekkel koronáz.
Ki bé-tölti jókkal kívánságodat. Melly
mind két helyen, szóll a'Meg-iga-
zúlandó és üdvözülendő Lelkek-
nek szűkfeges Malasztiról; mellye-
ket a'Theologusok, Gratia Praveni-
ens-nak, Cooperans-nak, és Efficax-
nak hínak; az-az, Meg-előző, Eg-
gyütt-munkálkodó, és Foganatos
malasztinak neveznek: Midőn, tud-
ni illik, Leg-előszőr-is, az Isten, az
ő minden érdemünket meg-előző
malaszttyával, serkengeti a'Lelket,
zörgetvén a'bűnös Szívnek ajta-
ján,

Intés.

ján, és fel-ébredtven őtet az ő ál-
mos ágyából. Az-után, meg-vilá-
gosítván Elméjét-is, meg-ismérteti
véle az ő vetkében fetrengő úndok
és veszedelmes állapotját. Har-
madszor, fel-gerjesztven Akarat-
tyát-is, meg-útáltattya, és meg-
vetteti véle az Bűnök rúttságát; és
fel-ékesítven Szívét, a' Jóságos
chelekedeteknek mint valami szép
Virágival, maga belé száll, mint Ki-
rály Országába: holott le-ülvén,
országol, tanít; vigasztalásokkal,
próbákkal, chudálatos módokkal,
múlatoz a' Lélekkel: Valamíg vég-
tére, ki-szóllítván őtet ez árnyék
Világból, és bé-vívén a' maga örö-
mének dichőséges házába, ott her-
vadhatatlan Koronát helyheztet
fejébe.

Ezeket az üdvösséges dolgokat,
miképpen chelekedte legyen mind

Sz. Dá.

Az Olvasóhoz, Intés.

Sz. *Dávid*-dal az Irgalmasságnak Istene, mind pedig minden Meg-igazulando, és az Igasságban végig meg-maradádó Lelekkel: e' Könyvetskének Képei, és ezekről-való elmélkedések és imádságok, bévfégelsen, Kereiztyén olvasó, elődbe adgyák.

Melleyeket ha jól meg-hányiszvetisz szivedben, leszen honnan könyörgened, ha még el nem vetted azokat az Jókat. Ha pedig részszerént e' világon el-vetted, leszen honnan hálát adnod. Melleyeknek, a' más világon tellyességes és állando el-vételére hogy kézfithessed magadat, szivem-szerént kívánom. Isten veled, 's te az Istennel.

•SSO (†) •SSO

KÖVET-

KEOVETKEZNEK

A Z

Elmélkedések

E S

Könyörgések.

Pone me ut Signaculum

+

JESUS NAZARE-

NVS REX IUDÆO-

RVM.

+

S. AUGUSTINUS.

Az mi szeretetünk az mi terhünk;
azt minnyájan az földről nagy
erő-szakkal fel emellyük; és mys at-
tól hamar Mennyben vitetünk.

ELSEO

I.

ELSEO ELMEL- KEDES.

Az első szivről, az az, Az mi
Urunk Kristus JESUSnak lángozo
szivéről.

I. P U N T.

Elmékedgyél én lelkem,
a te üdvözéto Jésusod-
nak, mind az eo mennyei
Attyához, s mind te hoz-
zád való buzgo szere-

tetéről: melly szeretet soha meg nem
hűlt az eő szivében, hanem szünte-
len égett és lángozott.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy az szeretet tűzé-
A 2 nek

2 Iesus szívét szerető szíveknek
nek tulajdonsága az, hogy né' csak ma-
ga verekedgyék fel; de (az mint szöll
Sz. Dienes, de divin. nom. cap. 14. p. 1.)
a szívétis, melyben találtatik, magá-
val fel emeltye. Azért a te üdvözi-
tő Jéusod szívénekis tűze, az ő szí-
vét szüntelen az ő szent Attya előtt
függesztve tartotta mennyekben.

III. P U N T.

Vedd eszedbe aztis, hogy a mi szí-
vünknekis hasonlo tűzzel kellett volna
lángozni, ha az mi első Atyánkban
meg nem alutt volna: és az-után, mi-
kor a meg váltó Jéusnak tűzes szí-
vétől újokban meg-elevenítettet, meg-
int meg nem óltatott volna. Annak-
okáért közel járulván én lelkem, a Jé-
usnak tűzes szívéhez, öleld-által te is
azt, hogy vele együtt fel emeltesseél
mennyekben.

Könyör-

Könyörgés.

 Ram JESUS KRISTUS,
 ki ezt a' te szivednek
 lángodozó képét a'
 téged szerető szivek-
 nek fel gyúlasztására
 ki-formáltattad: és ez-után a' mi
 kívüni szivünknekis, mind az eo-
 meg-igazulások előtt lévő undok-
 sá-
 git, s' mind az ő meg-igazulások
 után-
 való szép, és drágalátos ál-
 sapattyokat ki-ábráztattad; Ké-
 rem azon felségedet, gerjesz-
 sel szerelmed az én hidegh szivem-
 nek-is el-alutt tűzét én-bennem;
 hogy úyobbán mégh-elevenedvén,
 és fel-lobbanván, lehetség azok-
 ő-
 őzött, kiket nem kichiny szivem
 gyaldalmával szemlélek ez jelen-
 taló képben, melly buzgóssággal
 lelkezik és ápolgattyák a' te áldott

4 *Iesus szívet szerető szíveknek*

tűzzel égő szivedet; hogy ugyan véle láttatnak fel emelkedni menyekbe. Oh IESUS, eleven tűz ki mind úntalan égsz és soha el nem aluszol, s' vallyon mikor gyuytod fel ekképpen az én meg hűlt szívemnek is el alutt tűzét? mikor szárad-meg bennem tellyeffégesen az én bűnös szívemnek reves, és meg-poshatt nedvessége? Oh drágalatos életemnek élete és eleven-sége IESUS, engedd e' végre, az következendő szíveknek, és ezekkel egyűt az én undok szívemnek is, még-igazulásának rendit, és módgyát értenem, és magamban érzenem: és ez után, a' te ingyen-adandó és minden érdemet még-előző malasztodnak tűzét, jószágos chelekedetekkel táplálnom es-nevelnem,

Amen.

Mi

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltetésed te neved. Jűjñn té országod. Légyen te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen földön. Mi kenyertűnket mindennapiat adgyad nekűnk ma. És bochásd-meg nekűnk az mi vétkeinket, miképpen mi-is-meg-bochátunk ellenűnk vétetteknek. És ne vígy minket késértetbe. De szabadích az gonosztúl, Amen.

Eűdvűz légy MARIA, malasztal tellyes, Űr vagyon te-veled, te vagy-aldott aszszonyállatoknak közöttte, és áldott te méhednek gyűműlche IESUS CHRISTUS: Aszszonyunk szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgy mi érettűnk bűnűsűkért, most, és halálunknak oráján, Amen.

Chyalárd világh nagy színt mutat,
Alnakfígot el reyt s' buytat,
Ne higgy szép beszédinek.
Hogy éz hálót el kerüllyed
CHRISTUS bév kegyelmét kérjed
Nem lész préda lesinek.

MASO-

MASODIK ELMÉLKEDÉS.

Az második szívnek képéről;
az-az A' bűnnel még-terheltetett
szívnek nyavalyás állapotjáról.

I. PUNT.

Gondollyad én lelkem, a' bűnnel
még-terheltetett szívnek nyava-
lyás-voltat; mellyet nem különben, mint
valami még-szállot várát, környül-vé-
vén az éö kegyetlen ellenségei, az Eor-
dög, a' Világ és a' Test, minden felől
ostromollyák, és tellyeségesen el akarják
sillyeszteni.

II. PUNT.

Gondollyad viszont, az Isten An-
A 5 gyali-

8 Iesus szívet-szerető szíveknek
gyalinak-is, mint hiuséges, és erős Vár-
őrzőknek, körülötte-való szorgalmatos-
ságát; kik, è drága reájok bizott kin-
chet, az emberi lelket, nem engednék
semmiképpen kezek között ki-ereszteni.
Azért valaminthet ama fertelmes ellen-
ségek alá; ugy ezek a' boldog lelkek fel
igyekeznek vonni őtet.

III. P U N T.

Gondolhatod itt, én lelkem, melly ke-
serves, és kemény szorongatásban le-
hessen ez illyen lélek: melly, bár az ő
külső ellenségitől alá ne vonyatnék-is:
mindazáltal az ő belső romlandóságá-
nak súlyosságátúl, azon-kivül-is inkább
alá nyomódnék, hogy-sem fel verdőd-
nek. Azért mi szükséges oh én lel-
kem? hanem hogy kérjed segítségül a'
mindenható Istennek erejét; nyúnycha
segedelmes karját menny-
ekből.

Könyör-

Könyörgés.

EN Uram, s-én Istenem, s' minémő nagy külömbséget szemlélek e' mi jelen-való szívünk és az te előbbeni draga szive képe közöt? Amazt, őlelgetik és ápolgattyák a' téged-szerető hitek; ezt pedig szorongattyák és foytogattyák az ő vér-szopó ellenfégi. Amaz-után fel igyékeznek emelkedni a' te szerelmes szentid: emezt, ha lehetne, a' menybéli Angyalidnak kezei közülis ki tekernék az kegyetlen ellenkezők. S-meggyek Uram, ha megh nem fegeted nyavalyás szívemet? melly bár illyen erőszakkal, illy hatalmas kilső ellenfégek-től ne ostromoltatnék-is, és onnan-főllyül alá ne rángattatnék-is; mindazáltal, bűneinek belső

10 *Iesus szívet szerető szíveknek*

nehéz volta miatt, azon-kivülis elé-
gendő súllya, és le-vonyó terhe-
vólna magának. Könnyörgők azért
Uram IESUS, a' te bűnös szolgál-
dal Daviddal: (*Psal. 50. v. 12.*) *Tisz-
ta szívet teremch bennem Isten: és
igaz lelket úgyich belső részeimben.*
Hogy ez-után mondhaszam ugyan
ezen penitencia-tartó bűnösöddel:
(*Psal. 115. v. 16.*) *El szakasztottad
az én köteleimet: néked áldozom di-
chiretnek áldozattyaival. Amen.*

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
ben, szentelteflék te neved.
Jűjön te országod. Légyen te aka-
ratod, miképpen menyben, azon-
képpen földön-is. Mi kenyerrün-
ket mindennapiat adgyad nekünk
ma. Es bochásd-meg nekünk az
mi vétkeinket, miképpen mi-is-
meg bochátunk ellenünk vétettek-
nek.

nek. Es ne vigy minket késértet-
be. De szabadích az gonosztúl,
Amen.

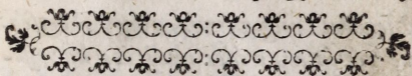
Eüdvöz légy MARIA, malasztal
tellyes, Ur vagyon te-veled,
te vagy áldott aszszony-állatoknak
közötte, és áldott te méhednek
gyümölche IESUS Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek
szent Anyja, imádgymí érettünk
bűnösökért, most, és halálunknak
oráján, Amen.

I Esus szív aytaján zörget
 Halgat és titkon fülelget
 Az szív feleletire.
 Kelly fel és nisd meg aytódat
 Készülly s' ékesichd magadat
 Mátkád jövetelire.

HAR-

HARMADIK EL- MELKEDES.

A' harmadik szívnek képéről,
az az, az Istennek meg-előző,
vagy serkengető malasztyá-
ról.

I. P U N T.

Gondolkodgyál, én lelkem, mi-kep-
pen látván a' te gondviselő édes
Istened, veszedelmes, és magad üdvös-
ségére gond-viseletlő állapotodat; könyö-
rűlvén raytad, az eő ingyen-adott, és
minden érdemedet meg-előző Malasz-
tyát nyuytotta néked, zörgetvén az te
szívednek bé-zárlott aytáján.

II. P U N T.

Emlekezzél róla, hány-szer várakoz-
tattad lelki aytód-elött a' te kegyes
Isten-

Istenedet: meg-vetvén, avagy sűketsegre vévén az ő édes intését, és üdvösségre néző sugallását? Melly dolgon, hogy inkább fajjon szíved.

III. P U N T.

Gondollyád az te mennyei jegyesednek imez kegyes szózatit, mellyekkel téged serkengetett: (Cant. 5. vers. 7.) Nyisd meg, ugymond, én-nékem én húgom és én szeretőm, én galambom és én szeplőtelenem, mert rakva a' fejem harmattal; és az én fodorétott hajam, éyeli chepekkel. S' melly drága igék ezek, te mind-azáltal sűketsegre vévén azokat, aytód előtt állattad az te lelki jegyesedet, mondván néki amaz püha Menyaszszonnyál: (Cant. 5. v. 3.) Levettem köntősemet mint öltözhetem fel? Még mostam lábaimat: mint mochkollyam megh azokat? Keseregvén azért ez illy kemény szíveden, könyörögj.

Köny-

Könyörgés.

MAgasztald az Urat én lelkem,
mert könyörületessen chele-
kedett veled: az ő ingyen adott,
és minden érdemedet meg előző
Malasztját, közölvén te veled: az
az, fok szép belső sugallásokkal és
kegyes serkengetésekkel, nem kü-
lőmben, mint valami zörgetések-
kel, ébresztvén a' te bűnben heve-
rő és el alutt szivedet? Melly zör-
getések mire néztek egyébre, ha-
nem hogy ama három dühös és
kegyetlen Ellenségidnek a' Test-
nek, Világnak, Eordögnek kezek
közzül ki vévén, magának jebbe-
ne téged? Nem különben bánt
itt veled az te mennyei jegyefed
mint amaz lelki Menyaszszőnyal a'
Salamon énekében kit illyen drága
szókkal kér, hogy meg nyissa neki
ayta-

aytaját. (*Cant. 5. v. 2.*) Nyisd még nekem én hűgom, én szeretóm, én galambom, én szeplőtelenem: mert rakva a fejem harmattal; és az én fodorétott hajam éyeli chepeekkel. Oh minden, méznek édességénél édesebb szozatok és igek? S-kinek nem haythatnák, meg szívet, ezek az kegyes igék? Kinek? Tudni illik néked, én szivem: ki az meg nevezett rest és púha Menyaszszonnyal, tunya-fogodnak belső ágyas házábúl hasonló képpen feleltél a' te menyeyi Jegyessednek, mondván: (*Cant. 5. v. 3.*) *Le vetettem köntősemet, mint öltözsem abba? megh mostam lábaimat, mint mochkollyam be azokat?* Ah kegyetlen felelet? En voltam Uram Iesus, én, ez az kemény szívű és hálá-adatlan Menyaszszony; ki nem eggyfzer, hanem fokfzer, ki rekeztettem felségedet lelki házam-

zamnak kamarájából: En a' ki annyiszor meg vetettem a' te drágalátos fugallásodat, fiktetfégre vettem szép intésidet. De miért? Ah, mindenkor marczona és semmirekellő dolgokért. Mert ugyan-is, michoda ok, Uram, ez: Le vetettem köntősemet, meg mostam lábaimat, s' ezért kellett volnaé ki rekesztenem Főlségedet? héában való és semmire kellő mentlégek ezek. Kérlek, Uram IESUS, bocsásd meg ez fene-vétkemet; s' adgy ez után olly rés, fül-hallomást, hogy halván chak leg-kifesebb zördetésedet-is szerelmednek, azonnal futamodgyam, amaz gyermek szolgálóddal, Samuella: és mondgyam: (1. Reg. 3. vers. 10.)

*Szólly Uram, mert hallya az te
szolgád. Amen.*

E Légh Iesus, meg sebhettél
 Elégh, mert mind által vertél
 Már tüzös nyilaiddal.
 Távól jár itt a' bújaság
 Mert a' mennyei kívánfág
 Egh nagy lángolásokkal.

NE-

NEGYEDIK ELMELKEDÉS.

A' negyedik szivnek képéről:
az az, Az Isten Malasztyának fog-
ganatosllágáról.

I. P U N T.

Elmeledgyél, és álmeledgyál én
lelkem, a' te Menybéli Istenednek
körületted és melletted való hosszú,
és álhatatos türeléséről? ki minek után-
na sok zörgetésére, és aytód előtt való
várakozására, bé nem bochatottal vol-
na; úgy banhatott volna veled, mint
az fenn megh nevezett lelki püba
Meny-aszszonnyal; tudni illik el men-
vén aytód elől, el hagyott volna tégedetis.
De nem mivelte azt te veled.

II. PUNT.

II. P U N T.

Gondollyad azért, mi-képpen bánt te veled? tudnia illik ki vévén Irgalmasságának tegzéből az ő szeretetinek tűzes nyilait, lövöldözni kezdette szivednek kemény kő-falait, (az mint ez szívnek kepe mutattya) és mind addig lövöldözte, valamig meg járván azokat, még hódultatná magának. Oh szeretet?

III. P U N T.

Fontold még itt már, én lelkem, mivel tartozol é jóért a' te mennyei Jegyesednek? Mivel? hanem ugyan azon sziveddel; mellyet másut, ugyan kérvéis kívánt te tőled, mondvan: (Proverb. 23. v. 26.) Fiam, add nékem a' te szivedet.

Könyörgés.

Említem Uram IESUS és nem
 kichiny szivem rettegésével
 szemlélem, az imént meg neve-
 zett rest Meny-aszszonnak esetit
 midőn meg nem nyitná aytaját,
 kegyes zörgetésére Főlfegednek,
 el múltván főlféged aytaja elől, el
 hagyá őtet; Es noha az után ke-
 főre fel kelne, meg nyitná, de im-
 már ott nem lőne tégedet; Ke-
 resne, de ugyan fel nem találna;
 kiáltana, de semmiképpen szóza-
 tot nem venne te-tőled. A' mint
 hogy erről, őnnön-maga keserve-
 sén panaszolkodik, mondván:
 (Cant. 5. v. 5.) *Fel kelek, ugymond, hogy
 meg nyitnám az én szerelmesemnek; ő
 pedig már el tért, és elébb ment-
 vala; keresém őtet és fel nem találám ki-
 áltottam és meg nem felele nekem.*
 S-ha-

S-hányszor érdemlettem, Uram
 IESUS, ezen büntetést, énis te töl-
 led ha érdemem szerint cheleked-
 tél volna én velem? Sőt Uram
 IESUS, én voltam ez a' kegyetlen
 Meny aszszony, ki ennyiszor ki re-
 keztettem fölszegedet. De te ô há-
 lá-adásra méltó irgalmassággh ;
 nem csak el nem hadtál enge-
 met, de annak felette, meg szál-
 ván, mint valami várat, lelkemet ;
 mind addig lévöldözted azt sze-
 retetednek tűzes nyilaival, vala-
 míg meg járnád, és meg hódul-
 tatnád magadnak. Erzem, Uram
 IESUS, érzem nyilaidnak febeit.
 Meg adtam magamat. Tavúl
 ez-után én tőlem tisztátalan *Ve-*
*nus*nak nyilai. Tavúl undok *Cupi-*
dónak fertelmes Tegze. Te lélsz
 én *Jesufom* ez után, te, az én sze-
 retetemnek czéllya. En az te,
 szere-

Szereteted nyilainak Tárgya. Eb-
ben, Uram Iesus, a' kívánfágban
kivánok élnem, és meghalnom.
Amen.

Mi-Atyánk, &c.

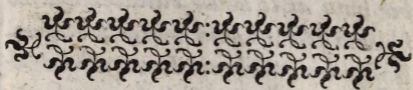
Eüdvöz-légy Maria, &c.

M Idön járod lámpásokkal
 Nézegetvén világoddal
 A' bűnnel meg tölt szívet.
 Jay ki sok rúttságot találz,
 Mi előtt migh seprőt chinálsz
 Hogy hánd a' Pokol mivét.

EO-

EOTEODIK EL- MELKEDES.

Az ötödik szívnek képeről: az
az, Az Istennek meg világosító
malasztyáról.

I. P U N T.

Gondollyad már, én lelkem, az te
meg-igazulásod előtt való iszonyú
állapotodat ki (az mint ez jelen való
szívnek képében látod) minden szörnyű
állatoknak, kígyóknak, békáknak, Skor-
pióknak és egyéb kietlen állatoknak vól-
tál tenyésző fertelmes barlangja.

II. P U N T.

Elmélkedgyél, ez iszonyu és fertel-
mes állatoknak nemiről mellyek nē egye-

bek, hanē az te undok életednek különb
 különb féle iszonyú véitkei ; Kegyet-
 lenségednek Sarkanyi, Haragosságodnak
 Skorpioi ; Hízeltetésednek gyíkjai, Al-
 nokságidnak kigyoi, s egyéb fajtalan-
 gidnak bestiai. Kiknek, te engedvén, és
 kedveskedvén, mit chelekettél, egyebet,
 hanem, a' mint Ezechiel Prophétánál
 (Ezech. 8.) megh vagyon írva ; amaz
 Izraël fiaival az undok chúszo mászo
 állatoknak képeinek áldozatot töttel ?

III. P U N T.

Gondold meg minek-előtte meg vi-
 lágosította az Isten, az ő Isteni ma-
 lasztyának lámpásával, ezeket az un-
 dok és mérges állatokat szívedben,
 úgy hevertél közöttök, mint eggy sötét
 és kietlen erdőben úta vesztett, és éyel
 bűydosó ember ; ki találkozáván bé men-
 ni egy üreges, kigyókkal, bekákkal meg
 rakott kősziklának oldalába ; holot nem
 lát-

látván a setében ezeket feje alá helytetvén czuláját le fekünnék, és nagy édesdeden alunnék. Kihez ha azokban bé menne valaki eggy egő lámpással, és álmából fel rázván, körülötte az fel s-alá chűszo mászó merges állatokat meg mutatná; nagy hamarsággal fel szepelkedvén, czuláját ragadná és szerelmes Kalaúzáat követné hálá-adással. Ugy lévén a te dolgodis s' hasonló képpen chelekedvén veledis az Isten, nem méltóé hogy nagy hálá-adással kövessed holtodig?

Könyörgés.

S-michoda nagy drága, és témérdek kinchet alítottál, Uram, helheztetve lenni az én szivemnek tárházában, hogy ezt olly igen kellett ostromlanod? hogy mind addig sem szűnnel meg, ennek az te szereteted nyilaival való lövé-

fétől, valamig meg nem járnád,
és meg hódoltatnád magadnak?
Ah Uram IESUS? S-ezeké azok a'
drágaságok, és el reytett kincsek?
mellyeket szemlél fölféged, és én-
nekem is meg adott látnom az te
Isteni fényeségednek elme vila-
gosító lámpásá által ez szívnek ké-
pében? Ah átkozot kincsek! En-
gem vesztett gazdagágok! Ezek
váltak, Uram, az én veszedelmem-
re be gyűjtött kincsek; mellyé-
ket a' pokol-béli kínnak soha meg
nem emészto rosdája örökkön
örökké rágot volna, ha velem eze-
ket meg nem ősmertette volna
felféged. Szemlélem Uram IESUS,
és irtózom is őket. Vészem eszem-
be, bé tellyesítve lenni az én
szívembennis *Ezechiel* Profétának
(*Ezech. 8. v. 10.*) ama' látását, kinek
felféged mutata egy Templomot,
mely-

melyben a' falon fok chűszó ma-
 fzó állatok vóltanak , és előttök
 az Izraël fiainak hetven vénei , ki-
 nek kinek illattal fűstölgo temie-
 nezõ lévén kezében, áldozato-
 tésznek vala az undokfágos képek-
 nek. Ez vólt , Uram IESUS, az én
 meg fertezettett lelki Templo-
 mom az az , az én szivem , kinek
 felséged templomának kellet vól-
 na lenni ; amà szent Apostol mon-
 dása-ként : (1. Cor. 3. v. 16.) *Nem-
 tudgyatoké, hogy Isten Temploma vat-
 tok, és az Isten lelke lakik bennetek?*
 Melly szent Templomodot, én ,
 meg fertéztetvén fok chűszó ma-
 fzó undok állatoknak képei-által ;
 Kegyetlenségemnek Sárkányi ál-
 tal-Harag tartásomnak mérges
 Skorpiói által , Alnokfágomnak
 kigyói , több fertelmességimnek
 fajtalan bestiái által ; és ezeknek

engedvén, mit miveltem Uram
 egyebet? hanem áldoztam nékik?
 Aldot légy, Uram IESUS, ki mint
Ezechiél Profétának a' Templom-
 béli undokságot, ugy nékem, az
 én lelki Templomomnak éktelen-
 ségét meg engedted ősmernem.
 Könyörgők álázatossan Isteni mél-
 tóságodnak, engedgy már arra-
 való erőt-is és malasztot, hogy
 nem csak láthassam ezeket, de
 kiis hányhassam szivemből ez och-
 mányfágokat; ne legyenek nagy-
 obb kárhoztatásomra ennekem,
 ha csak meg ismerem, és ki nem
 rekesztem szivemből azokat,
 Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
 ben, szentelteslék te neved.
 Jűjön te országod. Légyen te aka-
 ratod, miképpen menyben, azon-
 kép-

képpen földön-is. Mi kenyérünket mindennapiat adgyad nekünk ma. Es bochásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miképpen mi-is-meg bochátunk ellenünk vétetteknek. Es ne vigy minket késértet-be. De szabadích az gonosztúl, Amen.

Eüdvöz légy MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled, te vagy áldott aszfzony-állatoknak közöttte, és áldott te méhednek gyümölcse IESUS Christus: Aszfzonyunk szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgy mí érettünk bűnösökért, most, és halálunknak oráján, Amen.

OH bódogh fzivnek Cellája
 Kit a' meny-orzágh Királya
 Seper maga kezével.
 Edes gyermek bátran seperd
 A' rútférget tapodd s' ki verd
 Rettench színed fényével.

HATO-

HATODIK ELMÉLKEDÉS.

A' hatodik szivnek képéről:
az az, Az Istennek meg tisztogató Malasztyáról.

I. PUNT.

V Edd eszedbe, én lelkem, hogy keveset, vagy semmit nem használt volna, hogy ha csak az Istennek elmevilágosító Malasztya által meg ösmereted volna bűneidnek iszonyú rücságit szivedben, ha továbbá akaratodat is az Istennek Malasztya fel nem gerjesztette volna azoknak utálására, és megvetésére; mellyet kegyessen megismivelt.

II. PUNT.

Jutasd itt eszedbe, én lelkem, mint
B 6 s-hogy

s-hogy erzetted magadat, mikor ez az Istennek malasztya bűneidnek még utalására, és vetésére fel indította szívedet; tudnia illik úgy lett dolgod mint amaz tisztátalan aszszony állatnak, kiről emlekezik Isaiás Propheta, mondván: Isai. 23. v. 16. Vedd kezekben czitarádat, te el feleytetett parázna; kerüld meg az váraft jól énekelly, gyakorlyad az éneket, hogy emlekezet legyen felőled: Ugy, mondám, te is bűneidnek meg utalása után kezekben vévén szívednek czitaráját, fel járván lelki és testi érzékenységidnek városát, keserves hűroknak pengésével, az az, bűneidnek fájdalmával, és sirásával, könyörögven az Istennek mint egygy kedves éneket éneklettel az te mennyei Jegyesednek fűleben; kinél, tisztátalan eleted miat feledékenységben estél vólt. Insson azért eszedben, melly nagy lelki fájdalmad

mad vólt azon, hogy ezt az te régi szépségedet, az IESUST, olly sok ochmansággal illeted vólt, olly későre ismerted meg? Melly nagy buzgósággal mondottál ellene minden undok szertőidnek? Melly nagy töredelmes szível gyóntad meg minden vétkeidet? Melly erős fogadást tóttél jövendő életednek meg jobbúlásárúl? Melly igazán minden elég tételre el tókéltetted magadat? Es fő-képpen azért mivelted, mivel az véghetetlen tókéletteffég ellen, (melly az ISTEN,) vóltanak mind ezek.

III. P U N T.

Ismerd meg már, én lelkem, ezt a' veled jó-tévő Isten Malasztyának erejét, és drágalátos-vóltát: melly ez chodálatos változást, szerezhetette szivedbe, hogy azt, a' mit az előtt gonoszúl olly igen szerecz vala, olly hamar, annyéra meg útálatna és megvettetné
veled

36 *Iesus szívet szerető szíveknek*
veled hogy készebb vólnál meghalni,
hogy sem megint abban lélekzeni. Köny-
örögj az Istennek hogy ez szent Ma-
lasztott nevellye szívedben.

Könyörgés.

AH én szívemnek ifzonyù un-
dokfága? S'vólté valaha a'
föld kerekfégén olly szörnyù álla-
tokkal még rakott dögös bar-
lang, mint az én szívemnek hay-
léka? S-illyén undokfágokkal kel-
let-é én lelkem, kedveskedned az
te' mennyei jegyesednek? a' drá-
galotos szép JESUSNAK? (*August. in*
Conf.) Ah J E S U S , régi szépség!
S-melly kéfőre ismertelek tege-
det! melly kéfőre szerettelek! En
vóltam Uram, az a' parázna Afz-
szony állat kiről szól *Ifaias* Pro-
pheta intvén őtet és mondván :
(*Ifai. 23. v. 16.*) *Vedd elő a' czitarát, te el*
fe-

felejtetett kurva kerüld meg az várost
jól énekelly, gyakorlyad az éneket, hogy
emlekezetben légy. Im Uram IESUS
az te szent Prophetád intése sze-
rint, kezemben vettem szivemnek
czitaráját, föl jártam testi és lelki
érzékenféginnek várait, föl talál-
tam fok undokfágos vétkeimnek
nyomdokit. Ah IESUS én életem,
és én gyönyörűfégem! Szánom-
bánom, tellyes szivemmel és tellyes
lelkemmel minden vétkeimet: lát-
ván hogy ezek, az te véghetetlen
jó vóltod, szépséged, és minden-
tekélletességed ellen vannak. Uram
IESUS CHRISTUS, bár pokol ne
vólnais, de ugyan szánnám bán-
nam, az mint hogy vólta képpen
szánom és bánom bűneimet; és
mind hóltomigh mig tengetem
életemet, szánni és bánni fogom
azokat. Kész léven azokat, az te
szé-

székedben ülő Egyházi Pap előtt, kinek az bűnnek meg-óldására hatalmat adtal, ez ígéssel: (*Ioan. 20. v. 22.*) *Vegyétek a' szent Leletet, a' kiknek bűneket meg bochyáttjátok, meg bochattatnak nekik.* Meg gyónom, s-nem csak ezt Uram; de ha szükség volna s' úgy rendelted volna, az egész világ előttis ki nyilatkoztatnám azokat, szent *Agoston Doctor* szolgáladd kint. (*In libris tredecim Confessionum.*) E' mellett elis tekéletem Uram *Iesus* magamban, hogy ez órától és szem pilántástól fogva szent *David Királlyal* jobbítom életemet, mondván még ugyan most: (*Psalms. 76. vers. 11.*) *Most kezdettem el; Továbbá valakinek valamivel tartozom, vagy hirében, vagy jószágában, egy puntig, egy fillyérig, tehetőségem szerint meg fizetek.* S-nem csak

chak azoknak meg térítésére aján-
lom magamat, mellyekre igazság
szerent tartozom : de annak-fő-
lőtte amaz Istenes (*Luc. 19.*) *Za-
chenssal* hason-felét jószágomnak
adom az szegényeknek, és ha va-
lakit valamiben meg chaltam,
négy annyit adok érte. Reménl-
vén mind ezek után irgalmasá-
godból bochánatodat. O én Uram
IESUSOM, könyörgők alázatoosan
felségednek, nevellyed bennem,
ennel-is inkább, ez tisztogató szent
malasztodnak ajándékat, melly ne-
chak ki söpörje, és ki veszeffe ez
képben fel ábráztatott bűnöknek
ártalmas fayzásit szivemből, de
ugy el-is késziche tiszteletedre lel-
kemet, hogy szentelt Temploma
leheffen Istenfégednek. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Eüdvöz légy Maria, &c.

Eja

E Ia Iesus tellyes éppen
 A' szívet tisztich ki szépen
 Szent véred hullásival.
 Nám személyed be erészti
 S' magát neked ki terjeszti
 Elefízted világoddal.

HE-

HETEDIK EL- MELKEDES.

A' hetedik szívnek képéről,
az az : Az Istennek meg szentelő
avagy igazító malasztjáról.

I. P U N T.

V Edd eszedbe , én lelkem , melly
sok dolog kívántatott a' te meg
igazulásodra : Nem vólt elég , hogy az
Istennek serkengető , és minden jó che-
lekedetedet meg előző Malasztya , bű-
nődnek álmából fel ébresztene , zörget-
vén Lelkednek aytaján ; sem az , hogy
az után-is kemény szivedet szereteti-
nek nyiláival lövöldözne' mig azt megk-
hatna ; sem hogy meg vilagosetana' és
meg sóprené' : de ennek-felette az ő
szent Isopjának élő vizévelis meg szent-
elne'

42 Iesus szívét szerető szíveknek
elne' ötet, az mint ez képnék jelében
szemleled.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy nem különbben che-
lekedett itt veled az Isten, mint a' meg
ferteztetet Templommal szoktak che-
lekedni; mellyet, újokban meg szentel-
nek, és meg engesztelnek az Istennek:
Szinten ugy téged is kit eleinten Tem-
plomúl választot vólt ű magának az
Isten, meg szentelvén a' szent Kereszt-
ségnek vizével, most megint meg fer-
teztetett, ujonnan az ő megh igazi-
tó malasztjának élő vizével meg
szentel.

III. P U N T.

Juttasd itt eszedbe Judas Macha-
beus és az ő Atyafiai chelekedetit,
(I. Mach. 4. v. 39.) mellyeket tartot-
tak a' másodsor meg szentelt Istennek
házában és oltárában, mellyeket a' Po-
gányok

gányok meg ferteztettek volt: I. Megszaggattak ruhájokat nagy jaygatással. II. El-hányatták az meg fertezettett Oltár kőveit, és az egész Templomot meg tisztogatták. III. Aldozatokat töttek az Istennek. Ugy te is lélek szerint, I. Szaggasd meg szivednek ruháját, az előbbeni képben meg mutatott töredelmesség által keservevessé sivatván esetedet. II. Ronchd meg és hánd-ki szivedből az vakmerőségének kőveit, az Istennek lágy és kegyes parancholatinak meg tartása által. III. Buzgó aétatosságnak és hálá-adásnak áldozattyát áldozzad az Istennek.

Könyörgés.

E Ontózz meg Uram Isóppal engem, és meg tisztúlok; moss meg engem és a' hónál-is fejeőbb lészek. (Psal. 50. v. 9.) Így könyörög vala szent Dávid az ő bünéért. Ugy köny-

könyörgők, Uram IESUS, én-is.
Eontózz meg engem-is, a' te
mennyei székedből, ki folyó vi-
zednek Isópjával, és meg tisztú-
lok: (*Apoc. 1. v. 10.*) Mosogass meg
a' te élő kútadnak vizével, és a'
hónal-is fejérebber lézsek. (*Ioan. 4.
v. 14.*) Hinch meg, Uram és mo-
sogass meg a' szent Isteni malasz-
todnak (mellyet e' szívnek képe-
ben szemlélek) nedvességével;
Mosogass meg, és tellyésséggel ász-
tas meg, ez szent Vizzel, hadd ne
maradgyon az előbbenyit undok-
ságnak leg kissébb rútságais szi-
vemben. Látod, Uram IESUS, ki
vannak terjesztve lelkelem széleffé-
gének minden részei, várvan nagy
szomiusággal ez szent Vizednek
nedvességét; nem külömben, mint
az szárazfágtúl meg hafadozott
föld, az égi esőt. Ugy, Uram, *Az*

én lelkem is mint a' viz nélkül való föld előtted, (Psal. 142. v. 6.) Engedd ez áldot viz által, az én meg fertetett lelki Templomom újjonnam szenteltesse meg felségednek; engedgyed, Uram IESUS, ama Iámbor Judas Machabeussal, ez áldott meg szentelésnek idején, meg szaggatnom siralmas töredelmesség által, szívemnek ruháját, Szent parancholatidnak kegyes meg tartása által, kemény szívbeli vakmerőségemnek ki hánnom köveit; és áétatosságomnak s-hálá-adásomnak áldozatit felségednek. Es mivel az egyszer meg szentelt Templomban, tilalmas az után valami világi dologban foglalatoskodni, engedd azt-is Uram IESUS, hogy soha ez után benne egyebet ne chelekedgyem, hanem, csak a'
mi

mi a' te szent tiszteffégedre néz. Ugyan e' végre kérem Isteni malasztodnak álhatatosságát- is! szí-
vembe, melly által, szűnetlen föl-
féged Uram, bennem lakozván, le-
hefs (ô *Melchisedech* rendin örök-
ké meg maradandó Pap) mind
Aldozóm, s- mind Aldozatom en-
nékem. En pedig néked, ez szent
Templomban, ezen szentféges ál-
dozatnak idején, szolgálván a' te
végheterlen érdemedből részefül-
heflek. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
ben, szenteltsék te neved.
Jűjön te országod. Légyen te aka-
ratod, miképpen menyben, azon-
képpen földön is. Mi kenyereün-
ket mindennapiat adgyad nekünk
ma. Es bochásd- meg nekünk az
mi vetkeinket, miképpen mi- is-
meg-

meg-bochátunk ellenünk vétettek-
nek. Es ne vígy minket késértet-
be. De szabadích az gonosztúl,
Amen.

E űdvöz légy MARIA, malasztal
tellyes, Ur vagyon te-veled,
te vagy-áldott aszszonyállatoknak
közötte, és áldott te méhednek
gyümölche IESUS Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek
szent Anyja, imádgý mi érettünk
bűnösökért, most, és halálunknak
oráján, Amen.

EZ szép kútak hadd follyanak
 JESUS, s' szívbe churogjanak
 Malasztodból patakok.
 Kivel lelkek ki tisztúlván
 S' bűnekből megh szabadúlván
 Eorúlnak az Angyalok.

NY-

NYOLCZADIK ELMELKEDES.

A' nyolczadik szívnek képe-
ről; az-az, A' Isteni meg-szentelő
Malasztnak gyarapodásáról avagy bév-
fégesb vizéről.

I. P U N T.

Ondollyad, én lelkem, hogy noha
a' meg-szentelő Malaszt, min-
den halálos büntől meg tisztogattya a'
lelket, és ezért érdemlett örökké való
szüntőlis föl szabadéttya; mindaz-által,
méggyan azon Malasztal egyűt gyakor-
olva maradnak ideig-szenvedendő kinok-
ások; maradhatnak bochánandó vétkek-
nek mochkai-is, és ezekért érdemlett
büntető szerént való szenvedések-is, vagy
büntet, vagy a' Purgatoriumban.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy noha efféle bochánandó vétkek meg nem ölik a' lelket; mindazáltal ugyan meg rútíttyak, ugy annyira, hogy sokkal rútabb ez ilyen leleknek képe az Isten előtt, hogy sem mint valami rühes és fekélyes ember teste: feketébb, hogy sem mint az Szerchennek tésti és kilsó színe.

III. P U N T.

Gondollyad szent Agoston Doctor-nak, az bochánando bűnről való mondását; Ki azt taníttya, hogy nem volna szabad egy bochánandó bűntis chelekedni, (ugymint, egy hazugságotis mondani) az kárhozot lelkeknek ki szabadulásokért-is. Melly tanítás fundáltatik amaz szent Pal Apostol mondásán, hol tiltja egy általlyában, hogy, nem kelly gonoszt chelekedni hogy jó következzék. Melly mondást
 hogy

hogy inkább el hidgy, gondollyad az Istennek efféle kichiny, bűnökön, megh mutatott szörnyű haragját. (2. Reg. 6. v. 7.) Oza Papon, egy hirtelen Archa-illetésért; Moysesen egy kis kételkedésért, avagy késedelmes szó fogadásért, a kő sziklából való Víznek ki hozásában; (Num. 20.) A' Loth feleségén, egy vásott visszsa-tekéntésért. (Gen. 19. v. 26.) Azon képpen az Vj Törvénybennis Ananiáson és Saphirán egy hamis mondásért. (Actor. 5.) Ezek így lévén, kérjed, én lelkem, a' meg szentelő Malasztnak bévebb vizét lelkedben; melly által, mosogassa el az Isten, ne csak a' halálos bűnödet, de a' bochánandó vétkeidet-is, és mind az kettőért erdemlett ideig való szenvedéseket, könyörögvén azért Szent Daviddal mongyad.

Könyörgés.

B Evebb vizeddel mosd meg Uram engemet az én gonosságimból: és az én bűncimből tisztíts meg engemet. (Psal. 50.) Tudta vala, David Király, midőn ez könyörgést tőnné hogy meg vannak bochátva bűnei, mert hallotta volt már *Nathan* Prophéta által: *El vette az Isten az te vétkeidet*: mindazonáltal bevebb vizét ohaytya én Istenem az te még szentelő malasztodnak. Tudnia illik, nem csak az halálos bűnből akarvan ki tisztúlni lelkében, és ezért érdemlett örökké való kínbúl fel szabadúlni, de, azon bűn után, fenn maradt ideig való büntetésfűl-is, kívánván irgalmasságotúl Kegyelmet és bochánatot nyerni; Tutta ez kivől minden napi a prolék bochá-

chánandó vétkei-is, mellyek nélkül még az igazak sem élhetnek, amaz igaz mondásod szerént: *Meg az igaz-is heíszter esik el napjában.* Melly vétkek noha meg né ölik az lelket, de azért ugyan meg chúnittyák és undokittyák; ugy annyéra hogy nem olly undok az te tiszta szemed előtt az rühes vagy korommal bé kent test, mint efféle kis vétkekkel meg fertezett Lélek; Es noha kedvedből sem esnek ki, Uram, efféle kis fogyatkozásért az hivek, de azért ugyan nem különben vannak előtted, mint valamelly Királynál, az ő, noha szerelmes, de sennyedékes, és mochkos Felesége. S méltan-is Uram: mert ha nem szabad csak egy kis bochánandó vétkei-is szántszándékkal chelekednyi, bár az kárhozott lel-

keket a val ki szabadét - hatna - is
 valaki, mivel, az mint előnkben
 adgya Szent *Pál*, Nem kelly gon-
 noszt chelekednyi a' végre hogy
 jó következék; menyivel inkább
 nem volna szabad ingyen efféle
 vétkekkel meg undokitanyi ma-
 gát az Léleknek. Innen van Uram
 hogy efféle kis vétkekennis meg
 mutattad rettenetes haragodat
 midőn. *Oza* Papot, meg őled az
 frigy szekrénynek vakmerő illeté-
 séért, mikor azt meg akarná tar-
 tanyi hogy le-ne esnék az szekér-
 ről. Azon képpen egygy Prophé-
 tádat az Oroszlyánnal meg őlet-
 ted egy kis engedetlenségért, mi-
 dőn egygy más Prophéta szávára
 mint már az te engedelmedből
 be tért falatozni az házban. Ugy
Loth feleségét-is soo bálvánnya
 változtattad egygy parancholatod
 ellen

ellen való vásott vizsza tekénté-
fért; Nem külömben az Uy tör-
vénybennis, *Ananiást* és *Saphirát*,
Szent Péter által szörnyű halállal
ötletéd megh egy hazugságért.
Ezek, Uram Isten, így lévén, Men-
nyivel Szent *Daviddal* meltóbban,
kérheti és kéri az én nyavalyás
Lelkem az te szentséges tisztoga-
tó Malasztodnak bévebb vizét, ki
nem tudom bizonyossan, mint
David, ha meg vadnaké halálos
bűneim bocháttatva avagy nem.
Hanem chak reménység és félelem
között, keresem idvősségemet,
amaz Szent Apostolod intése-kint,
*Félelemmel és rettegéssel keressétek űd-
vősségeket.* Innen int másút fölsé-
ged, hogy mégh az meg bochá-
tot vétekről se legyünk félelem-
nekül, mivel bår meg bochátot-
tanak legyenekis azok, de azért

ugyan nem tudgya azt az mi lel-
künk amaz bölch mondásakint,
hanem mindenek bizontalanúl jö-
vendőre tartatnak-mivel minde-
nek egy aránt történnek az iga-
zon és az Istentelenen. Annál in-
kább Uram azért, nem levén a-
maz hamis vallásban hogy hit-
agazattya szerint el hidgyem hogy
bűn nélkül vagyok mivel nem tu-
dom minémő töredelmes szível
és bánattal járultam az szent gyo-
náshoz, csak természet szerént
való bánattalé, vagy természet
fölöttel; és úgy ellent mondotta-
me minden vétkeimnek az mint
kivántatot, avagy nem? ugy el tő-
kélletteme magammal hogy ez
után minden bűntől meg tartóz-
tatom magamat, az mint szük-
séges vólt, avagy nem? ki azon-
nal mihent ok adattatik az vétke-
ré

ré és alkotmányosság, hanyatt homlok megyek reá; ki ezen okból annyiszor azon vétkekkel megyek vissza az gyonáfra: s tudván az-tis, hogy bár ne furdalna semmi-némő vétékis lelki ősméretemet, de ugyan Szent *Pállal* azt kellene mondanom, hogy azért még meg nem igazottam; Mivel külömb az te Isteni és mi ítéletünk, ki előtt gyakran véték az mi mi előttünk jónak, és érdemes-nekis ítítetik, az mint amaz Amalecita chelekedete David Király előtt, mellyel meg ölte vala Saul Davidnak ellenségét, kiért emberi ítélet szerent jutalmatis érdemlett volna, de a' felől ugyan meg őletteté. Honnan méltán Szent *Jóbbal*, bár együgyűek vólnank-is, ugyan mondhatnók hogy azt sem tudná az mi lelkünk. Es ám bár,

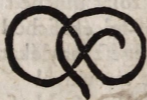
Uram JESUS, mind ezeket tudnamis; bár mint Szent *David*nak bűnömnek bochánattyat meg jelentetted volnais, és azért hit szerint azt el kellyene hinnemis mindazonáltal méltán ezen szent szólgáddal kérhetnem és kéremis szent Malasztodnak bévebb vizét és mosogatását; Tudnia illik az bűnök után, fõn maradott, ideig való büntetéseknek meg bochátását? Mellyet ha itt nemis, de bizonyossán az más vilagon az Purgatoriumban fel kelly vállalnom; Mellyek olly kegyetlenek és iszonyúak, hogy az mint iria Szent *Agoston* Doctor, (*In psal. 38.*) Szent *Leórincz* tüzénél-is kegyetlenbek. Kikhez az mint szól Szent *Gergely* Pápa, ez világi tüz, chak mint egy irott kép; Sõt ezt ugyan az Pokolbéli tüzzel egynek mondgya;

gya; csak hogy ez örökké való,
de amaz ideig való.

Azért, én Uram, és én meg
váltom, noha kétségben nem esem,
hanem reménfeggel gyámolétom
és táplálom lelkemet, mindazon
által nem tudván ha abban az ál-
lapatban, vagyoké mellybe Szent
David Király, megint kérem felsé-
gedet, Bévebb vizeddel mosd meg
engemet az én gonosfágimból, és
az én bűnőmből tisztich meg en-
gemet, Amen.

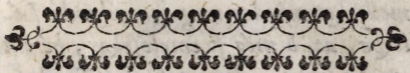
Mi Atyánk, &c.

Eüdvöz légy Maria, &c.

Iesus édes rosát hinched
Es körül-fel ékesiched
A° sziv egész haylékat.
Nyári harmat termésivel
Virágod legh szebb színével
Fűzz magadnak ágyachkát.

K I L E N C Z E D I K E L M E L K E D E S.

A' Kilenczedik szivnek képé-
ről; az-az, A' Lelket fel ékesítő
Malasztnak szépségéről.

I. P U N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy a'
meg szentelő avagy igazító Ma-
lasztnak, nem csak az, az ő tulajdon-
sága, hogy meg tisztogassa bűnből a'
lelket: de hogy fel-is ékesítse különb
külömb féle tökéletességeknek virági-
val; a' mint hogy im ez jelenvaló sziv-
nek képe elődbe adgya.

II. P U N T.

Gondold meg, hogy ezek a' tökelle-
tességnek Virági, nem egyebek, hanem
melly-

82 *Iesus szívet szerető szíveknek*
mellyeket minden meg-igazúlandó Lel-
lekbe, az ő még szentelésékor, bé őne
az ISTEEN; a' mint szól a' Triden-
tomi Gyűlekezet: (Conc. Trid. Sess.
6.) *ugy mint. A' Hit: az Remén-
feg, Szeretet, Isteni félelem, Pe-
nitentia tartás és több Jószágok.*

III. P U N T.

*Gondollyad ez illy fel ékesítettet Lel-
leknek állapotját: melly nem egyéb,
hanem a' mennyei vő legénynek, a' Je-
sus Christusnak legellő-helye, és mu-
latozásra való virágos kerte; melly fe-
lől szól a' Lelki Menyaszszony: (Cant.
6. ver. 1.) Az én szerelmesem alá
ment az ő kertébe, a' fűszerzá-
mok táblájához hogy a' kertekben
legelleyen, és liliomokat szedgyen.
Kérjed már te is én lelkem, ezen Men-
nyei jegyesedet-alkosson illyen ékes ker-
tet a' te szivedbennis.*

Köny-

Könyörgés.

MEg tanúltam Uram a' te Szent Doctoridnak tanításából, hogy a' te Meg igazító és szentelő Malasztodnak tulaydonfága nem chak az hogy a' Lelket megtisztogassa a' bűnnek rútságából, de hogy azt tekéletteffégeknek-is, mint valami virágoknak, szépségével bé hinche, és fel ékesiche: Tudni illik, a' Hitnek Szek fűvel, a' Reménységnek jó szagu Rozmarinnyával, a' Szeretetnek piros Rófájával, a' te Szent Félelmednek Sárga Jvolyájával, a' Penitentia-tartásnak Zöld Isópjával, és több jószágos chelekedeteknek szép Viragjával. Meg értettem azt-is, a' te szent Könyveidből; hogy ez illyen föl ékesített sziv, te szent felségednek igen kedves mûla-

mulatozó és legelő helye : amaz lelki Menyaszszonynak mondásaként : (*Cant. 6. v. 1.*) *Az én szerelmesem alá ment az ő kertébe, az fű szerzsámok tábláihoz, hogy a' kertekben legellyen, és liliumokat szedgyen.* Ki másfutt ugyan ezen drága kertben dichekedven : (*Cant. 2. v. 16.*) *Az én szerelmesem ugymond enyim, és én övé, ki a' liliumok között legelgetik.* Ezeket meg értvén Uram, kérem azon felségedet, helyheztesse belém-is ezen szent Malasztodnak ékeffégét : hadd mondhaszam én-is ezen lelki Menyaszszonnyal felőled : hogy te én szeretőm, alá mentél a' te kertedbe, az én lelkembe ; a' te fű szerzsámos Tábláid közé, a' különb különb féle, szép rendesen plántált tekkéletességeknék ültetési közzé, hogy ott legelly, ott mulatozz,

ott

ott nyugodgyál, ott liliumokat,
és több kedves virágokat szede-
gels. Hadd halhassam viszont
én-is amaz te drágalátos szóza-
todat en hozzam: (*Canti. 5. ver. 1.*)
Jöj el az én kertembe, én szerelme-
sem: le arattam myrrhámát az én
fü szerszámmal együtt. Engedd
Uram JESUS, ugyan ebben a te
drágalátos kertedben, amaz gyö-
nyörűséges kínálásodatis halla-
nom: (*Cantic. 5. ver. 1.*) Egyetek ba-
rátim, és igyatok; és részegüllyetek
meg szerelmesim. Hogy ékeppen
meg részegülvén, fel kiálthassak
én-is s-mondhassam. (*Cantic. 2.
ver. 5.*) Támogassatok engem virágok-
kal, vegyetek környül engem almák-
kal; mert lankadok a szerelem miatt;
tudni illik, a te, mennyei Lelke-
ket meg részegítő Malasztod
miatt, mellyel (*Actor. 1. vers. 17.*)

a' te szent Apostolid-is Pünkösdi
napján meg részegültek vólt.
Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
ben, szenteltesfék te neved.
Jűjön te országod. Légyen te
akaratom, miképpen mennyben,
azonképpen földön-is. Mi keny-
rűnket mindennapiat adgyad ne-
kűnk ma. Es bochásd-meg nekűnk
az mi vétkeinket, miképpen mi-
is-meg bochátunk ellenűnk vétet-
teknek. Es ne vígy minket kérés-
tetbe. De szabadích az gonosz-
túl, Amen.

Eűdvöz légy **M A R I A**, malasz-
tal tellyes, Űr vagyom te-ve-
led, te vagy áldott aszszony-állá-
toknak közötte, és áldott te mé-
hednek gyűmölche **J E S U S** Chri-
stus:

stus : Aszfzonyunk szűz Maria ,
Istennek szent Anyja , imádgy mí
érettünk bűnűsőkért , most , és
halálunknak oráján ,
Amen.

O Lchd be JESUS keresztedet
Dárdát, ostort vás szegedet
Az szívnek reytékében.
Semmi erőt ott nem vészzen
Ha benn együtt jelen léssen
Ez myrrha kötésiben,

TIZEDIK EL- MELKEDES.

A' Tizedik szívnek képéről;
az-az, Az Isten Malasztyának az
Christus Kín szenvedésén építettett
Erőslégéről.

I. P U N T.

Gondold meg, én Lelkem, és jól
eszedbe vedd, hogy az eddig elől
számlált, ISTENI Malasztnak aján-
déli, a' mi Urunk Christusnak kín-
szenvedésének érdeméből származta-
nak. Azért méltó, hogy ezeknek az ő
kín szenvedésinek eszközit, mint va-
lami öszve kötött kévét, az mennyei
Meny-aszszonnyal (Cant. I. v. 13.)
szívemben be helyhez tetvén erőssen-
hozzád szoríhad; sőt ugyan mélyen
szí-

70 *Iesus szívét szerető szíveknek*

*szívedbe bé meczettesed az te buzgo-
Istenes elmélkedésed által.*

II. PUNT.

*Gondollyad, hogy ez a' Christus kin-
zenvedésének Szívünkben való be-
helyeztetése avagy arról való elmélke-
dése, igen kedves az Isten előtt; tudni il-
lik, kire önnön magais int és csak nem-
kér mondván: (Thren. 3. v. 19.) Em-
lekezzél meg az én szegénységem-
ről, és által-hágásomról; az üröm-
ről, és epéről. az-az; az én keserő
kin szenvedésemnek bévséges keserűsé-
ről. Ugyan ezen dologra kér másutt:
(Eccl. 29. v. 20.) A' kezesnek ugy-
mond, jó teteményéről el ne felet-
kezzél; mert ő lelkét adta éret-
ted. Melly okért, e' jelen-való szív-
beis, önnön maga bé helyezteti, a'
mint látod, az ő maga kin szenvedése-
nek jeleit.*

III. PUNT.

III. P U N T.

Meg érched, hogy ezek a' Christus szenvedésinek eszközei, igen erős és hatalmas fegyverek a' világ, Test, és Eordóg ellen: tudnyi illik; mellyeknek Gyálatatossága, a' Világnak pompáját; Keferűsége a' Testnek gyönyörűségét: Erdeme, az Eordógnak erejét, tellyességesen meg rontyak, és semmivé teszik. Annakokáért, hogy mind a' te édes Endvözítődnek kedves dolgot mivelhess, én Lelkern, s-mind pedig e' három faytalan Ellenségeknek törébe ne essél meginten: kérjed a' te Mennyei Jegyesedet, helyheztesse Szivedbe nekedis e' szent kínoknak eszközeit.

Könyörgés.

V RAM JESUS Christus, te mondasod; hogy az tisztátalan lélek, ki üzettetvén az embernek Lelkéből, (Matth. 12. v. 43.) szá-

D

raz

raz és Vízetlen helyeken jár; és
 vizont, meg térvén, ha a' Lelket
 tisztán és főpörve, és fel ékesítve
 talállya, el megyen és más hét
 magánál gonoszszabb lelkeket
 vészen maga mellé, és megint
 ostromlanyi kezdi a' Lelket. Kit
 ha meg eythet, sokkal roszszabban
 leszen utolsó dolga a' szegény Lé-
 leknek, hogy sem az első volt.
 Ez így léven Uram JESUS, fegyver
 nélkül-is szükölködik, az én gyár-
 ló lelkem: melly fegyver, a' te
 drágalátos kín szenvedésednek
 őszve fzededetett, és egybe kö-
 tött kévéje úgy-mint, a' te szent
 keresztednek, szent ostorodnak,
 szent tövis Koronádnak, kötelid-
 nek, spongyiának, dárdának, több
 kínzó szerszámidnak eszközi.
 Fegyverkesztesd fel, Uram JESUS,
 ezekkel a' fegyverekkel, az én
 erőt-

erőtlen lelkemet-is. Helyheztesd belé mélyfégesen, és ugyan mesd bé ez szent fegyvert szivemben: hogy látván azt az ellenség, megremülvén, hátat adgyon. Es ne dickekedhessék, ellenem, mondván: (*Psal. 12. v. 5. Hatalmat vótunk rayta*: hogy ne legyen szegény Lelkemnek utólsó dólga roszfabúl az ő előbbenyi dolgainál. Tudom, Uram, hogy igen kedves felséged elöt ez szent eszközöknek szivünkben való hordozása, és szüntelen való elmélkedése; ugy hogy e dologra, ugyan intesz-is, és csak nem kérsz-is bennünket, mondvan: (*Thren. 1. ver. 12.*) *Oh ti minnyájan, a kik által mentök az úton figyelmezzetek és lássátok ha vagyone olly faydalam, mint az én faydalmam.*

Es megint ugyan azon szent

Prophétádnál: (*Thren. 3. v. 19.* *Emlekezzél meg az én epémről és általam hágásomról.* Es megint ugyan ott: (*Eccl. 29. v. 20.*) *A te kezefednek jó téteményét el ne feleýched, mert ő Lelkét attá éretted.* Az minthogy azért Uram azt kívánod mi tőlünk, úgy méltó hogy el ne feletkezzünk felőled ő drágalátos kezesünk. Mert ha méltó volt amaz Tigranes feleségétül, hogy midőn kész volna az Ura, jószágát és életét adni érette Cyrusnak, midőn mind ketten nála rabságban volnának, és egyszer kérdené Tigránestől Cyrus mit adna az feleségéért, ha el bochátaná az fogságból? kire Tigranes, Hason felét, ugymond országomnak és életemetis: Melly szeretetet látván Cyrus, mind ketőt ingyen el bochátotta. Ezen Tigranes szeretit, mondam, fon-

tol-

tolván az Afzszony, ha az Urának ezt felelhetne (midőn már othon szabad volna és kérdené tőle az Ura, mint teezett volna neki Cyrus Királynak termete?) én, ugymond, az én szemeimet egyébre nem függeszthettem, hanem csak arra a ki kész vala érettem adni mind jószágát mind életét. Nem méltobbé Uram JESUS, mi kegyelmes és szerelmes kezesünk, feleoled és az te kín szenvedésidről szüntelen emlekeznünk és elmélkednünk, ki nem csak kész voltál országodnak hason felét, és éleredetis adni érettünk, de ugyanoda adtadis: Ah drágalátos kezesünk! s-hogy hogy fordithattyuk el lelki szemeinket másfra náladnal? ki ugyan ezen kín szenvedednek emlekezetire szerzeded, és hattad vennünkis, és áldoznunk

a' te szent Testednek és Vérednek áldozattyát mondván: (*Luc. 22. v. 19.*) *Ezt chelekedgyétek az én emlékezetemre.* Mellyekre nézvén Uram fok Szentid, ugymint Szent *Ignatius Martyr*, Szent *Clara*, s többek, olly áitatossan, olly szüntelen gyakorlották e' szent kinodrúl való elmélkedést, hogy a' te, kín szenvedésednek eszközi, ugyan bé meczve találtattanak szivekben, Az mint hogy talam ugy történt dolga Szent *Pál* Apostolodnakis ki így szol: *Ez után, (Ad Gal. 6. v. 17.) senki nehezségemre ne légyen nekem, mert én, az, mi Urunk JESUS Christusnak bélyegét hordozom az én testemen; Es másutt: (Gal. 2. v. 20.) En az Christussal az keresztre szegezettvetven; élek, már nem én, hanem él az Christus én bennem.* Melly szent Jelekkel meg febesítettvén.

Szent

Szent *Ferencz-is* ugyan az testi kezeinnis, lábain, és oldalán az te szent sebeidnek bélyegét viselte. Ugy hogy, az mint erről ír egy Poëta, ha Szent *Ferenczet*, az te szent ruhádban öltöztetve látta volna valaki, tegedet ítélte volna Szent *Ferencznek* lenni; viszont ha Uram tegedet az ő ruhájában látott volna, Szent *Ferencznek* vélt volna.

Jegyezz meg, Uram **J E S U S**, jegyezz meg engem-is, e' te szent kín szenvedésednek bélyegével: mesd bé Szivemben mélyfégesen ezt; hadd mondhaszam én is Szent *Pállal*: (*Gal. 6. v. 17.*) Senki nehézfégemre ne légyen énnékem, mert én az én Uram **J E S U S**omnak bélyegét hordozom magamon és; Elek már én, nem én, hanem el a' **Christus** én bennem. Avagy, ha

illy nagy ajándékokra nem vagyok Uram méltó, hogy szinte ezekhez, a' te kiváltképpen való Szentidhez hasonlítottassam: ottan csak engedd, amaz Jegyessdeddel mondhasfám: (*Cant. 1. v. 13.*) *Kötés Myrrha nekem az én szerelmesem; az én emlőim között fog nyugodni.* Avagy *Jeremias* Prophetával, (*Thren. 3. v. 15.*) Tele töltöttél engemet, keserűségekkel; megh részegítőttél örömmel. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szentelteslék te neved. Jűjön te országod. Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen földön-is. Mi kenyerrűnket mindennapiat adgyad nekűnk ma. Es bochásd-meg nekűnk az mi vétkeinket, miképpen mi-is-meg bochátunk ellenűnk vétetteknek

nek. Es ne vígy minket kérésértet-
be. De szabadích az gonosztúl,
Amen.

Eudvöz légy MARIA, malasztal
tellyes, Ur vagyon te-veled,
te vagy áldott aszszony-állatoknak
közötte, és áldott te méhednek
gyümölcske Iesus Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek
szent Anyja, imádgy mí érettünk
bűnösökért, most, és halálunknak
oráján, Amen.

IM a' tüzet kézbe tartya
 És mind körül gyuytogattya
 A' szívet faklyáival.
 Hozzá; és bátrann égeszéd
 És éppen mind meg emészszéd
 Szerelmed tűz lángival.

TIZEN-EGGYEDIK ELMELKEDES.

Az Tizen-eggyedik szívnek ké-
péről: az-az, Az Isten Malasztyá-
nak, Christus Urunk kín-szenvedéséből,
fel gyúlasztott tűzéről.

I. PUNT.

Gondold meg én Lelkem, mi lehet
az oka, hogy az előbbenyi, Urunk
kín-szenvedésének eszközzel bé írott
kép után, e tűzzel bé hintegettetett és
lángodozó szívnek képe következik?
Tudnia illik, azért: Mert ha vagyon
valamelly eszköz, melly az Istennek
belénk öntött Szeretetit és Malasztyát
fel gyúlaszta, és evel szívünknek re-
szeit számtelenül sütögesse és égesse, ez

Jesus szívét Szerető Szíveknek
az imént előnkben adott Christus kín-
szenvedésének elmélkedése. Melly el-
mélkedés felől, méltán mondhatnyi szent
Daviddal; (Psal. 38. v. 4.) Az én
elmélkedésemben föl gyúlad a tűz.

II. P U N T.

Gondold meg továbbá én Lelkem,
ennek a foganatosságának-is okát: Mert,
mi képpen hogy nem lehet nagyobb sze-
retet, Urunk mondasaként, mint vala-
kinek Barátyáért ki adni Lelkét,
(mellyet chelekedett Endvözítőnk; el-
lenségiért) ugy nem lehet hathatós el-
mélkedés a szívnek fel gyulasztására,
mint erről a nagy Szeretetnek kinnyá-
ról elmélkednyi.

III. P U N T.

Ezek így lévén, mivel a mi édes
JESUSUNK a végre jött e Világra, a
mint maga tanú bizonyfágot ad erről,
(Luc.

(Luc. 12. v. 49.) hogy tüzet hozzon e' földre, és ez szüntelenül égjen: és mint hogy már ennek az áldott tüznek fájatis (melly az ő kinszenvedésének Jeleiből kötött kéve) az előbbenyi Szív képebe, be helyhezettette szivedbe; kérjed már azonnal ő szent felségét, hogy gyuycha fel ez hatalmas Tüzetis Lelkedben; és azt ne csak ideig, de holtodig, azon áldott kévének taplojával táplállya.

Könyörgés.

TE mondásod Uram I E S U S: hogy azért szállottál alá az égből, (Luc. 12. v. 49.) hogy tüzet hoznál ez földre; és kívánod azt hogy égjen. Melly Tüzért így könyörög a' te szent gyülekezeted: (In festo Pentec.) Jöy el Szent Lélek, tölch bé a' te hiveidnek szívöket;

ket; és a' te Szeretetednek tűzét, gerjezd föl ő benne. *Es megint*: Egesd meg Uram a' te szent Lelkednek tűzével a' mi vesénket és szívünket, hogy téged tiszta szível és Lélekkel szolgállyunk. Látom Uram e' szent Tűznek lángjával fel gerjesztett szívnek képét előttem; mellyben fölféged, nem csak széllyel hintegeti ez áldott tűzet, de ugyan fűtögeti-is véle a' Lelket. Oh áldott fűtögetés! Uram IESUS, a' te égő szeretetednek lángodozó tűzéért, kérem felségedet, chelekedgyék ekképpen az én Lelkemmél is felséged. Hintegezd bé e' szent Tűzzel, szívemnek minden részeit; hadd égjen, és ugyan tűzzé vallyék: hogy mondhassa ő-is az lelki Mennyaaszfonnyal: (*Cant. s. v. 6.*

Erős,

Erős, mint a' Halál a' Szeretet; Kemény, mint a' Pokol, a' buzgó szerelem: annak lámpási tűzes és lángos lámpások.

Ezt kívánom tőled, oh Mennyei vőlegéni, én-is legkisseb lelki Jegyesse Felfégednek, legyek olly erős ez szent tűznek erejével, mint a' HALÁL: hogy miképpen meghosztya a' halál az Embert a' testi érzékenységtől, látástól, hallástól; a' POKOL pedig a' kit egyszer beveszen többé ki nem adgya; ezen képpen én-is, a' te égő Szerettednek lángjával úgy égjek hogy minden testi, és világi dolgoknak ártalmas érzékenységitől megfosztassam; úgy magamban foglallyalak tegedet én IESUSOM hogy soha senkinek ki ne adgyalak szivemből tégedet. Meg chelekedheti ezt én velem a' te hatalmas

kín

kin szenvedéshednek, és halálodnak elmélkedése; melynek eszközt e' végre helyezettette bé felféged (az előbbenyi Szívnek képében) az én szívemben: Azért engedd Uram IESUS, ugy elmélkednem e' felől, hogy ez által föl gyúladván ez drága tűz szívemben, mondhaszam Szent *Daviddal* én is: (*Psal. 38. v. 4.*) Az én elmélkedésemben fel gyúlad a' tűz. Amen,

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltség te neved. Jűjön te országod. Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen földön is. Mi kenyereinket mindennapiat adgyad nekünk ma. Es bochásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miképpen mi is-meg-bochátunk ellenünk vétetteknék. Es ne vígy minket kérértet-be.

be. De szabadich az gonosztúl,
Amen.

Eudvöz légy MARIA, malasztal
tellyes, Ur vagyon te-veled,
te vagy-áldott aszszonyállatoknak
közötte, és áldott te méhednek
gyümölche IESUS Christus: Asz-
szonyunk szűz Maria, Istennek
szent Anyja, imádgy mi érettünk
bűnösökért, most, és halálunknak
oráján, Amen.

V Edd a' mesterfégh pennáját
 Ird bé az szívnek Celláját
 Drága szép képeiddel.
 Igy sem Venus megh nem rontya
 Sem kívánfágh nem rúttitya
 Megh, rútt fertezésivel.

TIZENKETTŐ- DIK ELMELKEDES.

A' Tizenkettődik Szívnek ké-
péről: az-az, A' bennünk fel gyu-
lasztott Isten Malasztya tűzének, Négy
utolsó dolgaink által való meg-
őrzéséről.

I. P U N T.

Gondold meg, én Lelkem, sokak-
nak keserves eseteket, abból, hogy
magasban akartak repülni, hogy sem-
mint érdemek szárnyok emelkették völ-
na; az-az, kik jól meg nem ősmervén
magokat (Cant. 6. v. 7.) (amaz lelki
Menyaszonnyal) Salamonnak leg szebb
Királyné Matkái köziben akarván ül-
ni, a' Mennyei Völegénynek orczájá-
hoz mérészen járúltak, (ötet chokolni

90 Iesus szívet szerető szíveknek
és apolgatni akarván) hogy sem mint
erre méltók löttek volna; kik érdemes-
ben a' leányzók-közt, (a' mint a' Szent
Írás szól,) maradhatván azon men-
nyei Salamonnak, a' Christusnak lá-
bainál ülhetek volna.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy ez ellen a' maga
ismeretlenség ellen, nem kichiny orvos-
ság, a' mi négy utolsó dolgainkról, a'
Halalról, Itéletről, Pokolról, Menyor-
szágról való elmélkedés. Ez az oka,
miért a' Mennyei Jegyes, ez előbbenyi
tűzes Szív után, e' Szívnek képét
helyhezttven maga kezével írja bé ez
mi négy utolsó dolgainkat.

III. P U N T.

Hogy e' négy dolgot inkább eszedbe
vehesséd, gondollyad és fontollyad Szent
Pálnak amaz mondását: (Heb. 9. v. 27.)

El

El vagon végezve hogy az emberek eggyfzer meg hallyanak, az után pedigh az itélet. *Michoda* az (El vagon vegezve) az-az, ez a végezés, meg másolhatatlan; erősebb a Persák és Médusok végezésénél; melly felől e' keppen szólnak Afsverus Király szolgálai. (Esther 1. v. 19. Az Persák és Medusok törvényét nem szabad által hágni. De ez az halálról ki adott törvény sokkal áthatatosb, kit soha senki által nem hághat, következik (Hogy az ember) az az, az illy nemes állat. Itt azért egy ember sem vétetik ki, sem Ur sem szolgál, hanem valaki ember, de ezt az végezést fejére várja. A' harmadik ige (Eggyfzer) az az eggyszernél többszer nem történik halála, a' mint akkor meghal azon állapotban marad, amaz bölch mondásaként. (Eccles. 11. v. 3.) Valamelly felé
esik

esik a' fa ott marad. A' negyedik ige (Megh hal) az az minden kedves marhájától meg fosztatik, fiaitól hites társától, tárházától, barátitól, szolgaitól, udvari tréfától, mezei mulatságtól, testi kívánságtól, az egész világnak gyönyörűségétől, semmit nem vivén magával az jó vagy gonosz chelekedetnél, az mint szól Szent Iános. (Apoc.14.) Opera illorum sequuntur illos. Eötödik ige (Az utan itélet) melly az második utolsó dolgot adgya elönkbe, melly, az előbbinél szörnyebb: az az midön meg halsz, nem léfzen ugy dolgoz mint az Barmoknak kiknek halálokkal ki menvén párájok, Itiletre fel nem támadnak. Nem ugy te, hanem, fel támadván, az igaz Itilő biró széki eleibe vitetel; holott, nem csak a' gonoszról, de a' jóról-is mellyet el vöttel, és a' mellyel munkálkodhatál volna, s-nem munkálkodtál, erős szá-

számot kell adnod. Melly szám adás meg lévén, az itilő biranak utolsó Sententiáját vérszed fejedre, avagy Pokolra, avagy-mennyorszagra. Melly két helyeken, é három különböző dolgok lesznek: **POKOLBAN: I.** Az Isten színe nem látása; melly a külső setétségen értetik. (Matth. 25. v. 30.) **II.** Tűzben, és egyéb kínokban való kínlódás. **III.** Ebben az kinban és helyben örökké való maradás; Hogy halgassak arról, a ki legh nagyobb, (ah) az Isten átkozói között való örök léteiről, és az átkozásoknak hallomásáról és tévéséről. Más felől **MENNY ORSZAGBAN,** leszzen; **I.** Az Istennek látása. **II.** Öröm. **III.** Ezekben a jókban, örökön örökre mig Isten, Isten leszzen, gőnyrűséges meg maradas. Oh én lelkem! ezeknek gondolattya, nem hasznosoké arra, hogy ki ki meg ismérje magát?

Könyörgés.

VGy vagyon, Uram I E S U S, hogy nem csak drágalátos dolog, de felette kívánatos-is, a' te Szeretetednek tűzével ugy égni, hogy fel lobbannyon a' Lélek, és tellyességgel tűzze vályék és beléd öntődgyek, s-magát fe érezze: Es még ezeknélis drágább, és kívánatosb, ebben a' boldog állapotban, ugy meg erősíttetni, hogy Szent Pállal mondhaszuk: (*Rom. 8. v. 36.*) *Ki választ el minket a' Szeretetedtől? Haborúságé? Hatalé? &c. Semmi: sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtet állat. De Uram, nem mindeneké ez a' nagy tekéletességnek ajándeka. Vannak a' te Lelki Mátkáid között, a' mint Bölch Salamonnal fel jegyzetted őket, nem csak Királynék, de*

Agya-s

Agyafok-is ; vannak Leányzót-
kák-is: *Hatvanan vannak a'* | *Canonic.*
Királynék; nyólczvanan az A. | *6. 6. 7.*
gyafok: *a' Leányzótiskáknak pedig nin-*
chen számok.

Oh Uram, gyakorta meg cha-
latunk, azt gondolván magunk-
felől hogy már a' Királynék-között
vagyunk, az-az, a' Tekélletesség-
nek leg-felsőbb garádichára hág-
tunk: maga olykor, jó ha a' Le-
ányzótiskák - között méltók va-
gyunk találatni, az-az, a' Tekél-
letességnek első fokán. Példánk
ebben ama' Lelki Meny-aszfzony:
ki, minek-utánna te-általad bé-vi-
tetett volna a' te Tár-házadba, az-
az, Kegyelmedbe vétetett volna;
a' mint maga meg-vallya: *Be-vitt,*
ugy-mond, a' Király engem | *Can. 1.*
az ótár-házába: leg-szebnek | *6. 3.*
alítván magát, mint-ha már azzal
E a' Ki

rályné-afszonyok-között lőtt volt.
 Cant. | na; imilyen szót hall: *Ha*
 I. S. I. | *magadat nem isméried, óh te leg-*
szebb az Afszonyok-között: menny-
ki, és eredgy a nyájak nyomdoki-után,
és legeltesd gödölyéidet a Pásztorok
sátori-mellett.

Emlekezem, Uram, *Moyzes* Pro-
 fétád példájáról-is: ki, *Juhait* le-
 geltetvén az *Oreb* hegyén, midőn
 az égő *Chipke-bokor*hoz akarna
 közelgerni, ilyen szózatot halla:
 Exod. 3. | *Ally-meg Moyzes; ne közelgess.*
 8. 5. | *ide: hanem óld-le a sarut lá-*
baidról, mert a hely mellyen állasz,
Szent föld. Melly példa-által, u-
 gyan-azon dologra intesz, Uram,
 bennünket; hogy mi-is úgy közel-
 gessünk a' te buzgó Szeretered-
 nek égő lángjához, hogy le-öldoz-
 zuk testi érzékenységinknek lábai-
 ról a' mi oktalan kívánságinknak
 czipel-

czipellősit, 's úgy járúlyunk a' te dichőséges orczádnak ápolgatásához (bár e' világon a' Lelki Menyaszonnyal, a' te Malasztodnak tár-házába vitettetek legyünk-is;) hogy meg-gondoljuk, hogy még a' *Serafim* Angyalok-is, orczájok bé-burítva állanak a' te dichőséges színed-előtt; méltatlanoknak itélvén magokat, hogy csak előtted állyanak-is.

Ezek így lévén, Uram Isten, értem az okát, miért adod az előbbeni tűzes Szűv-után, e' jelen-való Négy Utolsó dolgainkal bé-írt Szívet előnkbe: tudnia illik, hogy e' Négy dologra nézvé, a' Halálra, Itéletre, Pokolra, és Meny-ország-ra, meg-emlekeznénk chekély állapotunkról; és többet ne tulajdonítanánk magunknak, hogy sem-mint vagyunk: tudni illik, por

és hamu. kik, ha ma a' te kegyel-
 med-által valaminek láttatunk-is
 lenni; hólnap, magunk romlandó
 természetünkől, földé, és kígyók-
 nak 'sbékáknak eledele lehetünk.
 Az-után pedig, a' te igaz Itélő szé-
 ked-eleibe vitetünk: holott, nem
 csak a' gonoszról, de a' nekünk-
 adott jóról-is, és az el-múlatott jó
 chelekedetről - is, kemény számot
 kell adnük. Melly szám-adás-után,
 ha valahogy ama' rettenetes *Sen-*
Matth. | *tentia* adatik fejünkre: *Men-*
 25. & 41. | *nyetek-el átkozottak az örökké-*
 való tűzre: bár inkább e' világra fe
Job. 10. | *lőttünk volna; a' Sz. Jób mon-*
 6. 18. | *dása-ként: Miért hoztál-ki en-*
gem Anyámnak méhéből? ki bár inkább
meg-emésztettem volna, hogy szem ne
látott volna engem. Innen méltán
 mongyák a' kárhozandók Sz. *Ber-*
nárd-nál:

Oh barmoknak szerenczés végső ki-
múlások,

Kiknek együtt el-múlik testökkel pá-
rájok,

'S holtok-után sem léssen semmi kin-
lódások:

Vaj ha a' Gonoszszaknak ilyen lenne
dolgok!

Es bár, te nagy Irgalmasságod-
szérent, a' Bóldogok-közzé

számláltassunk-is; ugyan Tören. 3.
6. 22.

csak azt mondhattuk akkor-is

Sz. Dávid-dal: hogy, Isten Psal. 137.
6. 5.

Irgalmassága, hogy meg nem

emészttünk. Es: Ne mi nézünk U-

ram, ne; hanem a' te Nevednek add a'

dichőséget. Mert, Ha min- Luc. 17.
6. 10.

deneket meg-mivelünk-is, ugyan

csak haszontalan szolgák vagyunk;

mivel azokra kötelessék voltunk.

Annak-okaért kérlek, Uram I-

ten, ird-bé az én Utolsó dolgai-

100 *Iesus szívét szerető szíveknek*
mat-is szívembe; ird-bé, és ugyan
mélyen mesd-bé azokat: hadd
érezhessem magamban ama' mon-
Eccli. 7. | dáfodnak értelmét: *Emlé-*
6. 40. *kezzél-meg utolsó dolgaidról,*
és örökké nem vétkezel.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
ben: Szenteltesd te neved:
Jűjön te országod: Légyen te aka-
ratod, miképpen menyben, azon-
képpen földön-is. Mi kenyereün-
ket mindennapjat adgyad nekünk
ma. Es bochásd-meg nekünk a'
mi vétkeinket, miképpen mi-is
meg-bochátunk ellenünk-vétet-
teknek. Es ne vígy minket kísér-
tetbe. De szabadíts minket a' go-
nosztól. Amen.

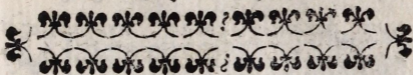
UDvöz-légy M A R I A, malasz-
tal tellyes; Ur vagyon te-ve-
led;

ted: te vagy áldott aszszony-állatoknak-közötte, és áldott te méhednek gyümölcse J E S U S K r i s t u s: Aszszonyunk S z ű z M A R I A, Istennek szent Anna, imádgymírettünk bűnösökért, most, és halálunknak oráján,
Amen.

KI nem mutat ~~it~~ víg orczáát?
 Im J E S U S tart Király-pálczáát
 A' szív palotájában.
 J E S U S, m^é chak szájad mozdítsd,
 Akaratod szavát indítsd:
 El-járunk hagyásodban,

TIZEN-HARMADIK
ELMELKEDES,

A' Tizen-harmadik Szívnek
Képeről; az-az, Az Istennek az ō
Szent Malasztya-által bennünk-való
uralkodásáról.

I. P U N T.

*F*o'l eszedbe vedd, én Lelkem, hogy
még eddig mind azon vólt a' te
Mennyei Jegyesed, és csak azért fá-
radott ennyit, a' mint láttad, a' te Szi-
vednek el-készítésében; hogy abban
maganak nyugodalmas helyt szerzene;
melybe, mint Királyi-székibe, és Or-
szágába, bé-ülne, és benned országol-
na, és parancholna, 's meg-nyugodnék.

II. P U N T.

Gondollyad, ha nem méltó-e, hogy
E s onnyi

274 Iesusz ívét szerető szíveknek
ennyi fáradsága-után, nyugodalmat
adgy ennek a te illy nagy Szeretődnek?
Oh boldog Ország a te Szíved, en Let-
kem, ha ez a Mennyei Király ország-
land ö-benne! Ez Országlast kérjük,
Matth. | ama' minden-napi Könyörgé-
6. 6. 10. | sünkben-is; Jűjön te Ország-
god.

III. P U N T.

Ertsed-meg, miben állyon ez a
Mennyei Királynak országlasta. tudni
illik, ama' gyönyörűséges rendben, és
eggyességben, midön az Erzekenség az
Okosság-ellen nem rűgöldozik; és az
Okosság a Hitnek, és a Hit az Isten-
nek, meg-höldolnak. Melly Országlast-
felöl szöll Urunk JESUS Sz. Lu-
Luc. 17. | kách-nál; Az Isten Orzága
6. 21. | bennetek vagyon: Es, Kem-
pis Tamás; midön ezen Országot,
Békefégnek, és Örömnek nevezi,
a' Szent Lélekben.

Könyör

Könyörgés.

V Eszem eszembe, én Istenem,
 hogy eleitől-fogva mind ed-
 dig, csak abban foglalatoskodott
 és fáradozt Sz. Főlséged, hogy ma-
 gának nyugodalmas helyt szerez-
 ne Lelkünkben: e' végre zörgetett
 a' Szívnek ajtaján: e' végre lövöl-
 dözte az ő kemény oldalit, az égő
 Szeretetnek tüzes nyilaival: e' vég-
 re világosította-meg őtet az el-
 me-világosító Malasztnak lámpá-
 fával: e' végre söprötte- és moso-
 gatta-meg őtet: Továbbá, e' vég-
 re hintegette bé, és Jószágos
 chelekedeteknek külömb-külob-
 féle Virágival ékesítette-fel; hogy,
 tudni illik, ezekkel, és több efféle
 munkával, a' Szívet lakó-helyül,
 és nyugodalmas hajlékúl készít ené
 Főlséged magának; a' mint e' je-
 len-való Szívnek Képe adgya

elönkbe ; melyben Főlséged, mint Királyi-székiiben , ül és paranchol. Oh én Uram, és én Istenem, 's ki adgya azt nékem-is, hogy a' te illy fok fáratságid-után, mellyeket az én Szívem-körül-is cheleked-tél , hasonló nyugodalmat találly ő-benne? Ezt kívánom, Uram, és tellyes Szívemmel óhajtom. hadd halhassam tőled én-is ama' gyönyő-
Luc. 17. | rüséges szózatot ; *Bened*
v. 21. | *vagyon az Istenország.* Lé-
gyen bennem, Uram: hadd érez-
hessém én-is a' te szentBékeséged-
nek, és lelki igaz örömnek (mely-
ben áll ez a' te Szent Országod,)
édesféségét, és chendességét. Melly
úgy lészén, ha a' te szent Igéd-által
parancholod, hogy az oktalan Er-
zékenségnék indulati, ne rúgól-
dozzanak, és erőt ne vegyenek az
én szegény Lelkemnek okoskodá-
sin ; sc

fin; se pedig az Okofság a' Hitnek
 határt ne vessen: hanem ezek, a'
 te szent rendelésed - szerént egy-
 más-között meg-alkodván, Föl-
 ségednek fejet hajtsanak. Melly
 Országlast, mivel gyakran úgy nem
 érzek magamban, a' mint kíván-
 nám, a' te Sz. Apostoloddal kell
 kiáltanom: *En szerenchélen* | *Rom. 7.*
ember, ki szabadit meg engem | *v. 24.*
a' halálnak testéből? Mert, | *Rom. 7.*
Más törvényt látok az én tag- | *v. 23.*
jaimban, ellenkezót az elmém törvé-
nyével. Azért Uram, Jűjñ, jűjñ
belém a' te szent Országod; légyen
a' te szent akaratod, miképpen
Menyben, azon-képpen én-ben-
nem-is: hogy, miképpen Meny-or-
szágban, a' te akaratodnál egye-
bet nem akarnak a' te Szentid,
kik szűntelen előtted állanak, és
leg-kisebb parancholatodra- és
 E 7 inté-

ántéfedre-is figyelmeznek: úgy én
 bennem-is, ez a' szent hívféges
 Engedelmeségtaláltafsék. Hogy
 ez-után, ama' te más Országod-is
 jűhessen-el, melyben a' te Szent-
 tiddel élsz, és uralkodol mind ő-
 rökkön örökké. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
 ben: Szenteltésék te neved:
 Jűjön te országod: Légyen te aka-
 ratod, miképpen menyben, azon-
 képpen földön-is. Mi kenyereün-
 ket mindennapjat adgyad nekünk
 ma. Es bochásd-meg nekünk a'
 mí vétkeinket, miképpen mí-is
 meg-bochátunk ellenünk-vétettek-
 nek. Es ne vigy minket kísértet-
 be. De szabadíts minket a' go-
 nosztól. Amen.

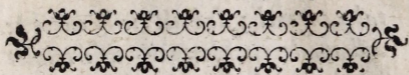

UDvőz légy M A R I A, malasztal
tellyes ; Ur vagyon te-veled ;
te vagy áldott aszszony' állatoknak
közötte , és áldott te méhednek
gyümölcshe J E S U S Kristus: Asz-
szonyunk Szűz Maria , Istennek
szent Anyja , imádgymí-érettünk
bűnösökért , most , és halálunknak
oráján. Amen.

MAs, bár függön bölch *Plátó*-túl,
S szépen-szólló *Cicero*-túl,
Világi hézag észszel.
Te Szív, az Eletnek könyvét,
Mennyei Mester letzkéjét,
Halgasd figyelmezésed.

TIZEN-NEGYEDIK ELMELKEDÉS,

A' Tizen-negyedik Szívnek ké-
péről, az-az, Az Isten Malasztyá-
nak bennünk-való tanításáról.

I. P U N T.

Gondollyad már, én lelkem, a' Szív-
ben uralkodó Mennyei Királynak
édes és gyönyörűséges beszédit, és letz-
kéjét; mellyekre még az Angyalok-is
édesen figyelmeznak; a' mint látod e'
Képben.

II. P U N T.

Gondold-meg, a' Mennyei, és e' Vi-
lági Bölcheknek letzkéi- és tanítási-kö-
zött, mely nagy különbözés vagyon!
Ezek, csak a' testi fülbe-való szózat-
tal

112 *Iesus szívet Szerető szíveknek*
tal zengenek; de belől, lelki életet nem
adhatnak: taníthatnak; de értelmet a
lélekbe nem önthetnek: jóra inthetnek;
de erőt a jóra nem adhatnak. *A*
Mennyei Doctor pedig, mind ezeket
meg-mivelheti.

III. P U N T.

Ezeket jól meg-fontolván, én lelken,
végý bülchút a Világi mind Plátó-
nak, mind Aristóteles-nak, hiuságos
bölcheségetől; bülchúz zál, Ciceró-nak,
és Demostenes-nak trágýás szóllá-
soktól: hajtsd-meg füleidet, ennek a
Mennyei Mesternek igaz és lelki tani-
tására: ez egy légyen mind Mestered,
mind bölcheséged te-néked; kiben, és ki-
áitál vannak, és tanítanak mindenek.

Könyörgés.

I. Reg. | **S**zóly Uram, mert hallya a te
3. S. 19. | szolgád. * Szolgád vagyok,
* Psal. | Uram:

Uram: én te szolgád, és szol- | 115. §.
gálódnak fia. Adgy értelmet; | 16.
hadd érthessem tanításodat. Haj-
tsd meg Lelki fűleimet, a' te szent
Igédnek halgatására. Follyon | *Deut.*
mint a' harmat a' te szózatod | 32. §. 2.
az én szívembe. Am függjenek, a' kik
akarnak, bölch Plátó-nak okosko-
dásától; függjenek *Aristoteles*-től, és
ékeffen-szólló *Cicero*-tól: Te légy
az én bölcheségem, és tudomá-
nyom; te minden ékes beszéd fő-
lött-való gyönyörűségem. Régen-
ten, Uram, az *Israël* fiai így könyör-
göttek *Moyse*-nek: Szólly | *Exod.*
te nekünk, és meg-halgattjuk: | 20. §. 19.
Ne szóllyon nekünk az Ur, hogy talán
meg ne halljunk. Nem úgy könyör-
gök Uram, én: hanem alázatosan,
a' te gyermek szolgáddal *Samue*-
lel mondom: Szólly Uram, | 1. *Regn.*
mert hallja a' te szolgád. Ne | 3. §. 19.
szóllyon

szóllyon nékem chak maga *Moyse*; a' vagy chak magán a' több *Proféták*; hanem te-is szólly eggyütt nékem minden *Proféták*-nak Mestere, és Tanítója: mert ők, nálad-nélkül semmit sem szólhatnak hasznosan üdvösségemre; te pedig övélek, és azok-nélkül-is, fogantossan taníthatsz. Ugy vagy, Uram, hogy ők-is jót mondanak, de meg nem világosíthatnak; jóra intnek, de fel nem gerjeszthetnek; oktatnak, de erőt nem adhatnak; mély dolgokat fejtegetnek, de értelmet nem szerezhetnek. Annak-okaért, Te, te szólly én-nékem, örökké-való Igaság; hogy meg ne hallyak ha chak kívül tanítottom, és belől fel nem gerjesztetem.

Meg-emlekezvén, Uram, ezekről, ézetleneknek tettzenek minden-

den-féle Világi Irások, és tanítá-
 sások. Mert, ha minden *Filozofusok*-
 nak mondásit könyv-nélkül tud-
 nám-is; bár a' Szent *Bibliát*-is:
 mit használnának mind ezek a' te
 tanításod-nélkül? Semmit. In-
 két vagyon, hogy inkább kívá-
 nom érzem a' te Szeretetednek
 megjeredezését, hogy-sem-mint tud-
 nom az ő természetinek mi-vól-
 tát. Kivánom azt az egy Igét
 magamban, melly-által, és mely-
 ben szóllanak, és vannak minde-
 nek, melly chak Te vagy. Ez Ige
 kívül, únalmas minden tudomány.
 Ez az Ige, kezdeti és vége min-
 den letzkének. Melyre, valaki
 mindeneket vonszon a' miket
 vagy lát, vagy hall, vagy olvas; az
 gazán olvasott, és tanúlt. Oh
 Örökké-való Igafság, Atya, Fiu,
 Szent Lélek, eggy bizony Isten,
 tégy

116 *Iesus szívet szerető szíveknek*
tégy méltóvá engem e' letzkére:
Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
ben: Szenteltessék te neved:
Jűjőn te országod: Légyen te aka-
ratod, miképpen menyben, azon-
képpen földön-is. Mi kenyerün-
ket minden-napját adgyad nekünk
ma. Es bochásd-meg nekünk a'
mí vétkeinket, miképpen mí-is
meg-bochátunk ellenűnk-vétettek-
nek. Es ne vígy minket kísértet-
be. De szabadíts minket a' go-
nosztól, Amen.

UDvőz-légy **M A R I A**, malaszt-
tal tellyes; Ur vagyon te-ve-
led; te vagy áldott aszszony' álla-
toknak közötté, és áldott te mé-
hednek gzmölche **J E S U S** Kristus:
Aszszonyunk **S Z Ű Z M A R I A**, Isten-
nek

Elmélkedési, és könyörgési. 117

nek szent Anna, imádjy mí-éret-
tünk bűnösökért, most, és ha-
lálunknak oráján.

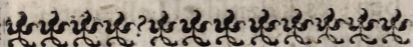
Amen.

Zúgo

Zúgo szelek, villámások,
 Egi 's vőzi chattagások,
 Rám heában chatáztok:
 Mert Mennyei Jegyes bennem
 Nyugodván, ninch mitől félnem:
 Nem árt nékem haragtok.

TIZEN - ÖTÖDIK
ELMELKEDES,

A' Tizen-ötödik Szívnek Képe-
ről; az-az, Az Isten Malasztyá-
nak bennünk-valo próbálása-
ról.

I. P U N T.

V Edd eszedbe, én Lelkem, hogy va-
lamig e' Világon élünk, kísértet-
nélkül nem lehetünk: mert meg vagyon
írva; hogy, Vitézkedés az em- | Iob. 7.
ber élete a' földön. | 6. 11.

II. P U N T.

Gondold-meg azt-is, hogy mentül
inkább valaki az Istenhez adgya ma-
gát, és e' Világot meg-veti, annál na-
gyobb kísérteti vannak, ama' Bölchnek
mondása-ként: Fiam, Az Isten | Ecclia
szolgálatyára járulván, légy | 2. 6. 1.
álhatatos az igazságban, és félelem-
F ben;

120. Iesus szívet szerető szíveknek
ben; és készítsd-el Lelkedet a' kí-
sértetre.

III. P U N T.

Gondold-meg az Okokat, mellyekért
Isten a' nyavalyákat, és kísérteteket az
ő szolgaira ereszti: A' vagy hogy pró-
bálja őket, ha vigasztalás-nélkül is
szolgállják-e őtet? A' vagy hogy tiszto-
gassa őket, mint a' tűz az aranyat.
A' vagy hogy itt sanyargassa az ő vét-
kékért, és nem a' más világon; melly
sokkal súlyosban esnek minden világi
kinnál. A' vagy hogy érdemesbé tegye,
a' Mennyei jóknak el-vételére; melly
Jóhoz-képest, kichiny, és csak egy-
szem-pillantásnyi minden kín és szen-
vedés e' világon. A' vagy továbbá,
hogy egyebeknek-is példajára legyen;
mint Jóbot, és Tobiást. A' vagy
Ioan. hogy benneki-nyilatkoztassa az
9° lő dichőségét; mint a' Vakon-szü-
letett emberen. A' vagy utóljára, hogy
ha-

hasonlók legyenek Eüdvözítőnkhez, ki
 soha fájdalom nélkül nem volt é' vilá-
 gon, amaz maga mondása-ként: *Psalm.*
 Szegény vagyok én, és mün- *87. v. 16.*
 kában Iffiuságomtól - fogva. *Es:*
 Az én fájdalmom minden- *Psalm*
 koron előttem. *Ezekért, és* *37. v. 18.*
 egyéb Okokért, Légy az Isteni *Eccli. 2.*
 félelemben, én *Lelkem*, és *v. 1.*
 az ő igazságában; a' mint int vala a'
 Bölch: és készítsd a' kísértetre ma-
 gadat. *Es a' mint másutt szöll:* *Pro v.*
 Az Ur oktatását meg ne ves- *3. v. 11.*
 sed.

Könyörgés.

Tudom, Uram Isten, hogy va-
 lamíg é' siralomnak völgyében
 nyavalygunk, kísértetnélkül nem
 élhetünk: mivel el-vesztettük a' mű-
 kökeségünknek chendességét. In-
 ten mongya Sz. Jób; hogy *Job. 7.*
 Harcz a' mi élünk é' földön. *v. 1.*

Harczolniunk kell Uram; Az *Eördög*gel, ki az ő Fantasiáinak külömb-féle eszközi-által háborgat minket: *a' Világgal*, ki az ő tettétt szépségével gyönyörködtet, és megpuhít: *a' Testtel*, ki az ő gyarlóságának romlandóságával le-vonszon bennünket.

Noha pedig, Uram Isten, a' te szent Főlséged titkos, de igaz próbálása-alá-is vettetünk; mely próba, szokott vigasztalásunktól megfoszt, és meg-szomorít bennünket: mely Próbáknak Szelei, olyanok a' mi Lelki Hajótskánk-ellen, mint ama' te Tanítványid Hajótskájára támadott szél: mely-miatt, noha benne alunnál-is Vram, de azért a' te Tanítványid ugyan meg-félemlettek; úgy annyira, hogy hozzád kiáltván, serkengetnék-is Főlségedet, mondván: *Segéts Uram,*
 8. §. 24. *el-vezzünk.* Noha Vram, úgy
 érzem

érzem gyakran én-is magamat: de mindazáltal, mind ezekben-is légyen áldott Uram a' te Szent Neved. Mert, noha úgy láttatol, mint-ha el-aludtál volna bennünk mikor így kísértetünk: de azért, ugyan vigyáz a' te Szíved; ama' mondásod-szerént: *En alu-* Cant. 5.
szom, és az én Szívem vigyáz. 6. 2.

A' mint-hogy te-felőled mondotta Szent David-is; hogy, Psal. 120.
Nem aluszik, se nem szunnyadoz, 6. 12.
a' ki őrzi Israelt.

Azért, ám bár kísértet-alá vettessem: csak bennem légy Vram, a' te szent Malasztod-által, semmitől sem félek. Nem mostani dolog, Vram, ez a' te szolgaidon: így bántál eleitől-fogva a' te kivált-képpen-való Híveiddel és Szentid-
 ttedel; *Abrahámmal, Isaacokkal, Jakóbbal,* *Jóbbal:* így a' te édes *Apostolid-*
Mal-is: így számtalan fok *Mártýrok-*
 kal,

kal, Remetékkel, Confessorokkal, és Szűzökkel. Azért mongya Sz. Pál-
 2. Tim. | is: *Minnyájan, a' kik aitatof-*
 3. v. 12. | *san akarnak élni a' Kristus J E-*
 S U S B A N, üldözést szenvednek. A'm
 azért szövetségeskedgyenek min-
 den kísérteteknek Szelei, chattag-
 janak dörgési, szikrázzanak villá-
 mási, zúgjanak habjai: de mind
 ezek-között-is helyt állok: min-
 den rettentéseket, aluszékonyfág-
 nak tartok; csak bennem légy, U-
 ram J E S U S; ám bár aludgyál ben-
 nem-is. Sőt ugyan kérlek, Uram
 J E S U S, Sz. Dávid Profétáddal:
 Psal. 25. | *Próbály-meg, és kísérts-meg*
 v. 2. | *engem: egész az én veséimet, és*
a' szívemet; csak adgy erőt az
szivedésre; és ne engedgyed
hogy a' Kísértet hatalmat vehes-
sen rajtam. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekbē:
 Szenteltessék te neved: Jū-
 jön

Jön te országod: Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen földön-is. Mi kenyérünket mindennapjat adgyad nekünk ma. Es bochásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bochátunk ellenünk-véteteknek. Es ne vigy minket kísértetbe. De szabadíts minket a' gonosztól. Amen.

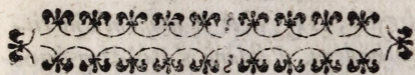
UDvöz légy **M A R I A**, malaszttal tellyes; Ur vagyon te-veled; te vagy áldott aszszony' állatoknak közöttte, és áldott te méhednek gyümölcse **J E S U S** Kristus: Aszszonyunk Szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgymí-érettünk bűnösökért, most, és halálunknak óráján. Amen.

(e) Rülly Szűv : mit szomorkodol?
 Vigadgy, tapsolly : im hívatol
 J esushoz énekiéssel.
 Együtt örvendnek Angyalok
 J esussal, 's a' több Szent Karok.
 Légy víg vélek zengéssel.

TIZEN-

TIZEN-HATODIK ELMELKEDES,

A' Tizen - hatodik Szívnek
Képéről; az-az, Az Isten-félő Ma-
lasztból származott vigasz-
talásról.

I. P U N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy a'
szélvész-után, chendesség szokott
következni; az eső-, és setétség-után,
száraz és fényes idő: úgy a' Lelki há-
borúság- és kísértet-után-is, chendesz és
békeséges állapot; a' mint látod az előb-
benyi, és jelen-való Képekben: mellyek-
ben, amott próba és kísértet, itt pedig
énekek, öröm, és vigaság láttatik.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy szokása az Isten-
nek, hogy a' vigaságot szomorúsággal
F s elegyíti,

128 Iesus szívet szerető Szűzeknek

elegyíti, és egyikét a' másiknélkül rit-
kán hadgya. Példánk a' Bóldogságos
SZŰZ, és az ő Szent Jegyese Józef: ki-
ket, a' mint írja Arany-száju Sz. Já-
Chryfost. nos, ha Vrunk születésével meg-
Hom. 8. | vigasztalt. csak hamar He-
in Matt. | ródés Király fenyegetésével
meg-szomorított: Ha a' Három Kirá-
lyok jávetelével meg-vidamított, me-
gint Egyiptomba- való futással meg-
keserített.

III. P U N T.

Ezeket a' változásokat az Isten
azért szerzi; hogy, se a' vigaságnak
idején el ne hidgyük magunkat; se a' szo-
morúságnak idején kétségbe ne essünk,
mint ha el-hagyastattunk volna tőle:
hanem, az örömnak idején, meg- emle-
kezvén a' reánk követhető szomor-
rúságról, és a' szomorúságnak napján
a' követhető örömről, rettegés- és
reménség-között szolgálynk ő szent
Főlségének.

Könyör.

Könyörgés.

I Gazán mondottad Uram; ^{I. Cor.}
 hogy Nem hagyod kísértetni ^{10.8.13.}
 a' te Híveidet, erejük-fölött; sőt a' ki-
 sértettel-is előmenetelt szerzesz, hogy
 inkább el-szenvedhessük. Látom ez
 Igasságnak Képét, e' jelen-való,
 és előbbenyi Szívek Képeiben;
 mellyekben, a' kísérteteknek és
 próbáknak háborúi-után, a' te
 drága és édes Eneklésednek mu-
 sikáját szemlélem. Melly Musika
 nem egyéb, hanem a' te áldott vi-
 gasztalásodnak gyönyörűsége,
 mellyel a' téged-félő Szíveknek,
 kik a' kísértetek idején tőled
 el-nem távoztak, szomoruságit
 enyhited. Így vigasztaltad Jó-
 bot, Tobiást, Sz. Antalt, és több
 Szenteket, az ő próbájok-után.

Oh áldott vigasztalás! Hogy-
 ha, Uram, csak egy szódra-is oly

igen meg-vigasztaltatott a' keserves
Magdolna, mikor téged a' kopor-
 sóban keresne; hogy, halván chak
Ioan. | amaz igét-is (*Maria*;) azon-
 20. | nal lábaidhoz borúlna; kit
 az-elõrt, az Angyali látás és szózat
Ibidem. | sem vigasztalhat vala meg:
 Mit érezhet a' Lélek, midõn nem
 chak egy szózatodat, de ékes E-
 nekléscdet-is halhattya? Oh ki-
 mondhatatlan vigasztalás!

Olvasom, Vram *Jesus*, egy
Speculū | más Hived-felõl; hogy egy-
Excm- | szer egy erdõben, chak egy
plorum. | madaratskának ékes ének-
 lésére-is (melly ének, kétségnél-
 kül Angyali ének vólt,) úgy meg ví-
 gasztaltatott; hogy el-ragadtat-
 ván Lélekben, Negyven eszten-
 deignem érzette magát: Menyi-
 vel inkább, a' te énekléscdenk nó-
 tajára, el-ájúl a' Lélek? Nínch,
 Vram, szóm, mellyel ki-mondhaf-
 sam

Sam e' Lelki gyönyörűséget : ha-
nem csak sírok ennek elmélkedésé-
ben. Ez volt az az Enek, melly el-
aludtatta volt ama' Lelki Meny-
aszszonyt-is, ki-felől tennen-ma-
gad, oh Mennyei Vő-legény, így
szóllasz: *Kényszerítlek titeket,* Cant. 2.
Jerusalemnek Leányi, a' Vad- 6. 7.
kechkékre, és a' Mezei szarvasokra,
hegy fel ne költsetek, se fel ne serken-
tsetek az én Szeretőmet. Ezen Enek-
lésnek édességét kóstitolta volt
meg Sz. Bernárd a' te Szolgád; ki
így szól ez Enek-felől:

Ninch ékeesebb ének-mondás,

Ninch gyönyörűbb szózat-hallás,

Ninch kedvesebb gondolkodás,

Mint édes J E S U S Név-vallás,

Ezzel Vram, az áldott Eneklés-
fel, vigasztald az én keserves és
meg-epedett Szívemet-is. Vi-
gasztald, Vram J E S U S, és ugyan
el-ajúltasd: hadd ne érezhessen

egyéb örömet ezen-kivül; se pedig
 semmi-némű, vagy Világi, vagy Eör-
 dőgi, vagy Testi nyughatatlanság-
 nak chintalanságira, fel ne serken-
 hessen. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyek-
 ben: Szenteltesék te neved:
 Jőjön te országod: Légyen te aka-
 ratod, miképpen menyben, azon-
 képpen földön-is. Mi kenyérün-
 ket mindennapját adgyad nekünk
 ma. Es bochásd-meg nekünk a'
 mi vétkeinket, miképpen mi-is
 meg-bochátunk ellenünk-vétettek-
 nek. Es ne vigy minket kísértet-
 be. De szabadíts minket a' go-
 nosztól, Amen.

UDvöz-légy **MARIA**, malaszt-
 tal tellyes; Ur vagyon te-ve-
 led; te vagy áldott aszszony' álla-
 toknak-közötte, és áldott te mé-
hednek

nednek gyümölcsé J E S U S Kristus:
Afszonyunk Szűz M A R I A, Isten-
nek szent Anyja, imádgymí-éret-
tünk bűnösökért, most, és ha-
lálunknakorájan. A-

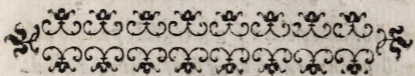
men.

E Nek szóddal már tartottál,
 En JESUSOM ; már Harfáddal
 Vigasztallyad lelkem et.
 Angyalid vizsont énekkel,
 Külömb-féle szép zengéssel,
 Nyújtják Lelkem örömet,

TIZEN-

TIZEN - HETEDIK
ELMELKEDES,

A' Tizen-hetedik Szívnek Ké-
péről, az-az, Az Isten-szerető Ma-
lasztból származott vigasztal-
ásról.

I. P U N T.

G Ondold-meg, én Lelkém, hogy, ha a'
Sz. Dávid mondása-ként; Nagy
az Isteni édestségnek sokasága, | *Ps. 30.*
mellyet el-rejtett az ötlet-fé- | *v. 20.*
lőknek; a' mint hogy az előbbenyi Szív-
ben látók: Mit kell tartanod az Istent-
szerető Szívnek el-rejtett öröme felől?
Minémű, és melly nagy lehet ennek az
ő édességének sokasága?

II. P U N T.

Tekintsed ennek az Edességnek képét,
mellyet

mellyet a te édes JESUSOD, pengetvén az ő gyönyörűséges Hárfáját, ad elődbe: ki, meg nem elégedvén, a mint az előbbenyi Szívét, éneklésével vigasztalni, az ő kiváltképpen- való mulatozásának eszközivel- is játszodoztattya a Lelket; hogy így, tudni illik, bé-telylep. 8. | sítse ama' mondasát: Gyönyörű-
6. 31. | rúségem nékem, az emberek fiaival- való létem.

III. P U N T.

Ertsed-meg, én Lelkem, miben álljon ez a gyenge játszodozás: tudni illik, olly kiváltképpen- való érzékenségben; melly, nem csak el-aludtattya, és ajúttattya a Lelket (a mint az előbbenyi Szívben látók:) de a Testet- is el-bádogasztta; és, néha az ég-felé- is fel-emelítvén, és függeszíve tartván, nem-némű ézít meg-kóstoltattya a Mennyei édesfűségnek: mellyet ki nem mondhat az emberi nyelv, hanem csak az tudja, a ki kóstolta. Ugy vagyon, én Lelkem,
hogy:

hogy nem mindeneknek adatik ez az érzékenység: de mindazáltal ugyan illik kívánnod, amaz aitas Kempis Tamással, mind azokat az Isteni indulatokat, mellyeket érzettek az Istennek Szenti, ó Főlsége di-
 Thom.
 Kemp.
 li. 4. c.
 17.
 chéretire.

Könyörgés.

OH mely nagy, Uram, a' te édessegednek sokasága, mellyet el-rejtettél a' tégedet-félőknek! De mie vagy Uram, a' téged-szeretőknek? A' kik téged, chupán csak tennen-magadért szeretnek; tudni illik, a' te szépségedért, bölcheségedért, hatalmadságodért, jó-vóltodért, véghetetlenségedért, mindenhatóságodért, örökkévalóságodért, változhatatlanságodért, igaságodért, minden egyéb ki-mondhatatlan rekélleteségedért? kik, ha Meny-ország nem

vólna-

vólna-is; és, ha lehetséges vólna, hogy soha semmi jót nem vennének Főlségedtől-is : de mindazáltal, ezért a' te Nemes- és Nagyságos-vóltodért, ugyan szeretnének, és minden bõchüllel illetnének? és, ha viszont Pokol nem vólna-is, de ettõl a' hozzád-való szeretettõl soha el nem tágúlnának; sõt, ha mód vólna benne, még Pokolban-is (ha oda vettetnének,) szeretni és dichérni kívánnának, a' te *Rom. 9. Sz. Apostoloddal, ki Atokká*
 v. 3. *kívánt lenni te-tõled, az õ felebarátiért?*

Oh Uram J E S U S, mely nagy édesége vagy efféle Léleknek! mely nagy, és ki mondhatatlan vigasága, és öröme! tudni illik, *Luc. 6. nem chak Téli, és meg-rázott,*
 v. 38. *de meg-tömött, és ki-folyó mértékkel sízeisz ezeknek.* Látom Uram J E S U S, jelét ez áldott vigasztalásnak,

nak, e' jelen-való Szívnek képében; mellyet, már nem csak a' te mézzel-folyó ének-szóddal gyönyörködtetsz, a' mint ez-előtt-való Szívet: de a' Mennyei Czitarának pengésével-is mulatoztatsz. Oh áldott Szív, melyben ez áldott Czitarázás zeng! melly, nem csak a' Lelket aludtya-el gyönyörűség-és álommal, de a' Testet-is csudálatos-képpen fel-ragadgya, és fel-emeli az ég-felé; és ott függesztve tartván, neminémű ézit a' Mennyei jóknak meg-kóftoltattya véle. Meg-kóftolta volt ennek a' bódog édeségnek ézit, ama' te buzgó láb-mosó Szolgálód, és Vendég-fogadód, Sz. *María Magdolna*: ki a' puztában, min-
 dennap az Angyaloktól az
 ég-felé fel-ragadtatván, a'
 Mennyei muzikát hallotta.

E'rzette azon drága Czitara hű-
 zengést

Brev.
 Rom. in
 festo S.
 Marthe.

zengést Szent Ferentz szolgád-is: ki
S. Bona- nagy magassan az erdőben,
Gen. in a' fák magasságáig fel-emel-
eius Vi- tetvén, oly musikával legel-
ta. tetetett; hogy, mikor egy-
 szer betegségében, az Angyalok
 hegedülését-is hallaná; 's a' te
 Menyei hárfád szózatyanak-is
 ézi még lelki szájában volna: így
 láttatott szólni, a' mint egy Poëta
 írja.

*Hadd-el, Szent Angyal, ezitarád-
 nak zengedezését:*

*Mert gyönyörűségét Szívem nem bír-
 ja szavának.*

Es mellyéhez szorítván, Uram,
 a' te szent Feszületednek Képet,
 monda:

*Ezt hallják inkább fáileim, 's kit fá-
 ra szegeztek:*

*Szívemet illy ezitarák gyönyörű
 zenegéssel emyhittsék.*

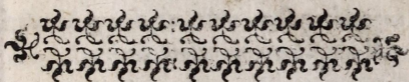
Tudom, Uram, hogy nem min-
 deneké

deneké ez az érzékenység ; ritka.
Szentidé ez a' kiváltképpen-való
öröm és vigasztalás.

Meg-vallom azt-is; hogy, nem
vagyok méltó ennek az édeség-
nek meg-köszöletására : de mindaz-
által, a' te áitatos Szolgáddal, *Kem-
pis Tamással*, kívánom Uram, *Thom.*
minden Szentidnek, kik Világ *Kemp.*
kezdetől-fogva kedvesek *is. 4. e.*
váltak, és Világ végéig ked- *17.*
vesek léznek nálad, hozzád-való
buzgóságos szeretetőket érzem
magamban. Es az-okáért, bé-
mutatom, és áldozom-is Főlsé-
gednek, mind Szent *Maria Magdol-
ná*-nak, mind Sz. *Ferencz*-nek,
mind a' több kiváltképpen-való
Szentidnek, sőt a' Mennyei Sz.
Kerubim és *Sérafim* Angyaloknak-is
buzgóságokat ; nem különben,
mint-ha mind egyedül magam ér-
zeném azokat. Ennek-fölötte,
valami-

valaminémű hozzád-való indulatokat, meg-foghatnak elméjőkkel minden Istenes Lelkek, mind azokat-is, Uram, tellyes Szüvel, és minden tehetséggel áldozom Sz. Főlségednek: 's kívánom-is, hogy velem-együtt, minden teremtettt-állat azon indulatokat érezze, és áldozza Főlségednek: mert meg-érdemled, én Uram, 's én Istenem (ki örökké-való és véghetlen Tekéllerefség vagy,) mind ezeket: Ki élsz és uralkodol, tellyes Sz. Háromság egyy igaz Isten, most, és mind örökkön örökké. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben: Szenteltetsék-te neved: Jűjñ te országod: Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen földön-is. Mi kenyereñket mindennapjat adgyad nekűnk ma. Es bochásd-meg nekűnk a
 mí

TIZEN-NYO L CZADIK ELMELKEDES,

A' Tizen-nyólczadik Szívnek
Képeről; az-az, Az Isten Malasz-
tyának Mennyei boldogsággal fizetős
Kinchéről.

I. P U N T.

Gondollyad már, én Lelkem, az e-
gész-eddig elő-számlált Lelki Co-
mediá-nak, és Istenes Játékoknak al-
dott és boldogságos végét. Nézd e'
Szívben, miképpen fizet a' jó Isten, az
étet álhatatossan felő és szerető Lelk-
nek Mennyeiben? tudni illik; az el-
múlando arnyek és buborék világi jóért,
örökké meg-maradandó drágalatos és
hervadhatatlan Koronát ad; mellyet je-
gyez e' Pálma-ágakkal és koszorúva

146 Iesus szívér-szerető szívöknek
meg-környékeztetett, és drága Koroná-
val meg-koronáztatott Szív.

II. P U N T.

Gondollyad, én Lelkem, miném
érzékenysége lehet ez ilyen Szívnek!
amely kichinnek, és semminek tetteinek
néki Mennyeekben, minden keserűségek,
nyavalyák, és gyötrelmek, mellyeket
szenvedett az Istenért e földön.

III. P U N T.

Ezek így lévén, én Lelkem, meg-
lásd, hogy, ha te is e' boldog Comediá-
nak hasonló végére akarsz jutni, ne légy
olly, mint ama' Bálaam Proféta; ki,
Num. 24. látván az Israël fiainak szép
6. 5. cap. rendelt seregét, fel-kiáltván,
23. 6. 10. kívánta boldog ki-múlásokat,
noha nem akarta követni életökét: Ha-
nem inkább Sz. Dávid Királlyal, ezen
Psalms 76. szem-pillantásban fel-kelevén,
6. 11. |mongyad: Mondék, most
kezdettem-el: Ez a' változás, az
Isten

Isten karjának ereje. Melly elkez-
dett jóban, naponként nevedegyél, és
végig meg-maradgy. Kiért kérjed az
Istent, így könyörögven nagy buzgó-
sággal.

Könyörgés.

EN Uram, 's én Istenem, min-
den munkásidnak, és éretted-
fáradóknak tellyes és ki-folyó mér-
téke; ki *Abrahamot* ki-híván Gen.12.
laktá-Földéből, a' gonosz- 6.1.
életű lakosok-közzül, fogadád né-
ki, hogy *Te léfzesz az ő igen-* Gen.15.
nagy jutalma. Mellyet bé- 6.1.
is tellyesítettél. Melly jutalmat,
fontolván egy más Szented; Fölötte
nagy vagy, ugy-mond, Uram, te: S. Aug.
azért fölötte nagy a' te jutalmad-is:
mert nem egyéb a' te jutalmad, hanem
tennen-magad. Te vagy a' Korona, és
*a' Koronázó-is: Te az örökké-
való Böl-*
dogság; te annak meg-adója-is. Ald-
lak azért én-is, és fel-magasztallak,

mind az előbbenyi, 's mind e' jelen-való Szíveknek ki-ábráztatott jutalmában: ki, tudni illik engem-is, nem külömben mint *Abrahámot*, ki-híván az én bűnös életemnek és állapotomnak Istentelē lakásából; hasonló igen-nagy jutalmat rendeltél nékem-is (ha híven, és holtomig szolgáljak;) tudni illik tennem-magadat: melly Jutalomnak képét látom e' Szívben.

Kérem azon Főlségedet; adgy annyi erőt, hogy, a' mint *Abrahám* Atyánk, szeme-előtt viselvén szüntelen a' te Igéretednek jutalmát, nagy türeffel, és örömeit-is szenvedte szarándokságának mindenféle süllyofságát, és próbáját: úgy én-is, erre a' boldog Jutalomra fűggesztvén szemeimet, e' Siralomnak völgyében örömeit fel-válalallyak minden süllyofságokat, és próbákat. Ha, Uram, *Issakar* lát-

Ván a' nyugodalmot, hogy jó vol- | Gen. 49.
na; és a' földet, hogy jeles jó; | S. 15.
meg-hajta vallát a' hordásra, és lön
adókkal-szolgaló: Menyivel inkább
illik, hogy én az Elők földének nyu-
godalmára nézvén, kívánatoskép-
pen meg-hajtsam minden szolgá-
latodra nyakamat?

Látom, Uram, a' Világi pályá-
futásban-is, azon vagyón tellyes
erejével és fáratságával mindenik,
hogy a' fel-töltt hervadando KO-
RONAT el-nyerje: 's nem méltó-
több-e, hogy én, e' drága és her-
vadhatatlan Koronáért, minden
igyekezettel és erővel fússak? min-
den fáratságot, minden kísértetet
fel-vegyek? Méltóbb, Uram JE-
sus: sőt, Sz. Agoston-nal meg- | S. Aug.
vallom azt-is; hogy méltó volna
ideig a' Pokolbéli kinnak gyötrel-
mét-is el-szenvedni, ez örökké-
való Koronának (melly tennen-

magad vagy,) el-vételeért. Es, ha minden Jutalom nélkül - is méltó volna téged szolgálni, 's szeretni, tennen-magad tekkéletességeért; menyivel inkább illy véghetetlen nagy Bérért? Azért, Uram J E S U S, kérem ugyan ezen Szent Szolgáddal Főlségedet; *Itt égess, itt süss, itt vagdally*; csak ezt a' Koronát el ne hadd vesztenem.

Gondolkodván, oh Uram, e' bődög Szívnek állapotjáról, nem tűrhetem hogy ne könyvezzek; látván egy-felől, és kívánván ez áldott Szívnek forsát, és utolsó végét; más-felől, érezvén magamban testi nehézségemnek süllyofságát; és, a' mi nagyobb, nem tudván bizonytal szarándokságomnak utolsó végét. Amonnan, a' bődög Léleknek örvendetes-volta örvendezettet, és könyveztet; iminnen, a' romlandó test, és ennek a' siralmas

mas

mas szarándokságnak bizontalan vége, siránkozottat. Innen vagyon, Uram, hogy minden világi vigaságomnak öröme, bánattal és keserűséggel egyeledett, valamíg e' bódog Szűvel téged színről színre nem látalak.

Nò azért, bódogságos Lélek, valaki vagy, a' ki nek itt ki-ábrázoltott Képét szemlélem; ki már az ideig-való fáradságért, örökkévaló nyugodalmat; kichiny kárvallásért, nagy és drága fizetést; e' Világi gyalázatért, Mennyei dichőséget; a' keserves siralomért, véghetetlen örömet; a' testi, rút, és egy szem-pillantásig-tartó gyönyörűség meg-vetéseért, lelki dichőséges és véghetetlen édeséget vöttél: ki már *Bé-mentél a' te Mennyei Uradnak örömébe*: mondom, Bé-mentél az ő örömébe. mivel maga az öröm, tellyességgel bé nem-

mehetett te-beléd, hanem ő nyelt-
 bé tégedet; nem különben, mint
 a' feneketlen tenger, a' kichiny
 benne - úszdogáló halatskát bé-
 nyeli, nem férven maga az egész
 tenger beléje. Valaki vagy, mon-
 dám, ez a' Lélek, kinek Képét e'
 Szívben látom; kérlek téged, a'
 tennen-magad boldogságodért;
 kérlek, a' téged meg-böldogító
 Istenednek dichőségeért; ki-előtt
 álván, bátorságos vagy örökké-
 való állandóságodról; ne-feletkez-
 zél-el rólam-is, szegény, álhatat-
 lan, és böldogtalan szarándokról;
 a' Mennyei böldogságból még
 számkivetett árvádról; ki, még e'
 világi veszedelmes Tengernek hab-
 jai-között hanyattatván, nem tu-
 dom, ha az E'ők földének chen-
 desz partyára juthatok-e, vagy
 nem.

Oh Menybéli nagy Istennek drá-

galátos

galátos Szentei; annak a Szerete-
tiért kériek titeket, kinek kormá-
nyozása- és Hajo igazgatása-által,
Ti már ez álhatatlan Világnak ten-
gerén, ép Hajótokkal által-mente-
tek, nézven Mennyekből, a' di-
chőségnek partyaról, a' mi vefze-
delmes evezésünket: ne hadgya-
tok el-fillyednünk, vagy valami
vak kő-sziklába ütköznünk, rom-
landó, gyenge, és meg-foltozott
Hajótskánkal.

Te kiváltképpen, oh minden
Szenteknek Királyné-Azsfzonya,
Istennek szereimes SZENT ANNYA,
drágalátos Szűz, ki a' Tengeren-
evezőknek fényes Chillagja vagy:
derűly-fel nekem-is méltatlan Szol-
gádnak, oh minden hozzád-kiát-
tóknak kegyes meg-halगतója. Ne
hadgy, Üdvözítőknek Sz. Anyya;
ne hadgyatok, Istennek több Szent,
Szent Angyalok, Sz. Patriarkák,

Sz. Proféták, Sz. Apostolok és Évangelisták, Sz. Mártirok, Sz. Confessorok, Sz. Szűzek, Szent Özvegyek, és minnyájan Istennek Szent; hadd juthassunk mi-is a' ti szeregetekbe.

Te pedig, oh véghetetlen boldogságnak Királya, drágalátos Sz. Anyádnak a' boldogságos Szűz *Mariá*-nak szerelmes Sz. Fia, és minden Szentidnek Koronája; ki ezekre a' Könyörgésekre, nemcsak fel-indítottad Lelkemet, de magad-is, a' bennünk-lakozó, és *Rom. 8. 6. 26.* *mondhatatlan* *suhajtásokkal* *könyörgő Szent Lelked-által*, ezen Jókat a' te Mennyei Atyádtól kérted én-bennem: halgasd-meg könyörgésemet; és engedgyed, hogy örökké láthassam Színedet, áldhassam és magasztalhassam Isteni Főlségedet. Amen.

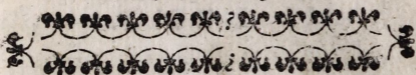
MI-Atyánk, ki vagy mennyekben: Szenteltetésed te neved: Jűjđn te országod: Légyen te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen földön-is. Mi kenyeredet mindennapját adgyad nekűnk ma. Es bochásd-meg nekűnk a' mí vétkeinket, miképpen mí-is meg-bochátunk ellenűnk-vétetteknek. Es ne vígy minket kísértetbe. De szabadíts minket a' gonosztól. Amen.

UDvöz-légy M A R I A , malasztal tellyes; Ur vagyon te-ved; te vagy áldott aszszony'állatoknak-közötte, és áldott te méhednek gyűmölche J E S U S Krístus: Aszszonyunk Szűz M A R I A , Istennek szent Anyja, imádgymí-éretűnk bűnösökért, most, és halálunknak oráján. Amen.

A' Keferú kereszt-után,
Méznél édesb javát nyújtván,
Tartya Jegyes Jegyését.
A' Szív, Istenség tüköre,
'S tellyes szent Háromság színe,
Chudállya bőchüllését.

TIZEN.

TIZEN-KILENCZE-
DIK ELMELKEDES,

A' Tizen-kilenczedik Szívnek
Képeről; az-az, A' meg-dichōit-
tetett Léleknek, Istenben a' Sz. Három-
ságnak, és magának Látásáról, és I-
stenhez való hasonlatossá-
gáról.

I. P U N T.

Gondold meg, én lelkem, hogy Isten-
ben minden teremtett allatoknak ké-
pei ki vannak ábráztatva; sokkal ne-
mesben, hogy-sem-mint magokban vol-
nának: következendő-keppen, benne a'
te képed-is. Melly Képek, a' mint hogy
a' Theologusoktól Ideák-nak neveztet-
nek (mellyekre nézven az Isten, alko-
tott mindeneket:) úgy, a' menyire az
Istenben vannak, nem egyebek, hanem
 maga az Isten.

II. PUNT.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy ezeket a Képeket (a menyire illendő 's kívántatik,) a dicsőített Lelkek látni fogják Istenben, úgy mint neminéma eleven, és (a mint a Theologusok szóllanak) szabad tükörben ; 's következendő-képpen, látni fogják a magok képeit- is a Boldogok ; kik az Istenben az Istenhez hasonlók, és Istenek lesznek ; ama Sz. János mondása-ként ; Similes ei erimus : videbimus enim eum sicuti est ; Hasonlók leszünk hozzája : mert látni fogjuk őtet a mint vagyon. Akkor bé-teljesedik tekintetesen ama Sz. Péter mondása-is : Erimus divinæ confortes naturæ ; Az Isteni természetben részesülünk. Es Sz. Dávid nyilvábban mondhattya : Ego dixi, Dii estis ; Istenek vattok.

III. P U N T.

Gondold én Lelkem, mely nagy méltosága

tosága lesz en az a dichóított Léleknek;
 Látni Istenben, mind magát az Istent,
 a' mint vagyon magában; az-az, Eggy
 természetben bárom Isteni személyt;
 mind pedig magunkat, a' mint leszünk
 az Istenben; az-az, a' mint mondám,
 Isteneket; kit ez Tizen-kilenczedik
 Kép-is ki-abrázott! Nem-de mel-
 tán mondhattuk-e ez-aránt Sz. Agos-
 ton-nal; hogy, Méltó vólna egy-ideig
 a' pokol kínnyát-is szenvedni, chak e'
 bődög látásra méltók lehetnének.

Könyörgés.

⊙ Rök mindenható Isten, diché-
 rem, áldom, magasztalom Sz.
 Főlségedet, tennen-magadért, a'
 te véghetetlen tekkéleteségedért,
 bölcheségedért, jó-vóltodért, több
 nemességidért; kiben nemesben
 vannak mindenek, hogy-sem ma-
 gokban találtathatnak. Benned,
 a' mint szóll Sz. Dávid, a' mézőnek
 szépsége:

szépsége: benned, következendő-
képpen, a' hó-színű Liliomnak
féirsége: benned a' szép Rózáknak
pirofsága és test-színe: benned a'
pettegetett, és külömb-külob-
színu Szeg-fűeknek, 's több Virá-
goknak szépsége, és illattya: ben-
ned, én Istenem, a' mi természe-
tünknek-is képe: kik, a' menyire
benned vagyunk, nem egyebek,
hanem a' te Istenéged vagyunk.
Oh én Uram, és én Istenem, ismér-
jék-meg ezt a' te természetedet
mindenek; és meg-ismérvén, ál-
gyák velem-eggyütt minden te-
remtett-állatok, drágalátos Isteni-
vóltodat. E' mellett, hálákat-is
adok Mennyei Főlségednek, hogy
c'boldog Színedet és Képünket,
a' Mennyei dichőségben színről
színre látnunk engeded. Oh di-
chőségés látás! kiért méltó volna
ideig a' Gehenna tüzét-is szenved-
ni, hogy-

ni, hogy-sem mind-örökké ez áldott Látás-nélkül lenni. Könyörgők ez okból Isteni Jó-vóltodnak; engedd minnyájunknak, hogy émi Főlségben-lévő Képünkről, és a' Te bennünk tündöklő ábrázatodról, soha el ne felelkezzünk: hanem mindéltig, minden dolgainkban, mindenek-előtt megemlekezzvén, úgy viseljük azokat, hogy soha azt, leg-kisebb mo-
chokkal se rúttítsuk-meg: annál inkább ne öltöztessük azt valami ok-talan ábrázatba, helyt adván valami baromi kívánságnak, haragnak, és boszszú-állásnak, irégyfégnék, bujaságnak, &c. hogy, mikor el-jű vend az idő; és Sz. Főlséged, mint igaz Bíró, meg kérdi mindenektől (mint egyszer e' földön a' Sidóság-tól, Kié ez a' Pénzen-valo Kép, és rajta-valo írás?) Kié a' mi lelkünkre nyomatott kép-is, és az írás?
mond-

mondhassuk igazán, hogy Főlségedé; a' Mennyei Chászáré, és nem más idegené. a' honnan, utólyára, halhassuk mi-is Főlségedtől amaz Hív szolgának felelt örvendetes szót: *Euge serve bone & fidelis*; Nò örülly jámbor és hív szolgám, mivel kevesen hív voltál, azaz, az én Képemnek böchülletes meg-tartásában és őrizetiben; menny-bé a' te Urad őrdomébe; mellyet engedgyen, Atya, Fiú, és Szent Lélek, egy igaz Isten. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben: Szenteltség te neved: Jűjön te országod: Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen földön-is. Mi kenyerrűnket mindennapjat adgyad nekűnk ma. Es bochásd-meg nekűnk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bochátunk ellenűnk-vétetek-

teknek. Es ne vígy minket kísértetbe. De szabadíts minket a' gonosztól. Amen.

UDvőz légy **M A R I A**, malaszttal tellyes; Ur vagyon te-veled; te vagy áldott aszszony' állatoknak közöttte, és áldott te méhednek gyümölcske **J E S U S** Kristus: Aszszonyunk Szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgymí-érettünk bűnösökért, most, és halálunknak oráján. Amen.

JESUS, ki Szíved szerette,
 Már abban el-készítette
 A' meg-ígért Menyegzőt.
 Öltözzél dióm ruhába,
 Bé-viszen Meny-országába,
 Igéje-ként, Jegyesöd.

HUSZÁ-

vendezni-fog ez ő Isteni Tekélletességeért; és hogy azt közli a' Bóldogokkal-is. Mert ugyan-is, ha a' Sabai Királyné-aszszony., látván Salamont az ő dichőségében, el-ajúlt, és az-után fel-kiáltván ismérte-meg, hogy több volt a' mit látott nálla, hogy-sem a' mit hallott volt felöle: mi leszen a' Mennyei Salamon dichőségének szemlélése-után?

III. P U N T.

Gondold-meg továbbá, én lelkem, hogy ez a' nagy öröm és vigaság, nem leszen egyéb amaz áldott Bárány lakodalmánál, melyről szöll Sz. János Apoc. az ő Látásábā, mondván Bóldogok, a' kik a' Bárány Menyekezőjének vachorájára hívattattanak. Melly Bárány, a' mint azon Sz. Evangelista mongya, Világ kezdetitől megölettetett, és érettünk e' világon Kenyér és Bor szin-alatt áldoztatott, és éledelül adattatott: az-után, a' magas Ke-
H reszt-fán;

reszt-fán; a' más világon pedig, örökké-
 ételül adatik mennyekben: kinek Képét,
 ez Huszadik és utolsó kép adgya
 előnkbe.

Könyörgés.

URAM JESUS, ki a' te dichőit-
 tetett Szentidnek, világ kez-
 detitől-fogva meg-őletett, és
 érettek áldoztatott Bárányból,
 Örökké-valo áldozatot és lako-
 dalmot szerzettél Mennyekben;
 melly lakodalomnak csak kenyé-
 réből enni-is Bóldogság; a' mint
 Sz. Lukách Evangelistánál | *Luc. 14.*
 szól egy Farisæus: *Beatus qui man-*
ducabit panem in regno DEI. S mélt-
 tán-is; mivel itt, eggy a' Kenyér,
 az egészszén áldoztatott, és elede-
 lül adatott Báránnal: mert az a'
 Kenyér, Angyali kenyér; E'gből
 alá-szállott Kenyér: kit ha észik
 valaki, örökké él: melly, a' *Man-*
na-ál-

na-által példázttatván, minden-
némű igt ad az Igazaknak szájok-
ban: melly Kenyér továbbá, ten-
nen-magad vagy, áldott J E S U S;
ki e' világi szarándokságban ho-
mályban vétetel, de az örök élet-
ben színről színre örök táplálásúl
adatol. Ezen Kenyér, Bárány-is,
és A'ldozat-is: mellyet, a' Húsvé-
ti Bárányban példázttatván, az Igé-
retnek földére menendő Sidók-
nak enniek-is kellett; s azon Aldo-
zatot, és Eledelt, a' következő
időkben-is, mindenkör gyakorla-
niok. Melly Bárány, vette-el e' Vi-
lág vétkét: melly Aldozatnak emle-
kezetire, hál' adásúl örökkön örök-
ké fog-áldoztatni-is azon Bárány,
vagy bé-mutattatni a' Szentek-által
Mennyekben. Oh áldott Kenyér
és Bárány! oh áldott Vachorának
Menyekezője, melyre világ kez-
detitől-fogva világ végezetéig, hi-

vott, és hív a' Király ember mindeneket! kik-közzül, valakik elmennek, le-telepítvén őket a' Mennyei menyegzős-házban, az Isten maga (által-ővedzvéen) szolgál nékik. Oh áldott Vachorálás, és Menyegző! mellyet valaki meg-köftol, noha azonnal betelleyesedik; mindazáltal szűnetlen enni kívánnya, és azt éhezi; noha, sem a' telleyes gyomor, émelygést; sem az éhezés, gyötrelmet nem fog-szenvedni. Ebből Uram, a' drága Lakodalomból, elégíts-meg engem-is; és meg-elégítvén, kívántassad és éheztesd azt velem örökké. Engedd, ez áldott Bárány-előtt, ama' Huszon-négy Vénekkel le-borúlnom: Mondhas-
Apoc. 5. | *fam én-is örökké: Áldás,*
és 7. | *és fényesség, és bölcheség, és há-*
lá-adás, tisztelet, és erő, és erősség Te-
néked: mert meg-ölettel, és meg-vál-
tottal

tottál minket, minden Nemzetiség-, és
Nyelv-, és Nép-, és Nemzet-közzül,
és tőtél minket a mi Istenünknek Or-
szágga, és Papokká: hogy tudn' illik,
tégedet, Istennek Bárányát, szü-
netlen együnk, és hálá-adásúl ál-
dozzunk örökké Mennyekben.

Amen.

Mi-Atyánk, ki vagy, &c.

Eüdvöz-légy Maria, &c.

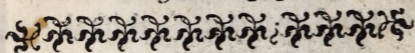
KÖVETKEZNEK
egy-nehány,

Istenes és aítatos
HYMNUSOK.

Pſalm. 41. Quemadmodum desiderat Cervus ad fontes aquarum; ita desiderat Anima mea ad te DEUS: Az-az: A' mint kívánczik a' Szarvas a' Vizek kút-fejeihez; úgy kívánczik a' lelkem te-hozzád én Istenem.

HYM-

H Y M N U S B. P E T R I
D A M I A N I.

Ad perennis Vita fontem.

1. **A**Z örökké élő Kútat
Száraz szív szomjuhozza,
Testi tömlőczét fel-törni
Fogoly Lélek kívánnya.
Gerjed, fárad, tusakodik,
Szép Hazáját óhajtya.
2. Midőn sanyarúságának
Jajgattya süllyos terhét,
Távúl nézi, Vétké-miatt,
El-vesztett dichőségét,
Jelen-való gonosz, nyújtya
Vesztett javának képét.
3. Mert, ki módhattya-meg vóltát
A' Mennyei Várasnak?
Hol mind eleven kövekből
Ház épületek álnak,
Es arany tündöklő színnel
Paloták chillagoznak.

4. Merő gyémánt e' rakásnak
 Őszve-foglaltatása;
 Tiszta Arany, mint szép Kristal
 Padimentomozása;
 Ninchen ott fár, ninchen ganej,
 Ninch szemétnek torlása.
5. Chikorgó tél, és fűtő nyár,
 Ott nem kegyetlenkednek;
 De örökké nyíló rósák
 Örök tavaszt szereznek:
 Feir Liliom, piros sáfrány,
 'S balsamom-fák teremnek.
6. Zöld az erdő, 's vetemények,
 Patakok mézzel folynak;
 Drágalátos fű-szerszámok,
 'S kenetek illatoznak;
 Fűgnek almák zöld erdőkön,
 Mellyek le nem hullanak.
7. Né szűkség ott a' Nap, és Hóld,
 'S Chillagoknak világja;
 Bárány e' bódog Várasnak
 El nem enyésző Napja;
 Niachenek ott éj és idő;

Fenn áll örökké Napja.

8. Ott a' Szentek, ki-ki, mint a'
Fényes Nap, úgy fénlének;
Harczok-után, nyugodalmas
Helyekben örvendeznek;
Bátorsággal le-vert hadát
Számlállyák ellenfégnék.
9. Tiszták minden makulától,
Testi harczot nem tudnak;
Lelkivé változván a' Test,
Békeségben lakoznak;
Alhatatos jóban lévén,
Botránkozást nem látnak.
10. Változásból ki-öltözvén,
Első léteket élik;
Szemők-előtt nyilván-való
Igazságot szemlélik;
Innen Elő-kútnak, élő
E'deségét merétik.
11. Onnan ki, 's bé-járván, azon
A' llapatban maradnak;
Frissek, tiszták, víg kedvűek,
Esettől nem tartanak;

- Ifjúság nem jut vénségre,
 É'p erőben maradnak.
12. Azért állhatatos létek,
 Mert el-múlt az el-mulás:
 I'gyen élvén, virágoznak,
 Meg-rothatt a' rothadás;
 Halhatatlanság torkába
 Nyeletett a' meg-halás.
13. 'S kik mindeneknek tudóját
 Tudgyák, mit nem tudhatnak?
 Kik még egy-más szívekben-is
 Belső titkokat látnak;
 Egy akarat, 's nem akarat,
 Mindenben egyet tartnak.
14. Noha külömb, kinek-kinek
 Munkájokért érdemek:
 De ezt, közzé tévzi köztők
 Az ő egyes szerelmek;
 Es így közönséges, a' mi
 Tulajdona mindennek.
15. A' hol a' test, oda méltán
 A' Sasok gyülekeznek;
 Holott a' szent Angyalokkal
 Szent

- Szent lelkek örvendeznek;
Egy kenyérrrel táplálása
Mind a' két-féle rendnek.
16. Meg-töltenek, és éheznek;
A' mit esznek, éhezik:
Tellyes gyomrok, 's né émelyeg;
E'hségtől sem győtrődik:
Végtelenül enni kíván,
'S évén viszont éhezik.
17. Enekeket új nótákra
Mind-úntalan mondanak.
Eneklés-közt egyeledett
Orgona-szók hallatnak.
Méltó hálát, kitől e' Jót
Vőtték, adnak Uroknak.
18. Boldog lélek, ki ez helynek
Már szemléled Királyát!
'S láb-ad-alatt meszfze nézed
Az Egeknek forgását!
Napot, Hóldot, Planetákat,
'S gömbölyű Chillagokat.
19. KRISTUS, a' baj-vívók bére
Ebben a' szép Városban,

178 *Hymnus, a' Mennyei boldogságról.*

Vígy-bé engem, jó vég lévén
Veszedelmes harczomban:
Tégy részessé Híveidnek
El-rendelt jutalmában.
20. Engedgy erőt e' szüntlen
Baj-vívásnak ügyében, ,
Hogy midőn le-fegyverkezem,
Nyugodalmom légy Menybé;
Hol örökké, méltó legyek
Részeseülni fényedben.
Amen.

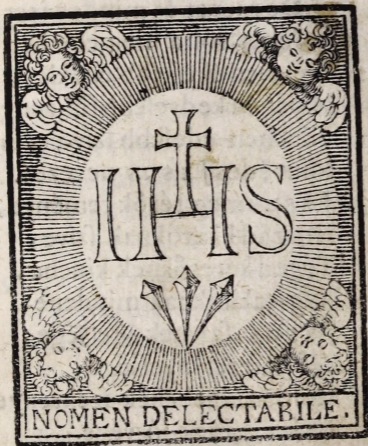
JUBILUS S. BER-
NARDI.

JESU DULCIS ME-
moria.

Sz. BER-

Sz. Bernard Hym: a' Iesus nevérol. 179

Sz. BERNARD SZIVE
öröme tapsolása,

1. Cor. 16. v. 22.

SI quis non amat Dominum no-
strum IESUM Christum, sit Ana-
thema, Maranatha; A' ki nem sze-
reti Urunk JESUS Kristus, Atko-
zott légyen, Maranatha.

H 7

JE-

1. **J** E S U S édes emlekezet,
 Adván szívnek nagy örömet,
 De mézet és minden ízet
 Jelen-vólta meg-előzhet.
2. Ninchen ékeesebb éneklés,
 Ninchen kedvesebb fül-zengés,
 Ninchen édesebb szív-érzés,
 Mint édes J E S U S nevezés.
3. J E S U S meg-térők reménye,
 Hozzád kiáltóknak szíve,
 Téged keresőknek kinche,
 Meg-találóknak mindene.
4. J E S U S, szívnek édesége,
 E'ő-kúta, fényessége,
 Minden kinchének szekrénye,
 Kivánságának jó vége.
5. Sem nyelv azt meg né mond-
 hattya,
 Sem bőtű fel nem írhattya;
 Chak, ki próbálta tudhattya,
 Mi légyen J E S U S nak lángja.
6. J E S U S t ágyamban keresem;
 Szívem bé-zárva, kérdezem;
 Rejtek-

Rejtekbé, 's nyilván szemezem,
Szorgalmatoffan keresem.

7. Máriákkal jó hajnalban
Keresem a' koporsóban,
Keserves óhajtasomban. (ban.
Kedvel, nem szemmel, magam-
8. A' Sírt könyvemmel áztatom,
Zokogásokkal bé-töltöm;
A' J E S U S lábát chokolom,
Magam hozzája kúcholom.
9. J E S U S chuda Király széked
Nemes diadalmos kezed,
Meg-mondhatatlan jó kedved,
Tekélletes minden ügyed.
10. Uram J E S U S, maradgy nálunk.
Légy Lelkünkben fényes napunk,
Oszlatván homályoságunk;
Vigasztally, oh vigaságunk.
11. Meg-látogatván bennünket,
Meg-vidámítod szívünket,
Meg-vettetvén földieket,
E'gbe emeled kedvünket.
12. E'des a' J E S U S szerelme,
Bizo-

- Bizony édefséges elme;
 Ezerszer édefebb kedve,
 Hogy-sem meg-foghat az elme.
13. Meg-próbálta ezt szét kinnya,
 Drága Vérenek ontása;
 Melly bűnünknek el-mosása,
 Honnan van színe látása.
14. J E S U S t minnyájan ismérjük,
 Szent szeretetit ohájtjuk,
 Gerjedezéssel keressük,
 Es keresvén gerjedezzünk.
15. I'gy szeretőnket szeressük,
 Es szeretettel fizessünk,
 Illattya-után siessünk,
 Kedvéért kedvet térítsünk.
16. J E S U S malasztnak kezdője,
 Örömnök fel-gerjesztője,
 Uj Kegyelemnek reménye,
 Minden jóknak meg-szerzője.
17. En J E S U S om, add érzenem,
 Szerelmednek lángját bennem;
 Engedd nyilván szemlélhetné
 Szent színed, 's veled egy lenné.
18. Mél-

18. Méltán rólad nem szólhatok,
De ugyan nem halgathatok:
Mert szerelmedtől gyuladok,
'S csak te-benned vigadhatok.
19. J E S U S, a' te szereteted,
Mellyel elmém legelteted:
Bé-töltvén, nem émelgettet;
Eheztetvén, nem gyötrettet.
20. Kik téged észnek, éheznek;
Az kik isznak, szomjúhozna:
Kivánni semmit nem tudnak,
Hanem J E S U S T, kit suhajtnak.
21. Szerelmed kit meg-részegít,
Tudgya, J E S U S mint melegít:
'S mely bódog kit meg-elégít,
Ninché mit kívánnyon megint.
22. J E S U S. Angyali ékesség;
Fülben, szép zengő kedveség;
Szájban, méz-ízű édeség;
Szívben, víg örvendetesség.
23. J E S U S, ezerszer kívánlak;
'S mikor lészen, hogy lássalak?
Mikor mondod; Im, hívatlak;

- E's színemmel meg-nyúgótlak?
24. A' te szűnetlen szerelmed,
Szerz beñem vig gyötreelmet,
Méznél édessebb értelmet;
Örök életre kegyelmet.
25. J E S U S, felséges kegyefség,
Szű-béli nagy gyönyörűség!
Meg-foghatatlan kedveség!
Ölly-meg, oh szerelmesség.
26. Jó nékem J E S U S t szeretnem,
Kivüle mást nem kedvelnem:
Magamtól fottig el-esnem,
Ö-néki szűntelen élnem.
27. Oh én szerelmes J E S U S o m,
Minden ügyemben óltalmom;
Téged ohajt könyhúllásom,
Szűv-béli mély kiáltásom.
28. Akár-hol légyek, ohajtlak,
J E S U S, mellettem kívánlak;
Bóldog lészek, ha meg-foglak:
S bóldogjab ha meg-tarthat-
29. Ott chokolgás, ölletgetés, (lak-
Méznél édesb beszélgetés:
Mely

Mely bődög az illy eggyezés!
De rövid ez kedveskedés.

30. Már látom a' kit kedveltem,
Meg-lőltém a' kit kerestem:
Oh J E S U S , édes Szerelmem,
Szeretedre fel-gerjedtem.
31. Ha J E S U S így szerettetik,
Ez szerelem el nem múlik:
El nem fogy, el nem alufzik,
Inkább gyulad, 's gyarapodik.
32. Illy álhatatos Szeretet,
Szerez szívben chuda ízet,
Nemz chuda gyönyörűséget,
Esbődögűagos örömet.
33. Ez szeretet Menyből szállott,
Chontim velőmig bé-hatott,
Fel-gyulasztott, 's el-bádgyasz-
tott,
Forral szívemben nagy hasznót.
34. Oh bődögűagos gyűladás!
Oh buzgósűagos forradás!
Oh chendesz édes nyugovás,
A' J E S U S sal nyájaskodás!
35. J E -

35. J E S U S, Szűz Anya virága,
Szerelmünknek kedvestárgya:
Menybéli dichéret álgya
Neved, üdvösség Birája.
36. Jűj-el, oh Szentek Királya,
Dichőségnek Koronája;
Derűlly-fel, oh Lelkűnk napja,
Már néped fényedet várja.
37. J E S U S Nap-fenynél fényesebb,
Balsam-illatnál kedvesebb,
Méz édeséségnél édessebb,
Mindeneknél szerelmesebb.
38. Kinek szerelme úgy meg-hat,
Tűze benné úgy meg-gyulatt;
Hogy már szivé mind el-lankatt,
Erő bennem alig maratt.
39. Oh Szívnek gyönyörűsége;
Szerelemnek tellyesége!
Lelkemnek oh dichőségé!
J E S U S Világ üdvössége.
40. Követlek mindenütt téged;
Senki tőled el nem vehet,
Ha nállad tartod szívemet,

- IESUS, 's el nem hádsz engem et
41. Nô már szerelmé menny haza,
Atya Istennek job karja,
Meg-hóldúlt kezed bajnakja,
Légy Országodnak Királya.
42. Eleibe szent Angyalok,
Emeltsék-fel kaputok,
Nyertes Királyt fogadgyátok,
Üdvözlyétek, mert Uratok.
43. Dichőségnek vagy Királya,
Erős harcznak nagy bajnakja,
I E S U S Malasztnak adója,
Örök jónak alkotója.
44. Te vagy bizony Házánk fénye,
Te érdemünknek szekrénye,
Te bánatunk enyhítője,
Te bódogságnak szerzője.
45. Tégedet áldnak mennyekben,
Magasztalnak dichőségben;
I E S U S, vigasztally éltünkben,
IratsAtyádnak kedvében.
46. Békeségben van Országod,
Minden jóból áll jószágod;

I E S U S , e' szép gazdagságod,
Gazdagítson-meg, 's áldásod.

47. I E S U S , Attyához fel-hatott,
Örökségébe bé-szállott:
Szívem töllem el-szakadott,
I E S U S -után ragadtarott.

48. Kit kövefsünk dichérettel,
Íó akarattal, vig kedvel:
Hogy mi-is a' szent lelkekkel
Lehefsünk együtt Istennel.

49. I E S U S , légy Menybé örömünk,
Ki vóltál Földön érdemünk:
Benned minden dichőségünk,
Míg élsz, és léfsz Istenünk.

Amen.

H Y M N U S

Afzfonyunk Szűz Ma-
riáról; 3

Omni die die Maria, &c.

Mellyet Sz. Casimirus, Lengyel-
országi Király fia, mindennap el-
mondott.

Első Rész.

MInden-napon áldást mongyó
E'n lelkem M A R I A n a k.
Szent

Szent életét, szent Innepét
 Illye méltóságának ;
 Chudálkozzék, 's álmélkodgyék
 Nagyságos Afzszonyságán :
 Mongya Szűznek, szent Szülének,
 Örülvén bóldogságán.
 Őt tisztelje, őt bőchűllye,
 Hogy a' bűnből ki-vegye ;
 Őt ohajtsa, bűnnek habja
 Hogy fenékre ne vigye.
 Ez a' Személy, nekünk nagy mély
 Dolgot szerzett Mennyekben :
 Ez Királyné, fő Sáfárné
 Istennek bévségében.
 Ennek nevét, 's győzedelmét,
 Nyelvem, hirdesd örömmel.
 Örök Atkot ki meg-váltot
 Méhének gyümölcsével.
 Hirdettesék, 's meg ne szűnnyék,
 Ez Szűznek dichérete :
 Sok jószágit, mongy' áldásit
 Világ minden szeglete.
 Tellyes szívem, minden izem,
 Zeng-

Zengjétek tiszteletit.

Gyakorlyátok, illy Anyátok
Bóldog emle kezetit.

Hidd-meg, ninchen olly ékeffen

Szólló nyelv az Eg-alatt,
Kinek szava ki-mondhassa

Ez Szűznek méltóságát.

Minden álgya, 's bár imádgya

Istennek szent Szüléjét.

De ne vélye, hogy fel-érje

Az ő nagy bőchülletét.

Szükség még-is, mert haszon-is

A'rad a' mi szívünkre;

Erőlködnünk, 's magunk adnunk.

Az ő dichéretit.

Noha senki, tudom, ninch, ki

Méltán áldhassa őtet;

De esztelen, gyümölcstelen;

Ki el-felejtí őtet.

Kinek élte, 's minden léte,

Menybe-vívő tanuság:

Ő-általa mind el-ozla

Az őrdőgi hamiság.

Ekesíti, 's öregbíti

Hívek gyülekezetit;

Példájával, 's malasztyával

Gazdagíttya fiait.

Eva vétke bé-tétette

Paradichom kapuját;

A' Szűz hite, 's engedelme.

Meg-nyittatá ő zárját.

Eva-miatt, súlyos igát.

Véve Ember nyakára:

Maria-által utat talál

Mennyeknek-országára.

Őt szeretni, és tisztelni

Illik nagy böchülettel.

Eőt dichérni, és hirdetni

Szünetlen 's leg-inkáb kel.

Oh Szűz adgyad, a' mit Fiad

Kíván, hogy azt tarthassam.

Hogy ki-múlván, 's meg-újúlvás

Szinről színre láthassam.

MASODIK RESZ.

4

O Szűzeknek és Mennyeeknek
Szépséges dichősége!
Kit fel-véve, 's fel-emelve
Tudunk minden-főlibe.
Nézd kegyessen, kik kedvessen
Futnak szolgálatodra;
Büntől őrizd, 's őket készítsd
Mennyei jutalomra.
Oh szép Virág, Jefséből ág,
Fáratt elménk reménye!
E'kes szépség, fényes mélység
Urnak szentelt edénye.
Szent Regula, élő forma,

Kegyelemnek bévsége:

Isteni ház, kiben ninch gyász,

Igafságnak ősvénye.

Légy üdvözlött, ki-által lőtt,

Mennyeknek meg-nyílása.

Kit meg nem chalt, 's meg sem

Kigyónak chalárdtsága. (tréfált

Oh Nemzetes, oh szépséges,

David Király Leánya!

Kit meg-kedvelt, és el-jedzett

Egész e' Világ Ura.

Fényes Gyémánt, fris Majorán,

Szűzesség Lilioma.

Ki vezérlesz, és bé-vízfesz,

Szenteknek hajlékába.

Szóllásomra, Irásomra,

Adgy, szép Szűz, elégséget;

Erdemedről, szentségedről,

Teheffek dichéretet.

Adgy értelmet, (e' kegyelmet

Főképpen várom tőled:)

Hogy gyakorlya, 's méltán áld-

Erdemes szentségedet. (gya, es

Meg-

Meg-fertezett, 's nemává lett
Nyelvem, tudom, előtted :
De titkolnom, 's el-halगतnom
Nem illik dichőséged.
Szűz örvendezz, mert érdemlesz
Aldást minden embertől,
Ki foglyoknak, 's kárhoztaknak
Szabadulásokra lől.
Tisztalágos, 's bóldogfágos,
Gyermek-szülő szép Anya ;
Kristus Anyja, mint szép pálma,
Virágzó gyümölcs-fa.
Virágoddal, 's illatoddal
Meg-éllenedni kívánunk :
Mert örömmel, gyümölcsöddel
Veszélyből ki-vitetünk.
Egészzen szép, tellyessen ép
Tiszta Szűz, téged kérünk :
Minket újíts, és vidámíts,
Hogy szűnetlen dichérjünk.
Aldot Szülőtt, ki-általlótt
Világnak vigasága :
'S valósággal, bév malasztal

El-jött Isten országa.
 Te-általad fénlík, 's vigad
 Világ, új fényességgel;
 Régi gyászból, 's homalyából
 Le-veközvéen örömmel.
 Most erőflek a' kisdedek,
 A' mint régen meg-mondtad;
 Bévelkednek a' Szegények,
 A' mint meg-profétáltad.
 Te-általad most véfz, 's apad
 Gonofz erkölchnek árja:
 El-űzetett, 's el-fillyedett,
 Tévelygésnek fárkánya.
 Világ javát, 's múló fölgyát.
 Meg-útálni tanítod:
 Istent félni, 's bűnt kerűlni
 Szent példáddal tanáchlod.
 Elménk szárnyát, 's indulattyát
 Az égre fel-emelni;
 'S Bőjtöléffél, szenvedéffél
 Nagy jutalmat keresni.
 Te hordoztad, és tápláltad
 Isten Fiát méhedben;

Minket hozván, és állatván
Régi bõchületünkben.
Anyává lól, szeplõn-kivõl,
Szülvén Istennek Fiát;
Meny, 's föld Urát, 's alkotóját.
Királyoknak Királyát.
Aldott E'let, ki által lett
Ördögön gyõzedelem:
'S félénkeknek, 's kétefeknek
Adaték új kegyelem.
Aldott az Ur végtelenül,
Kinek Anya M A R I A:
Kinek Fia, meg-adója,
J E S U S, üdvõségünknek.
H A R M A D I K R E S Z.

5 **V** Idámsága, vigafága
 Kétséges szívűeknek;
 Légy Szó-szóllónk, és meg-ör-
 Végő reménységünknek. (zónk
 Imádggy értünk, hogy mehefsünk
 Az örök bódogságba.
 Hogy Pokolnak, égő tónak
 Ne vettesünk árjába.
 Kivánságom, 's ohajtásom
 Vagy: Gyógyittfad sebemet:
 Add szolgádnak, kívánódnak
 Malasztai bévségedet.
 Hogy Jó, 's chendes, édes, kegyes,
 Tiszta, 's józan ieheffek;
 Aítatos, igaz, 's okos,
 Alnokságnélkül légyek.
 Tanítottott, gyámoltatott,
 Isteni bölchefséggel;
 Isten-félő, és tündöklő
 Szent chelekedetekkel.
 A'hatatos, meg-ért, nyájas,
 Kegyelmes, szerelmetes;
 Bölch, együgyű, tiszta-szívű,
 Szen-

Szenvedő, alázatos.
Okos-lelkű, 's igaz-igyű,
Szó-beszédben, mindenben;
Bünt-útáló, Istent-áldó
Minden chelekedetben;
Segedelme, és védelme,
Légy a' Keresztyénségnek:
Hogy békével, és örömmel
Szolgályunk Istenünknek.
Üdvösséges, 's dichösséges,
Oh Tengernek chillaga;
Kinek, Napot, Planetákat,
Meg-győz világossága:
Kéréseddel, 's érdemeddel
Segéttfed árváidat. (nyünk,
Tágítsd tőlünk, hadd pihen-
Minden gonofságokat.
Szűz őrvédezz, hogy meg-ment-
Ördög chalárdságítól. (hetsz
Igaz testben Istent szűlvén,
Meg-őrizz a' Pokoltól.
Férfinélkül, és nyertesül
Szűléd áldott Fiadat;

Terhbe esvén, 's el nem vesztvén
 Szemérmes virágodat.
 Meg-maradtál a' ki vóltál,
 Mert szeplőtelen szülél;
 Apolgatván, és szoptatván
 A' kitől teremtetél.
 E' magzatnak, szent Fiadnak,
 Ajánly engem kegyessen;
 Hogy át kellyek, 's el ne vesszünk
 E' világi tengeren.
 Tégy kegyessé, és chendessé,
 Oltsd-el mérges tűzemet:
 A' bűn-ellen, adgy szívemben
 Erőt, és győzedelmet.
 El ne vonnya, 's meg ne nyomja
 Világ java szívemet:
 Melly meg-vakít, és keményít
 Minden meg-fogott szívet.
 Rút kevélység, vagy gyűlölség,
 Meg ne győzzön engemet:
 Melly gyakorta fok gonoszra
 Vonja az Embereket.
 Imádgj értem, hogy vehessém
 Iste-

Istenemnek óltalmát:
Hogy ne hintse én szívembe
Sátan az ő konkolyát.
Segétséget, 's elégséget
Adgy azoknak-is végig;
Kik nevedet, 's innepedet,
Igaz szűvel tisztelik.
Amen.

Carthusiai Sz. Domon-
kos Hymnusa;

MELLYEL A' PE-
nitentzia - tartásra inti a'
Bűnös embereket.

Homo D. E. I. Creatura.

E mber, Isten alkotmánya,
 Halál élted majd el-hánnya:
 'S miért szívednek illy kis gon-
 Az örök bódogságra? (gya
 Ha nagy-vólt át ennek tudnád,
 Chupán csak azt szomjúhoznád,
 Világ

- Világ hiúságát útálnád,
 'S néznél lelked hasznára.
2. Hogy-ha látnád Pokol kinnyát,
 'S örökké emészto langját:
 El-hányván Világ pompáját,
 Testedet fanyargatnád.
 Sok ártalmas vétkeidet,
 Belső, 's titkos bűneidet,
 Mellyek bántják Istenedet,
 Keserven meg-firatnád.
3. Mert annyi jutalmi vannak(nak
 Mind jóknak, 's mind gonoszok-
 Hogy senki vóltát azoknak:
 Meg nem magyarázhattya:
 Egyedül, halála-után,
 Öröme, vagy kínra jutván
 A' Lélek, ő-maga, nyilván,
 Véletlenül meg-láttya.
4. Ha a' Testet földbe tészik,
 SzegényLélek, mint 's hogy esik.
 Örvend-e, vagy kínoztatik,
 Ah, chak nem-is gondollyák!
 Eggy kis sírást ha mivelnek,

Ottan a' Józsnak esnek,
Az ōs-fiak pörlekednek,

Es magok-közt fel-ofztyák.

5. Mind a' jó, s mind gonosz meg-
De nagy különbözō forsal; (hal,
Mert ōrök élet, vagy halál,
Lészen ō fizetések.

A' kik testből ki-múltanak,
Értek akár-mit adgyanak;
Semmit nekik nem használnak,
Ha bűnökben el-esnek.

6. Ninc vizsza-térésnek helyek,
Ninc elég-tétel idejek,
Sem szaladásnak mezejek;
Törben vesznek szegények.

Ha fel-sietnek, le-rántyák;
Ha alá futnak, fel-hozzák:

Itéletre állattattyák;
Nem léssen rejtek-helyek.

7. Ha a' J E S U S t nem szerették,
Sem M A R I A t nem kedvelték,
A' Szenteket nem tisztelték,
Ennyi sok engesztelőt:

Ki

- Ki könyörög ott mellett?
Vagy ki lesz kezes érettek?
Ki áll-elő ő-helyettek,
A' kemény Bíró-előtt?
8. Az Angyalok körül-állják,
Es sírnak-is, a' mint írják,
De mind igaznak állattják
Törvényét az Istennek.
Az mi pedig sülyösb leszzen,
Minden állat fegyvert vézzen,
'S fejére vádolást tézzen
A' nyomorúlt embernek.
9. Sőt, a' maga sok rútsági
Léznnek erős bizonyysági,
Hogy Bíró Sententiái
Helyesek mindenekben.
Ott sűrű Eördög azonnal
Jelenik rút ábrázattal,
Rettenti a' Lelket kínnal,
Iszonyú dühöségben.
10. Kit a' Jóktól ki-rekesztvén,
Sohúlt óltalma nem lévén,
Ott örök kétségbe esvén,
El-kár-

- El-kárhozik azontól.
 Hol a' Mélységbe nyeletik,
 Es soha fel nem vétetik;
 A' mint meg-bizonyíttatik
 Ama' Dús péidájából.
11. Oh! kichoda számlálhattya;
 Vagy michoda nyelv mondhat-
 Elmével ki gondolhattya, (tya,
 Ott a' fok kínzásokot,
 Mellyek el-készíttettenek
 A' kárhozando Lelkeknek,
 Ugy, a' mint chelekedtenek
 Külömb gonofságokat?
12. Tűz, hidegség férgeteggel,
 Bűdös kénkö, fetétséggel,
 Hol a' Lélek nagy inséggel
 Szüntelen kinoztatik.
 Ott az Ördög rút chudákkal,
 Mérges fene bestiákkal,
 Végtelen mardosásokkal
 Szolgál, és dühösködik.
13. Annyi setét helyek vannak,
 Es kínzó eszközők marnak,
 A' me.

- A' menyin itt találtnak
Láthatandó állatok.
Sőt, ha egy-máshoz állattyuk,
Ezt majd semminek talállyuk:
Mert ezt mí meg - számlálhat-
De azok számtalanok. (tyuk,
14. Igy a' Szentek boldogsági,
Angyalok köz vigasági,
Istennek bölch gazdagfági,
Vannak számtalan rendbē.
Hol az Istent színre láttyák,
Szeretettel apolgattyák,
Edes örömét kóstollyák,
Szeplényes díchőségben.
15. Oh boldog Léleknek árra,
Kinek jutalma oly drága;
Hogy fényesebb boldogsága,
Sem hétszer Nap világa.
Melly jótól el sohanem väll;
Mert örök vigaságban áll;
Rettegés szívébe nem száll;
Erős ő bátorfága.
16. Zeng ott az Angyalok karja;
Fén-

Fénlik a' Szentek orczája;
 Meg-szűnt a' halál fulákja,
 Ninchen emlekezeti.

De örökké örvendeznek,
 'S vígan élve énekelnek,
 Minden kedves jóval telnek;
 Ninch szükség nevezeti.

17. Ezt soha fül nem hallotta,
 Sem testi szem azt nem látta;
 Chak ki Menybe már próbálta,
 Az tudgya édefségét.

Kik bűnből fel-szabadulván,
 Meny-béli jók-között lakván,
 Es ezt örökösön bírván,
 Szemlélik Isten színét.

18. De, a' miket mind azokról
 A' jókról, és gonoszokról
 Szólván, mint igaz dolgokról,
 Hallánk derék igéket:
 Azokról úgy elmélkedgyünk,
 Hogy a' Bűnnek véget vessünk,
 Es szent életet ma kezgyünk,
 Siratván bűneinket.

Ne

19. Ne éllünk már baró-mód-
Hóltunk-utánhogy Pokolra, (ra
Szenvedhetetlen kínokra,
Jussunk, jaj! veszélyünkkel.
De kegyelmet most keressünk,
A' J E S U snak esedezzünk;
Meny-országba készülgecsünk
Jó chelekedetünkkel.
20. Im e' Világ változik's múl,
Szépsége mint a' virág hűll,
Minden-nap rothad, és rútúl
A' rnyék dichőségével.
Hogy ettől meg ne chalassál,
Az Istenhez ragaszkodgyál,
Minden Jóban gyarapodgyál
Tellyes tehetségeddel.
20. Hogy így Mennyekebe juthas-
funk,
Szentek-közzé számláltassunk,
'S az Istenben vigadhassunk,
Egy édes örömünkben.
Ki egyedül dichértessék,
Es mí-tőlünk szerettefsék,
Hál-

Hál'adásai tiszteltesék
Az örök dichőségben.
Amen.

Kristus Urunk K'in-szen-
vedéséről-valo Himnus:

Patris Sapientia.

Atyá-

1. **A** Tyának bölchesége, bizony Istensege, Isté Ember fogaték Veternyének idején, Az ő Tanítványitól hamar el-hagyatatték, Sidóktól árúttaték, igen meg-kínoztaték.

2. Első Orán Ur J E S U S Pilátushoz viteték, Hamis tanúságokkal igen bé-vádoltaték: Arczúl's nyakon vereték, kötözve viselteték: Szent orczáját pökdosék Menynek világofságát.

3. Harmad Orán Ur J E S U S t Feszíteni kiálták; Chúfolván, öltözteték veres bársony ruhában, Szent fejét meg-lyuggaták tövis koronával, Kereszt-fáját viselé szent kinyának helyére.

4. Hatod Orán Ur J E S U S t Kereszt-fára feszíték: Kinyában szomjúhozék, méreggel itattaték: Fügven a' Tolvajok-közt, hozzájuk hasonlították. Bűnt-el-mosó

el-mosó Bárányunk ekképpen
chúfoltaték.

5. Kilencz Orán Ur J E S U S
e' Világból ki-mülék: Szent At-
tyát feñ kiáltá, Lelkét néki aján-
lá: Szent oldalát egy Vitéz dár-
dával által-veré: Föld ottan meg-
indúla, az Nap meg-setétedék.

6. Kereszt-fáról le-vévék Vé-
chernyének idején: Az erdő el-rej-
tezők Istennek mélységében. Il-
lyen halált szenvede Eletnek or-
vofsága: Jaj! Menynek koronája
fel-fordúlván fekűvék.

7. Complétának idején ko-
porsóba téteték, Kristusnak ne-
mes teste, életnek reménsége:
Kenettel meg-keneték: irások bé-
telének. Légyen emlekezetben,
szent kín-szenvedésed.

8. Ez szentséges igéket nagy v
ajtatósággal, Néked Christus mün
mőgyuk kegyes ohajtással; Mint
ki

ki értünk szenvedél olly nagy buz-
gósággal, Légy nekünk Vigasztal-
ónk halálunknak óráján. Amen.

~~~~~

Afzszonyunk Szűz Ma-
ria Siralma.

Stabat mater, &c.

1. **A**' Lla a' Szűz nagy fájdalva
A' Kereszt-alatt, siratva
Rajta-függő SzentFiát.
2. Bánatokkal lelke'tömve,
Gyötrelentől szíve törve,
E'rzi éles pallofát.
3. Oh, mely szomorú, 's színetlen
Lőn az áldott Szűz, Eggyetlen.
Eggy Fiának fájdalmán!
4. Mely keservesen fájdallya,
Szent Fiának midőn láttya
Kínnyát a' Calvarián!
5. Vallyon, 's ki ne sirathatná
A' Szent Anyát, midőn látná
Illy kemény fájdalmokban?
6. Ki cűrhetné, hogy ne szánná
Szűz Mariát, hogy-ha látná
Fiával ily kínokban?
7. Láttá J E S U S gyötrődését,
Ostor-alatt szenvedését,
Nemzetének vétkeért.
8. Láttá ő kegyes Magzattyát,
Szörnyű kínra adatottját,
Meg-

Meg-halni az Emberért.

9. Oh szép Szeretet Szüléje
Adgyad, hogy szívem ízlellye
Bánatidnak epéjét.
10. Add, hogy szívem fel-gerjed.
'S Fiad szerelmébé égvén, (vén,
Nyerhessem édes kedvét.
11. Oh Szent Anya, ezt mivellyed,
Hogy szívembe mélyen verjed
A' Feszültnek szegeit.
12. Vérben-úszó Szent Fiadnak,
'S én-érettem kínzatonak,
Oszd-meg velem sebeit.
13. Ad, hog' veled könyvezhessek,
'S meg-feszültön keserghessek,
Míg e' földön lakozom. (lyak
14. Hogy veled mind-együtt ál-
A' Kerésztnél, 's együtt sírjak,
Azt óhajtva kívánom. (vezz,
15. Oh Nemes Szűz, nekem ked-
Tőled engem el ne rekeszsz:
Add, hogy veled firhassak. (bã
16. Add, hogy a' Krisztus kínnyá-
K 'S értem

'S értem szenvedt halálábā,
 Veled egy részt bírhaszak.

17. Add, Sebétől sebesüllyön,
 Add, hogy Lelkem részegüllyön
 Szent Fiad szerelmétől.

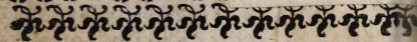
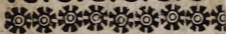
18. Hogy fel-gerjett buzgóságbā,
 Legyek, oh Szűz, óltalmadban,
 Itélet félelmétől.

19. Őriztess Fiad Jegyével,
 Es halála erejével;

'S élhessék kegyelmében.

20. Midőn földé léssen Testem,
 Add, hogy bé-vételessék Lelkem,
 Paradichom fényében.

Amen.

Az Utólso Itéletről - vas
 lo Sequentia:

Dies

Dies ira, dies illa, &c.

A Z nap, nagy haragnak napja,
 Porrá lett világ hamuja,
 David Sybillával mongya.

2. Melly nagy rettegés lesz akkor
 A' Birónak el-jötekor,
 Iszonyú szám-vételekor!

3. A' Trombiták fel-rivadnak;

K 2

Kikre

- Kikre hóltak fel-támadnak,
Törvény-székhez állattatnak.
4. Halál, 's természet el-ájúl,
Látván hogy a' hólt sírjábúl
Szám-adásra fel-üdül.
5. Irott Könyvek el-hozatnak,
Kikben mindenek meg-vannak,
Honnan Sententiát mődnak.
6. Azért a' Bíró le-ülvén;
'S titkos dolgok ki-jelenvén;
Vegső szót vár mindé,felvén.
7. Akkor szegény, mit felellyek?
Szó-szóllóúl kit keressek?
Holott még a' Jók-is félnek.
8. Földnek rettenetes Ura,
Menynek irgalmas adója,
Follyon reám Sebed kútya.
9. Kegyes J E S U S, emlekezzél,
Hogy értem-is kint szenvedtél,
Ki múltomkor kedveltefsél.
10. Keresvén engem, fáradtál;
Meg-váltván, kínt nagyot láttál;
Ingyen túrni ne láttáfsál.
11. Igaz

11. Igaz Bíróm, és Büntetóm,
Légy bűnös szívem enyhítóm
Szám-adáskor, sÜdvözítóm.
12. Suhajtok, mint bűnbé kapott;
Orczám pírúl, ochmányodott:
Nyújtsd szegénynek malasztó-
13. KiMágdolná könyörülél, (dot.
Latornak-is meg-engedél,
S belém-is reménséget tél.
14. Könyörgésim méltatlanok,
De érdemid használlyanak,
Eőrök kínok ne ártfanak.
15. Rendelly állást a' Juhok-közt;
Hadd ne legyenek a' Bakok-közt,
Hané jobb-felől a' Jók-közt.
16. Meg-itélvén átkoztakat.
Őrök tűzre; adgy társokat
Szent fényedbé, Bóldogokat.
17. Alázatossan könyörgők,
Tőredelmes szívet nyújtok;
Végző napon viseld gódom.
18. Az a' nap siralmas lészen,
Mikoron porból fel-rezzén

220 Sz. Tamás Sequentziája,

A' bűnös, hogy törvényt vegyē.
19. Ennek, azért, légy irgalmas,
Kegyes J E S U S , míg jutalmas;
Légyen helye nyugodalmas.
Amen.

Aquinumi Sz. Tamás Sequentiája.

Lauda Syon Salvatorem, &c.
A Kristus Sz. Testéről Vérérol.

Dichérd

DIchérd Syon Meg-váltódat,
Vezéredet, Pásztorodat,
Vigszűvel és szózattal.
A' mint lehet, úgy tisztellyed;
Mert chekélyebb minden igyed
Ennek tiszteletire.
Ez Aldásban fel-tött czélünk,
Első, 's éltető Kenyerünk,
Ez napon helyheztetik.
2. Mellyet, Vég-vachorán éven,
Tanítványinak tördelvén,
Adott Urunk. El-hittük.
Tellyeslégyen, hangozó légyen,
Vig, és tiszteletes légyen
Lelki örvendezésünk.
Mert e' Nap, nagy Innep-napja,
Melly első napját állattya
E' Szentség szerzetinek.
3. Ez Afztálnak, Uj Királynak
Uj Húsvéttya, ô tartásnak
Húsvéttyát el-fogyattya.
A' Régiséget az Ujság,
Az A'rnyékot az Igafság,

Az éjt , Nap el-ofzlattya.

A' mit akkor Ur alkotott ,
Azt chelekednünk parancholt ,
Szent emlekezetire.

4. Szent szerzetből meg-tanúlván ,
Kenyeret és Bort meg-áldván ,
Algyuk üdvösségünkre.

Az Híveknek Hit adatik ,
Hogy a' Kenyér Testé válik ,
'S a' Bor, KRISTUS Vérévé.

A' mit nem látsz , 's meg nem fog-
Erős Hit azt gyámolította (hatás ,
Természetnek fölötte.

5. Külömb-féle színek-alatt ,
Jelek-, 's nem állatok-alatt ,
Drága dolgok rejtetnek.

A' Test , étel , az Vér , ital ;
De a' KRISTUS épségben áll ,
Mind egygy , 's mind két szín-
Az évöktől szegettetlen , (alatt.
Töredetlen , osztatatlan ,
Egészszén vétettetik.

6. Vészti egygy , és vészti ezer ;

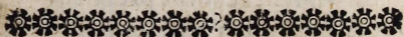
De

De annyit eggy, menyit ezer;
Az évés sem fogyattya.
Mind jók, 's mind gonoszak észik;
De ellenzõ forsát veszik,
Eltekre, vagy vesztekre.
Amott élet, imitt halál;
Nézd, melly ellenzõ forsból áll,
Azon ételnek vége!

MEg-tõretvén a' Szent Ostyá,
Ne tántorogj; A' Hit tartya
Hogy annyi van eggy morsában,
Menyi egész épségben.
A'llattyában tõrederlen;
Tõrdelés chak van a' Szinben,
Mellyel, Szin-alatt-lévõben
Nem esik fogyatkozás.
Ime! Angyalok Kenyere,
Embereknek lön éteie!
Bizony fiaknak étele,
Ebeknek nem vetendõ.
Példáztatott õ példákban,
Isáknak áldozattyában,

Es 2' Húsvéti Bárányban,
 'S E'gből szállott Mannábã.
 Te jó Pásztor, bizony étkünk,
 J E S U S légy kegyelmességünk,
 Fel-nevelõnk, meg-õrizõnk,
 Minden jókat meg-adandónk
 Az E'lõknek földében.

Te, ki mindent tudsz, 's mivel-
 Ki minket e' földõn éltetsz; (hetsz,
 Menyben Asztalodhoz ûltesz,
 'S örökös társokká tétess,
 Szentid-között, könyörgünk.

Azon Sz. Tamás Hym-
 nusa ;

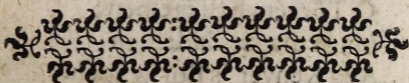
Pange lingua, &c.

A' Kristus Sz. Testérõl Vérérol.

Z Engjed nyelvem, dichõséges
 Ur Testének Szentségét ;
 Szent Vérének böchülletes
 A'r-

A'rrát, mellyet Világért,
 Nemes Virág, Szűznek tisztes
 Magva, Királyunk le-tett.
 Nékünk született, 's adattatott
 Tiszta Szűznek méhéből;
 E' Vilagon nyájaskodott,
 Adván magát Mesteről;
 Lakásának véget szabott
 Chudálatos rendéből.
 Vég Vachorának idején,
 Tanítványival éven,
 'S Törvény dolgát véghez vívém
 O Törvénybéli ételben;
 Maga magát éledelben
 Adá Kenyér 's Bor színben.
 A' Test, Ige; Kenyért Testé
 Igével változtatá;
 Es a' Bort-is szent Vérévé.
 E'rzékenség eztet hogy-ha
 Meg nem fogja; elég erre
 Hitnek vastagítása.
 Azért, ez illy nagy Szentséget
 Le-borúlván imádgjuk;
 K 6 E's

E's a'Regi jelenséget
 Új Törvénnel nevellyük;
 'S gyarló érzékenségünket
 Hitünk-alá hódíttfuk.
 A' Nemzőnek, 's Nemzetetnek,
 Dichéret és tisztefség;
 Aldás, öröm mind kettőnek,
 Aldomás és dichőség;
 Mind kettőtül eredőnek
 Egyenlő Tiszteletség.
 Amen.

Sz. Jacobonus Him-
 nusa:

Cur mundus militat sub
 vanâ gloriâ, &c.

A Világ hinságáról, és annak meg-
veteseről.

1. **M**It bízik e' Világ ő álnok-
ságában, Kinek szeren-
chéje vagon el-múlásban? Ő ha-
talmassága hasonlatosságbán, Mi-
ként a' föld-edény vagon el-rom-
lásban.

2. Többet hidgy a' jégen fel-
jegyzett bötűknek, Hogy-sem-
mint e' Világhízelkedésének. Ne

hidgy, mert meg-chal, szép igéretinek: Ki soha nem talált bért reménségednek.

3. Inkább kell hinnie hamis ferfiaknak, Nogy-sem-mint e' Világ árnyék hiúságának; Testi, és múlandó mutogatásának, Artalmas és chalárd okoskodásának.

4. Hová lőtt *Július*, hatalmaságával? A' vagy a' Dús Gazdag, Ő lakodalmával? Mond-meg, hol *Tullius*, ékes szóllásával? Vagy *Aristóteles*, mély tudományával?

5. Mond-meg, Hol *Salamon*, Ő bölcheségével? A' vagy hol a' *Samson*, Ő erősségével? Hol vagy *Absolon*, szép ékességével? A' vagy hol *Jónathas*, kedveskedésével?

6. Illy Nemes Ferfiak, illy fő nemzetségek! Illy nagy Uraságok 's Fejedelemségek! Illy nagy birodalmok, 's illy nagy erősségek.

Egy

Egy szem-pillantásban el-múlnak
mindenek!

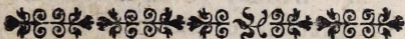
7. 'S melly rövid inneplés e'
Világ szépsége! Mint testnek ár-
nyeka, olyan ő öröme; Ki örök
jóságnak örök el-vesztése; Es se-
tét mélységre Embernek vívése.

8. E' földi dichótság, melly,
nagynak láttatik, Ez a' szent Irás-
ban Virágnak mondatik; Vagy
kűnyű Levélnek, melly szél-től vi-
terik: E' képpen Világból minden
ki-viterik.

9. Oh férgeknek étke! oh
földnek choportya! Oh harmat!
oh hiúság! 's miért űzsz illy nagy-
ra? Nem tudod bizonyyal, hogy
ha jutsz hólnapra: Tégy jót min-
denekkel míg időd hallasztya.

10. Ne mond azt tiednek, a'
mi el veszendő; A' mit ad e' Vi-
lág, azt visszfa véjendő: Mennyei
dolgokat te légy keresendő, Ez
bóldog

bóldog kereset, melly el nem ve-
szendõ. Amen.

Sz. Ambrús Hymnusa.

Jam lucis orto sydere, &c.

Minden napra-valo.

H Ajnali Chillagnak,
Nap fényességének
Reánk virradásában;
Estiglen munkánknek,

Terh

- Terh viselésünknek
Erős fáradságában ;
Légy óltalmunk, kérünk,
Segető Istenünk,
Éltünk táplálásában.
3. Szitok, feddés, átok,
Nyelvünket ne mossa,
Érzékünk zabolázd-meg ;
Hogy mind látás, hallás,
Figyelem vigyázás,
Tisztán maradhasson-meg.
- Világ szennye sőpre,
Szem-fül öldöklése,
Ne úndokíthasson-meg.
4. Légyen tisztább hónál,
Feír liliumnál,
Lelkünknek ő hajléka.
- Minden rémülésnek,
Túnya restségeknek,
Távozzék maradéka.
- Testnek kevélysége,
Mértékletlensége,
Rontásék-meg birtoka.
5. Hogy,

5. Hogy, mikor a' Napnak
Nyugodalmas-vólta
E'bren talál bennünket;
Tiszta józan élet,
Erős baj-vívással,
Batorittsa szívünket.
Eneklés, diche'et,
Néki hálá-adás,
Vigasztallya lelkünket
6. Dichőség Atyának,
's az ő szent Fiának,
Dichőség Szent Léleknek;
Az három személyben,
Es egy természetben,
Egy bizony Istenségnek.
Miképpen kezdetben,
Most, és jüvendőben,
Dichőség az Istennek.

A M E N.

A' Sz. Dávid 75. Sol-
tárából,

Domine ne in furore tuo, &c.

Balásza Bálint Eneke, a' Penitentzia-
sarról.

BOcháld-meg Ur-Isten ifusá-
gomnak vétkét, Sok hitetlen-
ségét, úndok fertelmességét; Tö-
röld-el rútságát, minden álnok-
ságát, Künnyebítsd lelkem ter-
hét.

2. Az én busúlt lelkem, én
nyavalyás testemben, Tétova-
bújdosik mint madár nagy szél-
vészben; Tőled olly-igen fél, reád
nézni sem mér, Akar esni kétség-
ben.

3. Látván sok számtalan véle-
tött javaidat, Kiért viszont téged
nem szolgált jó-tött Urat; Hálá-
adatlanságát látván, 's hamiságát,
Ugyan útállja magát.

4. Akar..

4. Akarna nagy sokszor visszont te-hozzád térni: De bűnei miatt nem mér elődbe járni. Tőled el-ijedett, tudván hogy vétkezett; Színed igen rettegi.

5. Semmie finch pedig mivel elődbe járjen, Mivel jó-tétedért méltán téged tiszteljen; Nagy alázatossan, méltó haragodban, Téged meg-engeszteljen.

6. Sok kísértet éri, mindenképpen ijezti; Tőled rettegteti, kétségre kényszeríti; Melly-miatt majd el-vész, ha vele jót nem tévsz, Magát Pokolra ejti.

7. Jajgatván, nagy sokszor említi szent Nevedet, Mondván: Vaj-ha az Ur hozzá fogadna engem, Bizony nem vétkezném; csak őtet követném, Mint édes Istenemet?

8. Bátoríttad azért, Uram biztató szóddal; Mit használsz,
sze-

szegénynek örök kárhozattyaival?
Hadd inkább dichérjen, é' földön
éltében, Szép magasztalásokkal.

9. A' te szódat Uram, mihe-
lyen meg-halhattya, Ottan szent
Nevedet nagy fel-szóval kiáltya;
Ki-terjesztett kézzel, 's sűrű köny-
ves szemmel, Magát reád bochát-
tya.

10. Le-görögvén könyve or-
czáján, úgy meg-követ: Magad-is
meg-szánád, látván mint kefere-
dett: Mert zokogásokkal, siral-
mas Jaj-szókkal, Kér fejének ke-
gyelmet.

11. Irgalmatságod-is annál
inkább meg-tettzik, Menyivel több
bűnöm, tőled meg-engedtetik. 'S
mit engedhetnél-meg, ha nem
vétkeznének Te-ellened a' Hí-
vek?

12. Nó nem tartod tovább
haragod, tudom, rajtam: Mert
a' béke-

a' békeségre te jobb-kezed ki-nyújtva ; De csak olyanoknak, kik utánnad járnak : Mert vagy mindennek Ura.

13. Térj azért, én Lelkem, kegyelmes Istenedhez, Szép könyörgésekkel békéllyel szent kezéhez : Mert ő hozzá fogad, csak reá hadd magad ; Igen kegyelmes Ur ez.

14. Hidgyünk mind örökké egyedül csak ő-benne ; Büntől ő-rizkedgyünk, ne távozzunk-el tő-le. Aldott az ő Neve örökké mennyekbe, Ki most meg-kegyelmez.

15. E'neklém: ezeket nagy keseredett szüvel, Várván Ur kegyelmét fejemre Szent Lelkével ; Tetova büjdosván, bűnömön bánkodván, Tufakodván Ördög-gel. Amen.

A' Ból-

~~~~~

A' Bóldogfágos Szűz
 Mariáról, Enck.

15

A Ngyaloknak Nagyságos Afzszonya, Ur J e s u snak dichőféges Anyja, Meny-orzágnak Királyné Afzszonya, Paradichomnak ki-terjedt kapuja.

2. Reád néznek Arváknak szemei, Eőzvegyeknek keserves szívei.

vei, Szegényeknek nyomorúlt igyei, Bűnösöknek ohajtó Lelkei.

3. Néked szóllunk Szűzeknek Virága, Patriarkáknak nemes unokája, Apostoloknak tiszteletes Anyja, Minden Szentek édes vigasága.

4. Afzszonyoknak vagy tiszta tüköre, Férfiaknak baj-vívó fegyvere, Királyoknak oktató Mestere, Magyar-országának választott Vezére.

5. Gyönyörködől Angyali Székedben, Serafimoknak vig Szeretetiben, Kerubimoknak nagy Bölcheségiben, Szent Karoknak rendez seregiben.

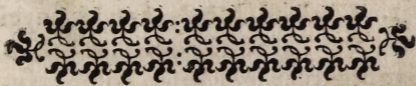
6. Aldott vagy te, J E S U S NAK Dajkája, Atya Istennek szépséges Leánya, Szent Léleknek szerelmes Mátkája, Szent Háromságnak leg-szebb alkotmánya.

7. Emlkezzél Angyali Karokról,

ról, Emlekezzél *Adám* fiáról,
Emlekezzél bűnös szolgálodról,
Nagy óhajtvá hozzád-kiáltókról.

8. Rettenetes a' mi baj-vívá-
sunk, Mert kegyetlen a' mi ellen-
ségünk; Rettenetes végső ki-mú-
lásunk, Hogy-ha, szent Szűz, nem
lészsz segítségünk.

9. Dichértefsél dichő Szent
Háromság, Kitől árad reánk min-
den jószág; Dichértefsél Nagysá-
gos Afzszonyság, Ki-által száll re-
ánk e' gazdagság. Amen.

A' Sz. Dávid 148^{dik}
Sóltára,

Magyar énekre fordítottott.

Laudate Dominum de Celis.

1. **D** Ichőült helyeken Mennyei is
Paradichomban, A' kik ví-
gađoztok véghetetlen boldogság-
ban, Vattok meg-újult állapot-
ban; Az Úrnak nevét ének szóban,
Nò dichérjétek vigaságban.

2. Algyátok az Urat, kik chak
ő-néki szolgáltok, A'rtatlan ru-
hában tündőklő sok Kar Angya-
lok;

lok; Te-is Nap, és Hóld, és Chil-
lagok, Valakik E'gi tűzzel birtok,
Fel-szóval ötet kiáltfátok.

3. Egek sok részei, Világnak
nagy szélesége, Dichérjed az
Urát Tengernek titkos mélysége;
A' kiket Isten ő Főlsége Bizonyos
czéllyal bé-rekeszte, 'S fel nem
bonthat már senki keze.

4. Barlangok fenekén nyugovó
mérges Sárkányok, Setét Hava-
fokban lakozó vad Oroszlányok;
Tí-is iszonyú nagy Czet-halak,
Tenger ősvényit kik járjátok;
Al-
dásék az Ur, azt mongyátok.

5. Föld, Meny, tűz, és víz,
feir hó, kő, zápor-efső, Déli 's E-
szaki szél, levegő-ég, künyn szellő,
Tel, Tavasz, és Nyár, ősz idő, Melly
négy részből áll egy Esztendő;
Tölletek az Ur dichérendő.

6. Szőlő-termő Hegyek, fel-
nyúló szép kies halmok, Vad, 's sze.

lid gyümölcs-fák, zuhogó churgó patakok, Ligeres erdőn-lakó vadak, Chúszó és mászó fok állatok. Nevét az Úrnak mind álgyátok.

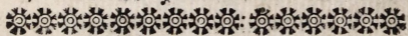
7. Meg-újult tavaszszal hangos éneklő madarak, Szép új énekekkel álgyátok nevét az Úrnak: Kis Filemile, ki torkának A' rekedések nem árthatnak, Nyújts dichéretet a' Nagy Úrnak.

8. Chászárók, 's Királyok, és földi fok Hatalmasok, Nemzetes nagy Urak, gazdagok, és szabadok, Bírák, tanáchok, és polgárok, Kik a' köz-népnek törvényt szabtok; Tí-is az Urat mind álgyátok.

9. Tí-is, szép tavaszi virághoz hasonló Ifiak, Szüléknek örömi, gyermeki kedves seregek; Tiszta-életű kegyes Szűzek, Eszes és okos jámbor Vének; Az Úrnak Nevét dichérjétek.

10. Dichéret

10. Dichéret, dichőség, tisz-
tesség, és hálá-adás, A' Szentek
Urának legyen örök magasztalás;
Kibé soha ninchen változás, Vagy
ígérettől meg-hanyatlás; Tőle
fejűnkre szálljon áldás. AMEN.

A' Három Gyermek

éneke, Dan. 3.

Magyar versekre fordított.

1. **T** Eremtett-állatok,
Minden alkotmányok,
Istennek szép munkái;

Az Urat álgyátok,
Fel-magasztaljátok:
Méltó ötet dichérni.

Minden állatokon,
Molt, és mindenkoron.
Illik fellyebb állatni.

2. **T**í Mennyei jóban,
Örök vigaságban,
Lankadozó Angyalok,

L. 3 Dichér.

Dichérjétek ötet :

Tí is, dichóitett

Menybéli szép Hajlékok;

Egek-főlött Vizek,

Minden Erősségek,

Ötöt magasztallyátok.

3. Világnak szép szeme,

Napnak fényessége,

Dichérjed Istenedet:

Setét éjnek színe,

Hóldnak feir fénye,

Dichérjed te-is ötet.

Magas égben fénlő,

Mint gyémánt tündöklő

Chillagok, álgyák ötet.

4. Sebes zápor- eső,

Gyenge fűről függő (tok.

Gyöngy-harmatok, álgyá-

Minden-féle szelek,

Kik, mint titkos lelkek,

Fújdogalván ingotok;

Tűzek, melegségek,

Hidegek, hévségek,

Istenteket álgyátok. 5. E'gi

5. E'gi harmatozás,
 Chillamo zúzmaráz,
 Magasztallyátok ötet.
 Chikorgó Tél álgvad,
 Hideg, hó, jég, álgvad;
 A'lgvátok nap's éj, ötet.
 Algvad világofság,
 Setétség, villámás,
 Felyhők álgvátok ötet.
6. Földnek kereksege,
 Hegyeknek fõlsége,
 Halmoknak chekélysége,
 Dichérjétek ötet,
 Aldván minden-felett;
 'S ennek ne légyen vége.
 Tí-is azonképpen,
 A' tí jövészekben,
 Földnek minden fengéje.
7. Híves kút-fejekbõl,
 Titkos forrásokból
 Ki-folyó kristály vizek;
 Feneketlenségben,
 Mélységes tengerben,

Meg-nyugott chendes vi-
Vizeknek zúgási, (zek;

Churgo fris foyási,

Algyátok Istenteket.

8. Tenger mélységében,
Czet-halak fekűvén,
- Istent magasztallyátok.

Szárnyatokon-járó,

Egben-jáztodozó

Madarak-is álgyátok.

Minden-féle barmok,

Emberi-állatok,

Az Urat hálallyátok.

9. Israëlnek népe,

Isten szeme-fénye,

Az Urat dicherjétek.

Istennek Papjai,

Fel-szentelt tagjai,

Ötet dichöittsétek.

Kik néki szolgáltok,

Örökké álgyátok,

Leg-fellyebb böchüllýétek.

10. Testi tömlöcztökből,

Mint

Mint kemény fogságból,
 Már ki-szabadúlt lelkek;
 Vagy, kinek a' testhez,
 Természethez-képest,
 Nem volt kötelességtek;
 Artatlanságtokban,
 'S alázatosságban,
 Az Istent dichérjétek.

31. Dichérd Ananias,
 Dichérd Azarias,
 Es Misael az Istent.
 Dichérd minden-felett
 Mind örökké őtet,
 Mert felyül halad mindent.
 Az Atyát, a' Fiút,
 Szent Lélekkel-eggyütt,
 Algyuk egy igaz Istent.
32. Aldott vagy Mennyekben,
 Mennyei erődben,
 Uram, dichőségdben.
 Dichéret te-néked,
 Dichőség te-néked
 Örök fényességdben.

Minden dichéretet
 Fellyül-halad léted
 Véghetelenségedben. Añ.

Sz. Maria Magdolnáról,
 18 Enek.

1. **O**H! nagy Szeretetnek fel-
 gerjedt tűzes lángja, Pe-
 nitentziának eleven szép formája,
 Kinek e' világra, sok Lélek javára,
 Ki-terjedett példája.

2. Oh, böldegésnek öröm-
 re fel-kelése, Szerenchés vétek-
 nek dichéretre menése; Kinek
 példájából; rút Halál torkából,
 Lesz sokak ki-jüvése.

3. Halljátok e' napon Uj élet-
 réguláját, Üdvösségre kezdett
 Bölcheség Iskoláját, A' Bűn le-
 mosásának, s lelki tisztulásnak Ta-
 nullyátok formáját.

4. Maria Magdolna, meg-tért
 bűnös személyben, Sok keserves
 könyve churogván két szemében,

Kiált

Kiált mindeneknek, kik bűnben,
hevernek, Jaj-szóval a' fülökben:

5. Hallyátok-meg, ugymond,
Evának maradéki, Gyarló eseti-
nek siralmas romladéki, Kinek e'
világra terjedtek halákra, Mag-
vának maradéki.

6. En ti gyarlóságatok romla-
dozott edénye, Es bűnös véretek
magnának veténye; Ihon remén-
ségre, vagyok jó életre, Mint egy
öröm-nap fénye.

7. Ki tegnap vétkezvén tudar-
lan ifuságból; Es a' földre esvén
emberi gyarlóságból; Ma jó re-
ménféggel, és gyors sietséggel,
Fel-költtem a' Bűn sárból.

8. Térjetekek-meg velem, a' kik
el-fordúltatok, Es a' gonofságra
én-velem futottatok: Mert el-jűtt
az óra, mellyen már a' jóra Né-
tek példát mutatok.

9. Kik a' setétségben engemet

követtetek, Es a' halál után hoz-
zám futva jöttetek: A' világofság-
ban velem a' futásban Jertek már
fiessetek.

10. Mert én, ki a' Világ ked-
vére gonosz lőttem, Test akarat-
tyára szemtelenül bünt töttem: A'
Világláttára, Test sanyargatásra,
Ma kemény ostort vőttem.

11. Gonoszúl kerestett javai-
mat el-hadtam, Bujaságra sza-
bott köntösömet le-raktam, Világ
piarczára, bal áldozattyára, Ör-
dögnek viszsa-háántam.

12. Kényes tagaimat vereség-
alá fogtam, Czifrázott fejemet
hamuval bé-takartam, Sanyaru
igához, kemény gyász ruhához,
Már életemet szabtam.

13. Az énKrisztusomnak bév ke-
gyelmét ohajtva, Sok siralmas
szókkal előtte le-borúlva, Köny-
vemmel öntöztem, 's hajammal
törölöt.

törölöttem Szent Lábait, chokolva.

14. Hogy, a' ki az-előtt haragra gerjesztettem, Mikor ő látára a' gonoszt chelekedtem, Keferves sírással, 's sűrű köny-húlással, Immár meg-engesztelylem.

15. Kész azért már nekem a' Kegyelem, Uramnál, Az én' dvőzítő szerelmes J E S U S omnál; Kivel meg-békéltem, 's bochánatot nyerté, Ez nap szentLábainál.

16. Meg-öleltem őtet erős reménségemmel, Hozzá ragaszkodtam buzgo szeretetemmel: Már elnem ereszttem, sőt hótig követem, Sanyaru életemmel.

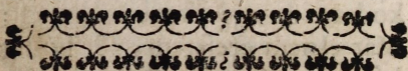
17. Maradgy-el én-töllem már világi rút hiuság, Lelkeket prédáló tisztátalan bujaság: Mert megvirágozott, 's fejemre ágazott, A' lelki szép tisztaság.

18. Örülly szegény lelkem, ki a' fogságban valál, Kinek már ki-

nokat készített volt a' halál : Mert
bűn-bochánatról, 's az irgalmas-
ságról, Ma kegyes választ hallál.

19. Kővesetek engem, oh sze-
gény bűnös Népek, Kik a' meg-
térésben utánnam sírva néztek:
Semmit ne féllyetek, hozzám sief-
setek, Bizony kegyelmet vészték.

20. Enekellyünk Menybe a' mí
jó Istenünknek, Ki kegyelmet ígér
a' mí bűnös lelkünknek: Adásék
dichőség, hálá-adás, tisztetség,
Örökké Szent nevének. Amen

Sz Erőbet Aszfzony

napján.

Notája: *Angyaloknak Nagyságos
Aszfzonya.*

I.

Magyar - ország szép nemes
Chillaga.

Asz-

Afzszonyi rend tiszteletes tagá,
Ki Szétséggel hamar kezét foga,
Es közöttünk fényesen villoga.

II.

Királyoknak nevezetes neme, (me,
Erkölcöknek tündöklő göng sze-
Kinek gazdag árra és érdeme,
Romlásunknak gyakrálón védel-

III. (me.

Ez a' Testben, bűnnek fog-házábā,
E'lt a' Lélek nagy szabadságában;
Dichőségnek magas pompájábā.
Űlt szegénység el-vetett ruhábā.

IV.

A' Kevélység fel-emelt tornyában,
Gyönyörűség szép aran-tollábā,
Mint a' sárnak fekete porában.
E'lt nagy szelíd alázatofságban.

V.

A'hol sokan Fogságba akadtak,
Es halálra kötözve hanyattak;
Ennek ott bév jutalmok adattak,
S' sza-

'S szabadságra nagy kapuk nyit-

VI. (tattak.

Bölcsességnek ez gazdag árosa,

Ama' drága Gyöngynek vásárofa,

Ki nagy sommát azért le-olvasa;

Dichőséggel fénylik most Várofa,

VII.

Nem lett Kinchének ez tékozlója,

Sem Uraságának meg-rontója;

Sőt Afzszonya, 's hív takargatója,

Szép örökös Tárházban lakója.

VIII.

Két kezét a' nagy munkára adta,

Ujaival az orsót forgatta,

Szegényeknek ajtaját meg-nyitotta,

'S éhezőknek kenyerét nyújtotta.

IX.

Meg-íratot már nagy bölcsősága,

Hirdettetik szép bölch okofsága,

Soha nem fogy-el ő gazdagsága,

Mert Mennyekbē vagyon Afz-

X. (szonfága.

Afzszonyoknak ez bölch Tanítója,

Öz-

Özvegyeknek jó Ut-mutatója,
Leányoknak nagy Példa-adója,
Mint légyenek kincsek takarója.

XI.

Országunknak drága szép plantá-
Öseinknek édes unokája, (ja
Nézetünk nek fényes Koronája,
Szent Hitünknek gyümölcsös

XII. (szép ágja.

Dichekedgyünk ily fő nézetünkkel,
Lelki jókkal tündöklő Szétünkkel:
Kit kövessünk bizvást életünkkel,
Hogy ő-vélle éllyünk Istenünkkel.

XIII.

Dichértésék Menyebé az Istenség,
Szent Háromságba egyenlő Szét-
Kit illet a hatalom és Főlség, (ség
Földön, Mennyen, egyenlő tisz-
(tesség. Amen.

Szent Borbára Napja²⁰
ra-való Enek.

Notája: Drága dolog az Vr Istent.

- D**Rága színbe öltözött Menyaszfz onyság,
 Több jószágok-közt a' lelki-Tisztaság,
 Nem ér azzal semmi földi gazdagság,
 Mert világon ez második Angyalság.
2. A' Szépségnek ő első hely-tartója,
 Szeretetnek titok tanácz-adója,
 Alázatofságnak gyöngy-koszorúja,
 Szemérmetség meg-koronázója.
3. Ez a' Szívnek fényes gyertya-tartója,
 Az elmének égő világ-hozója,
 Isteni látásnak kapu-nyitója,
 Mennyei titkoknak mutogatója.
4. Oh, ki a' buzgóságot fel-gyúlasztya,
 Szeretettel magát egybe-kapchollya,
 Angyalokhoz bárátságát foglallya,
 Halhatatlanság czimerét meg-tartya.
5. Ez Evának almáját még nem tudgya,
 Artatlanság ruháját éppen tartya,
 Magát Isten szerelmében nyugottya,
 Es szent Fiát őlében ápolgattya.
6. Ez a' Léleknek leg-szeb ékesége,
 Eöltözetinek drágab fényessége,
 Kinek szeplőtelen szép fejrésége,
 Mint ki-nyílt Liliomnak gyengesége.
7. Ennek színét látta-meg Szét Borbára,
 Kinek fel-gerjedett kívánságára,
 Ezt öltözte hamar fel ő-magára,
 Tckintvén annak drága jutalmára.

3. Ebben sietett a' Mátyromságra,
Rósa-színű szép piros-vér-ontásra,
Hogy hamaréb mehecsé Aszszonyságra
A' Kristushoz, örökös házasságra.
9. Senki Meny-orfzágba bé né vitetett,
Ki e' Tisztaságba nem öltöztetett:
Mert Istentül a'-nélkül meg-vettetett,
Mint a' Bolond Szűzekben jelentetett.
10. A' Tisztaságnak az Isten állattya,
Kitől terjed annak szép ágazattya,
Mint a' Nap sűgárin minden láthattya,
Ki a' szemnek a' Napot meg-műtattya.
11. Mindé ember hát Kristus szavát hál-
A' ki magát jó Jegyesének vallya: (Iya,
Mert tiszta szívet Bóldognak mong ya,
Melly-által mindé az Istent meg-láttya.
12. Hallyad azért Tisztaság-követője,
Ki a' Kristusnak vagy szép szeretője:
Ihon az ő Jegy-iuha öltözője, (zője.
Kinek Menyben kész már a' Menyeg-
13. Le-ült Szét Borbára már vachorához,
Az örök élet Nagy lakodalmához:
Siefs tahát hamar oda Udvarhoz,
A' Kristusnak drága szép asztalához.
14. Hallyad, oh te Szűzek felekezete!
Kinek Tisztaság leg-szeb öltözete:
A' Kristus azt te-néked készítette,
Szép társodat immár hozzá-ültette.
15. De ki velle névvelegybe szerkeztél,
Annyi-

Annyival közeleb hozzá illettél,
 Ha szép ruhájába már fel-öltöztél;
 Ne szenvedd hogy tölle ki-rekesztesél.
 16. Segéttfen Isten minket Tisztaságra,
 Es vigyen-bé az örök Bóldogságra:
 Holott uralkodik ma Szent Borbára,
 Angyali szép fényes Karoknak láttára.
 Amen.

Szűzek napjára-valo Enek.

Notája: *Angyaloknak Nagysá-
 gos Anyaszonya.*

1. **E** Des J E S U S, Szűzeknek virágja,
 Tisztaságnak tündöklő formája;
 Kinek fénylik Világban példája,
 Mint a' Verő-fénynek szép világja.
2. Te vagy első édes emlekezet,
 Arkangyaltól hirdetett nevezet,
 Ki a' Szűznek méhébe rejtezett,
 'S Tisztasággal egybe-ölekezett.
3. Anya-nélkül Istentől születél,
 Atya-nélkül Szűz méhébe mentél;
 Tízta szűzen e' világra jöttél,
 'S Szűzelségen sérelmet nem tettél.
4. Istennek nagy titkos tudománya,
 Bölcheségnek leg-szebb alkotmánya,
 ire nézett drágább Koronája,

Meg-

- Meg-nyittatott, mint szép Arany-bánya
5. Soha nem vólt, hogy Világ tudnája,
Szűzességnek ki-adott példája,
El-kezdett már ennek pályája,
'S fel-rétegetett nyertesek palmája.
 6. A' Szűz Anya hogy Fiat fogadott,
A' Szűzesség kinche meg-nyittatott,
Es sok drága gyöngyöket ki-adott,
Mellyel a' Föld már meg-gazdagodott.
 7. Fénlik azért sok szép Rubintokkal,
Mint az Eg ragyago chillagokkal,
Bévelkedik sok drágaságokkal;
Mint a' Tavasz kedves újságokkal.
 8. Tündöklék szép gyenge Virágokkal,
Kik tellyesek kedves illatokkal:
Bévelkedik sok Nemes plantákkal,
Kik színesek, mint ki-nyílt rósákkal.
 9. Fénylenek a' sok szép Ifjuságok,
Mint annyi szép tündöklő gyemántok;
Vélek szelíd nagy ártatlanságok,
Mint szépséges ki-terjett újságok.
 10. Tündöklenek a' szét Szűz Leányok,
Mint annyi szép illatos virágok:
Kiknek drága példás tisztaságok,
Mint valami ki-nyílt tulipánok.
 11. Ezek bizony a' Világ szépségi,
Gyümölcinek drágább ékeiségi:
Kiknek az ő érdemes szentségi,
Isten-elött egyebek mentségi.
12. Ezek-

12. Ezeknek nagy Lelki buzgóságok,
Egek-között forgó villámások:
Mert ezeknek Isten lakó-társok,
'S-véle vagyon minden barátságok.
13. Ezek ama' fel-emelt Lajtorják,
Kik fejekkel az Egeket tartják;
Zárt kapuit sokaknak fel-nyittyák,
Es útait már szabadon járják.
14. Krisztusnak mind kedves Szerelmesei,
Szeplőtelen válaszott Jegyesi,
Sok Fiaknak menybe vezetési;
Es chuda melly hathatók kérési!
15. Ez Istennek válaszott szép nyája,
Mely nem legel ártatlan Báránya;
Sion hegyét már szabadon járja,
Es gyönyörű-rüvekkel táplállya.
16. Chudálatos ezeknek nemzések,
Mint méheknek szokott eresztések;
Virágokból leszen terjedések,
'S virágokon vagyon legelésék.
17. Eredetek ezeknek lézentségben,
Terjedések lelki ékekségben,
Nyajáságok Istennel Mennyekben:
Mert ők Szentek mind testben lélekbé!
18. Oh drága szép méheknek nemzése!
Menybe röpült ennek eresztése,
Sion hegyén hallatik zengése,
Angyalokkal szokott éneklése.
19. Enckellyünk minnyájan ezekkel,

267 Szűzek napjára-Szalo Enok.

12. Ezeknek nagy Lelki buzgóságok,
Egek-között forgó villámásfok:
Mert ezeknek Isten lakó-társok,
'S-véle vagyon minden barátságok.
13. Ezek ama' fel-emelt Lajtorják,
Kik fejekkel az Egeket tartják;
Zárt kapuit sokaknak fel-nyittyák,
Es útait már szabadon járják.
14. Krisztusnak mind kedves Szerelmesi,
Szeplőtelen választott Jegyesi,
Sok Fiaknak menybe vezetési;
Es chuda melly hathatók kérési!
15. Ez Istennek választott szép nyája,
Melyben legel ártatlan Báránya;
Sion hegyét már szabadon járja,
Es gyönyörű-űvekkel táplálja.
16. Chudálatos ezeknek nemzések,
Mint méheknek szokott eresztések;
Virágokból léssen terjedések,
'S virágokon vagyon legelésék.
17. Eredetek ezeknek szentségben,
Terjedések lelki ékességben,
Nyajáságok Istennel Mennyekben:
Mert ők Szentek mind testben lélekbé!
18. Oh drága szép méheknek nemzése!
Menybe röpült ennek eresztése,
Sion hegyén hallatik zengése,
Angyalokkal szokott éneklése.
19. Enckellyünk minnyájan ezekkel,

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

